

1. ICBE's ***I

A5-0025/2000

I. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 85/611/EEG van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) (COM(1998) 449 – C4-0464/1998 – 1998/0243(COD))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

(Amendement 1)
Overweging 4

(4) overwegende dat onder geldmarktinstrumenten de categorieën verhandelbare instrumenten worden verstaan die gewoonlijk op de geldmarkt worden verhandeld, zoals bijvoorbeeld schatkistrechten, kortlopend papier van lokale overheden, depositorechten, commercial paper en bankaccepten; dat de lidstaten in het licht van de tussen de geldmarkten in de diverse landen heersende structurele verschillen over de mogelijkheid moeten beschikken op basis van objectieve criteria een lijst van in aanmerking komende geldmarktinstrumenten op te stellen,

(4) overwegende dat onder geldmarktinstrumenten de verhandelbare instrumenten worden verstaan die gewoonlijk op de geldmarkt worden verhandeld, zoals bijvoorbeeld schatkistrechten, kortlopend papier van lokale overheden, depositorechten, commercial paper en bankaccepten; dat het begrip gereguleerde markten in deze richtlijn moet overeenstemmen met dat in richtlijn 93/22/EEG¹,

¹ PB L 141 van 11.6.1993, blz. 27.

(Amendement 2)
Overweging 5

(5) overwegende dat het wenselijk is een ICBE toe te staan haar activa te beleggen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging van het open-end-type die eveneens met toepassing van het beginsel van de risicospreiding in effecten beleggen; dat ICBE's die beleggen in andere instellingen voor collectieve belegging, indirect aan de verplichting tot risicospreiding voldoen, aangezien dergelijke ICBE's alleen maar mogen beleggen in rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging die de risicospreidingscriteria van richtlijn

(5) overwegende dat het wenselijk is een ICBE toe te staan haar activa te beleggen in rechten van deelneming in ICBE's en andere instellingen voor collectieve belegging van het open-end-type die eveneens met toepassing van het beginsel van de risicospreiding in effecten beleggen; dat ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging waarin een ICBE investeert eveneens aan een doelmatig toezicht moeten worden onderworpen; dat investeringen in rechten van deelneming in ICBE's en andere instellingen voor collectieve belegging niet mogen resulteren

¹ PB C 280 van 9.9.1998, blz. 6.

85/611/EEG in acht nemen; dat het van belang is dat dergelijke ICBE's de beleggers op adequate wijze mededeling doen van het feit dat zij beleggen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging,

in cascades van fondsen; dat het van belang is dat dergelijke ICBE's de beleggers op adequate wijze mededeling doen van het feit dat zij beleggen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging,

(Amendement 3)
Overweging 6

(6) overwegende dat het in het licht van de marktontwikkelingen en gezien de voltooiing van de EMU wenselijk is ICBE's toe te staan in bankdeposito's te beleggen,

(6) overwegende dat het in het licht van de marktontwikkelingen en gezien de voltooiing van de EMU wenselijk is ICBE's toe te staan in bankdeposito's te beleggen; dat de voorwaarden van deze deposito's, om adequate liquiditeit van de beleggingen in deposito's te waarborgen, een ontsnappingsclausule dienen te bevatten; dat indien deposito's worden ondergebracht bij een kredietinstelling die niet in een lidstaat gevestigd is, deze instelling aan een doelmatig toezicht dient te worden onderworpen,

(Amendement 4)
Overweging 10

(10) overwegende dat de nieuwe technieken voor het portefeuillebeheer van de instellingen voor collectieve belegging die overwegend in aandelen beleggen, op het reconstrueren van aandelenindexen gebaseerd zijn; dat het wenselijk is ICBE's alleen toe te staan welbekende en erkende aandelenindexen te reconstrueren; dat het hiertoe noodzakelijk is soepeler risicospreidingsregels vast te stellen voor ICBE's die in aandelen beleggen; dat het wenselijk is de lijst van voor reconstructie in aanmerking komende aandelenindexen voldoende bekendheid te geven teneinde de transparantie te waarborgen van de aandelenindexen die volgens de lidstaten voor reconstructie door de geharmoniseerde ICBE's in aanmerking komen en teneinde ervoor te zorgen dat deze indexen algemeen worden aanvaard,

(10) overwegende dat de nieuwe technieken voor het portefeuillebeheer van de instellingen voor collectieve belegging die overwegend in aandelen beleggen, op het reconstrueren van aandelenindexen en/of obligatie-indexen gebaseerd zijn; dat het wenselijk is ICBE's alleen toe te staan welbekende en erkende aandelenindexen te reconstrueren; dat het hiertoe noodzakelijk is soepeler risicospreidingsregels vast te stellen voor ICBE's die in aandelen en/of obligaties beleggen; dat het wenselijk is de lijst van voor reconstructie in aanmerking komende aandelenindexen voldoende bekendheid te geven en aan te geven waar, zo mogelijk langs elektronische weg, actuele gegevens kunnen worden verkregen, teneinde de transparantie te waarborgen van de aandelenindexen die volgens de lidstaten voor reconstructie door de geharmoniseerde ICBE's in aanmerking komen en teneinde ervoor te zorgen dat deze indexen algemeen worden aanvaard,

(Amendement 5)
Overweging 13 bis (nieuw)

13 bis. overwegende dat de ontwikkeling van beleggingskansen van een ICBE in ICBE's en andere instellingen voor collectieve belegging dient te worden vergemakkelijkt; dat het derhalve van wezenlijke betekenis is ervoor te zorgen dat zulke investeringsactiviteiten geen afbreuk doen aan de bescherming van investeerders; dat het, gelet op de aard van de investeringen in voldoende gediversifieerde instellingen voor collectieve belegging, noodzakelijk kan zijn een ICBE beperkingen op te leggen voor het combineren van haar rechtstreekse investeringen in liquide financiële activa met investeringen die via deze andere instelling voor collectieve belegging zijn verlopen; dat het, doordat een ICBE meer mogelijkheden heeft te investeren in rechten van deelneming in andere ICBE's en instellingen voor collectieve beleggingen, noodzakelijk is regels vast te leggen over kwantitatieve grenzen, publicatie van informatie en voorkoming van het cascadeverschijnsel;

(Amendement 6)
Overweging 14 bis (nieuw)

14 bis. overwegende dat een ICBE, ongeacht of zij kiest voor een beleid van beleggingen in een verscheidenheid van liquide financiële activa dan wel zich toelegt op een bepaalde categorie hiervan, om prudentiële redenen een buitensporige concentratie van liquide financiële activa die zijn uitgegeven door één orgaan en/of van beleggingen bij één orgaan, dient te vermijden;

(Amendement 7)
Overweging 17 bis (nieuw)

17 bis. overwegende dat een codificatie van het Gemeenschapsrecht met betrekking tot ICBE's moet worden voorbereid onmiddellijk na de goedkeuring van de in onderhavige richtlijn opgenomen wijzigingen van richtlijn 85/611/EEG;

(Amendement 8)
ARTIKEL 1, PUNT 1
Artikel 1, lid 2, eerste streepje (richtlijn 85/611/EEG)

- waarvan het uitsluitende doel is de collectieve belegging in effecten en/of andere in artikel 19 van deze richtlijn genoemde liquide financiële activa van uit het publiek aangetrokken kapitaal, met toepassing van het beginsel van risicospreiding.

- waarvan het uitsluitende doel is de collectieve belegging in effecten en/of andere in deze richtlijn bedoelde liquide financiële activa van uit het publiek aangetrokken kapitaal, met toepassing van het beginsel van risicospreiding.

(Amendement 9)
ARTIKEL 1, PUNT 2 BIS (nieuw)
Artikel 19, lid 1, onder a) (richtlijn 85/611/EEG)

2 bis. Artikel 19, lid 1, onder a) wordt vervangen door de volgende tekst:

“a) effecten die zijn toegelaten tot of worden verhandeld op een gereguleerde markt, in de zin van artikel 1, lid 13 van richtlijn 93/22/EEG betreffende het verrichten van diensten op het gebied van beleggingen in effecten, in een lidstaat;”

(Amendement 44)
ARTIKEL 1, PUNT 3
Artikel 19, lid 1, onder e) (richtlijn 85/611/EEG)

e) rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje; en/of

e) rechten van deelneming in ICBE's en andere instellingen voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje mits:
- de andere instelling voor collectieve belegging is erkend overeenkomstig wetten waarin wordt bepaald dat zij onderworpen is aan toezicht dat door de voor de ICBE bevoegde autoriteiten gelijkwaardig wordt geacht aan het in de communautaire wetgeving bepaalde, en de samenwerking tussen de autoriteiten voldoende is gewaarborgd;
- het niveau van bescherming van houders van rechten in de andere instelling voor collectieve belegging gelijkwaardig is aan dat welk in een ICBE aan houders van rechten wordt geboden, met name op voorwaarde dat wordt voldaan aan de in deze richtlijn gestelde regels inzake leningsactiviteiten en verkoop van effecten

vanuit een ongedekte positie alsmede inzake de rol en aansprakelijkheid van de bewaarder

- over de economische activiteiten van de andere instelling voor collectieve belegging in halfjaarlijkse en jaarlijkse rapporten verslag wordt gedaan om evaluatie mogelijk te maken van activa en passiva, inkomsten en bedrijfsvoering in de verslagperiode;

- de andere instelling voor collectieve belegging volgens haar fondsreglement of statuten niet gemachtigd is in totaal meer dan 10% van haar activa te investeren in rechten van deelneming in andere ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging; en/of

(Amendement 11)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 19, lid 1, sub f) (richtlijn 85/611/EEG)

f) deposito' s bij kredietinstellingen; en/of

f) deposito' s bij kredietinstellingen die op verzoek terugbetaalbaar zijn of binnen een periode van ten hoogste 12 maanden kunnen worden teruggenomen of vervallen, voorzover de kredietinstelling haar geregistreerde zetel in een lidstaat heeft of, indien de geregistreerde zetel van de kredietinstelling in een derde land is gelegen, voorzover voor deze instelling toezichtsregels gelden die volgens de voor ICBE's bevoegde autoriteiten gelijkwaardig zijn aan de regels die in de communautaire wetgeving zijn vastgesteld; en/of

(Amendement 37)

ARTIKEL 1, LID 3

Artikel 19, lid 1 (g) en (h) (richtlijn 85/611/EEG)

g) gestandaardiseerde financiële futures – met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten - die op een onder b) of c) bedoelde gereguleerde markt worden verhandeld; en/of

g) afgeleide financiële instrumenten - met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten - die op een onder a), b) of c) bedoelde gereguleerde markt worden verhandeld of die buiten beurs (over-the-counter) worden verhandeld, mits de tegenpartijen bij over-the-counter-transacties aan bedrijfseconomisch toezicht onderworpen instellingen zijn en behoren tot de categorieën die door de voor de ICBE's

bevoegde autoriteiten zijn erkend, en mits de instrumenten met een hoge rating volgens een erkende ratingschaal onderworpen zijn aan betrouwbare en verifieerbare waardering en dagelijks kunnen worden verkocht of verzilverd; en/of

Schrappen.

h) gestandaardiseerde opties ter verwerving of vervreemding van onder dit artikel vallende instrumenten - met inbegrip van gelijkwaardige instrumenten die aanleiding geven tot afwikkeling in contanten – die op een onder b) of c) bedoelde gereglementeerde markt worden verhandeld. Deze categorie omvat met name valuta- en rente-opties, en/of

(Amendement 13)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 19, lid 1, sub i), inleidende zin (richtlijn 85/611/EEG)

i) geldmarktinstrumenten die niet op een gereglementeerde markt worden verhandeld, tenzij de emissie van deze instrumenten zelf gereglementeerd is met het oog op de bescherming van beleggers en spaargelden, op voorwaarde dat zij:

i) andere geldmarktinstrumenten dan die welke op een gereglementeerde markt worden verhandeld, die onder artikel 1, lid 8, onder b) vallen, tenzij de emissie van deze instrumenten zelf gereglementeerd is met het oog op de bescherming van beleggers en spaargelden, op voorwaarde dat zij:

(Amendement 14)

ARTIKEL 1, PUNT 5

Artikel 20 (richtlijn 85/611/EEG)

5. Artikel 20 wordt geschrapt.

Schrappen

(Amendement 16)

ARTIKEL 1, PUNT 6

Artikel 21, lid 4, eerste alinea, onder b) en tweede alinea (richtlijn 85/611/EEG)

b) met betrekking tot elke effectenleningstransactie moet een toereikende zekerheid worden gesteld ter dekking van het risico dat de debiteur in gebreke blijft. De waarde van de zekerheid moet tijdens de gehele duur van de overeenkomst ten minste gelijk zijn aan de totale waarde van de geleende financiële instrumenten.

b) met betrekking tot elke effectenleningstransactie die niet met een erkende effectenclearinginstelling of beurs wordt gesloten, moet ten behoeve van de ICBE een toereikende zekerheid worden gesteld ter dekking van het risico dat de debiteur in gebreke blijft. De waarde van de zekerheid moet tijdens de gehele duur van de overeenkomst ten minste gelijk zijn aan de totale waarde van de geleende financiële instrumenten.

Wanneer een ICBE wordt toegestaan effectenleningstransacties te sluiten met de bewaarder die voor de ICBE de in de artikelen 7 en 14 van deze richtlijn genoemde taken vervult, dan zien de bevoegde autoriteiten erop toe dat de zekerheid tijdens de gehele duur van de overeenkomst aan een derde partij wordt toevertrouwd en dat maatregelen worden genomen om de bewaarder te beletten van de zekerheid gebruik te maken.

Wanneer een ICBE wordt toegestaan effectenleningstransacties te sluiten met de bewaarder die voor de ICBE de in de artikelen 7 en 14 van deze richtlijn genoemde taken vervult, dan zien de bevoegde autoriteiten erop toe dat de zekerheid zich tijdens de gehele duur van de overeenkomst op een geblokkeerde rekening of in depot bevindt of aan een derde partij wordt toevertrouwd en dat maatregelen worden genomen om de bewaarder te beletten van de zekerheid gebruik te maken.

(Amendementen 36 en 45)

ARTIKEL 1, PUNT 6 bis (nieuw)

Artikel 22, lid 1 bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

6 bis. Aan artikel 22 wordt het volgende lid 1 bis toegevoegd:

"1 bis. Een ICBE mag op geen enkel moment meer dan 5% van de waarde van haar activa beleggen in effecten, afgeleide over-the-counter-instrumenten en deposito's die bij dezelfde instantie verhandeld of aangeboden worden.

Effecten, afgeleide over-the-counter-instrumenten en deposito's die verhandeld of aangeboden worden bij instanties die tot dezelfde groep behoren, mogen op geen enkel moment meer dan 15% van de waarde van de activa van de ICBE vertegenwoordigen. Voor deze bepaling wordt onder «groep» ook verstaan instanties die met elkaar verbonden zijn via de in artikel 1 van richtlijn 83/349/EEG omschreven relatie."

(¹) PB L 193 van 18.7.1983, blz. 31.

(Amendement 42)

ARTIKEL 1, PUNT 6 ter

Artikel 22, lid 3 (richtlijn 85/611/EEG)

6 ter . Artikel 22, lid 3 wordt geschrapt.

(Amendement 39)

ARTIKEL 1, PUNT 6 quater (nieuw)

Artikel 22, lid 3 bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

6 quater. Aan artikel 22 wordt het volgende lid 3 bis toegevoegd:

"3 bis. Een ICBE met passende middelen voor risicobeheersing mag investeren in afgeleide financiële instrumenten, mits de investering in afgeleide over-the-counter-instrumenten niet kan uitmonden in dagelijkse financiële risico's die tezamen, uitgedrukt in marktwaarde, meer dan 30% van haar activa bedragen."

(Amendement 18)

ARTIKEL 1, PUNT 7

Artikel 22 bis, leden 1 t/m 3 (richtlijn 85/611/EEG)

1. Onverminderd de in artikel 25 gestelde begrenzings kunnen de lidstaten de in artikel 22 gestelde begrenzings voor beleggingen in aandelen van één en dezelfde uitgevende instelling verhogen tot ten hoogste 35% wanneer het beleggingsbeleid van de ICBE er overeenkomstig het fondsreglement of de statuten opgericht is de samenstelling van een bepaalde aandelenindex te reconstrueren.

2. Om voor reconstructie in aanmerking te komen, moet de aandelenindex naar het oordeel van de lidstaten:

- een voldoende gediversifieerde samenstelling hebben;
- gemakkelijk te reconstrueren zijn;
- voldoende representatief zijn voor de aandelenmarkt waarop hij betrekking heeft,
- op passende wijze worden bekendgemaakt.

3. Elke lidstaat deelt de Commissie een lijst mede van de aandelenindexen die volgens hem voor reconstructie door de ICBE's in aanmerking komen, onder vermelding van nadere bijzonderheden over de kenmerken van de desbetreffende aandelenindexen. Elke wijziging van deze lijst wordt op dezelfde wijze medegedeeld. De Commissie maakt de volledige lijst van de voor reconstructie in aanmerking komende aandelenindexen en de bijwerkingen daarvan ten minste eens per jaar bekend in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen. Over deze lijst kan overeenkomstig de procedure van

1. Onverminderd de in artikel 25 gestelde begrenzings kunnen de lidstaten de in artikel 22 gestelde begrenzings voor beleggingen in aandelen van één en dezelfde uitgevende instelling verhogen tot ten hoogste 20% wanneer het beleggingsbeleid van de ICBE er overeenkomstig het fondsreglement of de statuten opgericht is de samenstelling van een bepaalde erkende aandelen- of obligatie-index zodanig te reconstrueren dat:

- haar investeringsbeleid een afspiegeling tracht te zijn van de samenstelling van die index;
- die index voldoende representatief is voor de aandelenmarkt waarop hij betrekking heeft,
- op passende wijze wordt bekendgemaakt.

2. Elke lidstaat deelt de Commissie een lijst mede van de aandelenindexen die volgens hem voor reconstructie door de ICBE's in aanmerking komen, onder vermelding van nadere bijzonderheden over de kenmerken van de desbetreffende aandelenindexen en van de plaats waar actuele gegevens kunnen worden verkregen. Elke wijziging van deze lijst wordt op dezelfde wijze medegedeeld. De Commissie maakt de volledige lijst van de voor reconstructie in aanmerking komende aandelenindexen en de bijwerkingen daarvan ten minste eens per jaar bekend in het Publicatieblad van de Europese

artikel 53, lid 4, in het Contactcomité van gedachten worden gewisseld.

Gemeenschappen, of zij maakt deze gegevens op aangepaste wijze algemeen toegankelijk. Over deze lijst kan overeenkomstig de procedure van artikel 53, lid 4, in het Contactcomité van gedachten worden gewisseld.

(Amendement 19)

ARTIKEL 1, PUNT 8

Artikel 24, leden 1 t/m 3 (richtlijn 85/611/EEG)

1. Een ICBE mag rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging in de zin van artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, verwerven, mits zij niet meer dan 10% van de waarde van haar eigen activa in rechten van deelneming van één en dezelfde ICBE belegt.

1. Een ICBE mag rechten van deelneming in ICBE's en andere in artikel 19, lid 1, sub e) genoemde instellingen voor collectieve belegging verwerven, mits niet meer dan 10% van haar activa wordt geïnvesteerd in rechten van deelneming van één en dezelfde ICBE of andere instelling voor collectieve belegging. De lidstaten kunnen de grens verhogen tot ten hoogste 20 %.

2. De lidstaten kunnen de in lid 1 gestelde begrenzing verhogen tot ten hoogste 35 %. In dat geval is de ICBE echter verplicht in ten minste vijf verschillende instellingen voor collectieve belegging als bedoeld in lid 1 te beleggen.

2. De investeringen in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging dan ICBE's mogen in totaal niet meer bedragen dan 30% van de activa van de ICBE.

3. Een ICBE mag niet beleggen in rechten van deelneming in een in artikel 1, lid 2, eerste en tweede streepje, bedoelde instelling voor collectieve belegging die meer dan 10 % van haar eigen activa in rechten van deelneming in andere instellingen voor collectieve belegging belegt.

De lidstaten kunnen toestaan dat, indien een ICBE rechten van deelneming heeft verworven in ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging, de activa van de desbetreffende ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging niet hoeven te worden samengevoegd tot de in artikel 22 vastgelegde grenzen.

3. Een ICBE mag niet beleggen in een andere ICBE of een andere instelling voor collectieve belegging die zelf meer dan 10% belegt in rechten van deelneming in andere ICBE's of andere instellingen voor collectieve belegging.

3 bis. In het fondsreglement of de statuten, de prospectussen en alle reclamemateriaal van de ICBE moet een opvallend geplaatste zin zijn opgenomen waarin erop wordt gewezen dat de ICBE in het kader van haar algemene beleggingsbeleid belegt in rechten van deelneming in andere ICBE's en andere instellingen voor collectieve belegging.

(Amendement 20)

ARTIKEL 1, PUNT 9
Artikel 24 bis, leden 1 en 2 (richtlijn 85/611/EEG)

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 19, lid 4, mag een ICBE haar activa beleggen in deposito's bij kredietinstellingen die over voldoende financiële waarborgen en vakbekwaamheid beschikken, mits de ICBE niet meer dan 10% van de waarde van haar activa uitzet in deposito's bij dezelfde kredietinstelling of bij kredietinstellingen die tot dezelfde groep behoren.

Schrappen

2. De lidstaten kunnen de in lid 1 gestelde begrenzing verhogen tot ten hoogste 35%. In dat geval is de ICBE echter verplicht te beleggen in deposito's bij ten minste vijf verschillende kredietinstellingen. Voor de toepassing van deze regel worden kredietinstellingen die tot dezelfde groep behoren, als één en de zelfde instelling beschouwd.

(Amendement 43)
ARTIKEL 1, PUNT 9
Artikel 24 ter, lid 1 (richtlijn 85/611/EEG)

1. In afwijking van het bepaalde in artikel 21 mag een ICBE in het kader van haar algemene beleggingsbeleid beleggen in de in artikel 19, lid 1, onder g) en h), bedoelde financiële futures en opties, mits het maximale potentiële risico dat aan elke afzonderlijke transactie in afgeleide instrumenten verbonden is, tijdens de gehele duur van de overeenkomst gedekt is door aan de ICBE toebehorende activa van het passende type en van voldoende waarde.

1. Een ICBE mag in het kader van haar algemene beleggingsbeleid beleggen in afgeleide financiële instrumenten, mits de waarde van de door de ICBE aangegane verbintenissen niet hoger is dan de totale nettowaarde van haar activa. Bij de berekening van de waarde van de verbintenissen moet worden verwezen naar de lopende waarde van de onderliggende instrumenten.

(Amendement 21)
ARTIKEL 1, PUNT 16
Artikel 53 bis, tweede streepje (richtlijn 85/611/EEG)

- aanpassing van de in afdeling V en in artikel 36, lid 2, vastgestelde maxima om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten, met dien verstande dat deze aanpassingen niet tot stringerdere voorschriften voor de ICBE's mogen leiden;

Schrappen.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 85/611/EEG van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) (COM(1998) 449 – C4-0464/1998 – 1998/0243(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1998) 449)¹,
 - gelet op artikel 251, lid 2 en artikel 47, lid 2 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C4-0464/1998),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0025/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

II. Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 85/611/EEG van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) met het oog op de reglementering van beheermaatschappijen en vereenvoudigde prospectussen (COM(1998) 451 - C4-0465/1998 - 1998/0242(COD))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst²

Amendementen van het Parlement

(Amendement 22)
Overweging 15 bis (nieuw)

¹ PB C 280 van 9.9.1998, blz. 6.

² PB C 272 van 1.9.1998, blz. 7.

15 bis. overwegende dat een codificatie van het Gemeenschapsrecht met betrekking tot ICBE's moet worden voorbereid onmiddellijk na de goedkeuring van de in onderhavige richtlijn opgenomen wijzigingen van richtlijn 85/611/EEG,

(Amendement 23)

ARTIKEL 1, PUNT 1

Artikel 1 bis, punt 2 (richtlijn 85/611/EEG)

2. beheermaatschappij: een maatschappij waarvan de normale werkzaamheden bestaan in het beheren van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen (beheer van collectieve beleggingsportefeuilles);

2. beheermaatschappij: een maatschappij waarvan de normale werkzaamheden bestaan in het beheren van de activa van unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen (beheer van collectieve beleggingsportefeuilles) met inbegrip van de in bijlage II vermelde activiteiten;

(Amendement 24)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 5, lid 4 bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

4 bis. De bevoegde autoriteiten weigeren een ICBE-vergunning of trekken deze in wanneer uit bepaalde gegevens, zoals de inhoud van het programma van werkzaamheden, de plaats van vestiging of de werkelijk uitgeoefende werkzaamheden, op ondubbelzinnige wijze blijkt dat de instelling het rechtsstelsel van een lidstaat heeft gekozen om zich te onttrekken aan de strengere voorschriften van een andere lidstaat waar zij het grootste deel van haar werkzaamheden uitoefent of voornemens is uit te oefenen.

(Amendement 41/rev.)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 5 bis, lid 1, eerste en tweede streepje (richtlijn 85/611/EEG)

- zij een toereikend aanvangskapitaal heeft van:

a) 50.000 ECU indien haar slechts een vergunning wordt toegekend om unit trusts/beleggingsfondsen en beleggingsmaatschappijen te beheren;

b) het onder a) genoemde kapitaal, vermeerderd met een bedrag dat moet worden vastgesteld overeenkomstig de ten

- zij een aanvangskapitaal heeft van minimaal 150 000 euro. Verder moet zij blijven voldoen aan bepaalde kapitaalvereisten die niet onder het hoogste van de volgende bedragen mogen liggen:

a) een bedrag dat wordt vastgesteld overeenkomstig de ten aanzien van de aard van de betrokken dienst geldende regels van richtlijn 93/6/EEG;

aanzien van de aard van de betrokken dienst geldende regels van artikel 3, leden 1 en 2, van richtlijn 93/6/EEG van de Raad, indien haar vergunning eveneens het in artikel 5, lid 3, eerste streepje, genoemde portefeuillebeheer op discretionaire basis bestrijkt;

- de personen die het bedrijf van de beheermaatschappij feitelijk leiden, als voldoende betrouwbaar bekend staan en over voldoende ervaring beschikken, ook met betrekking tot het type ICBE dat door de beheermaatschappij wordt beheerd. De beleidslijnen voor de activiteit van een beheermaatschappij moeten worden bepaald door ten minste twee personen die aan deze zelfde voorwaarden voldoen;

b) een bedrag dat wordt vastgesteld overeenkomstig de toepassing van de volgende schaal op het totale bedrag van het beheerde vermogen:

- 0,1% tot 1 miljard euro

- 1 miljoen euro, plus 0,02% van het beheerde vermogen, dat 1 miljard euro te boven gaat, met een maximum van 10 miljoen euro.

(Amendement 35)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 5 bis, lid 3 (richtlijn 85/611/EEG)

3. De aanvrager wordt er binnen zes maanden na de indiening van een volledige aanvraag van in kennis gesteld of de vergunning toegekend dan wel geweigerd is. Weigering van een vergunning wordt met redenen omkleed.

3. De aanvrager wordt er binnen zes maanden na de indiening van een volledige aanvraag van in kennis gesteld of de vergunning toegekend dan wel geweigerd is. Weigering van een vergunning wordt met redenen omkleed. Nadat een vergunning in een lidstaat is geweigerd, kan in een andere lidstaat geen aanvraag meer worden ingediend. Het gelijktijdig indienen van een aanvragen in meer dan een lidstaat is niet toegestaan.

(Amendement 25)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 5 septies, lid 1, tweede alinea (richtlijn 85/611/EEG)

Mede in het licht van de aard van de ICBE's die voor een beheermaatschappij worden beheerd, schrijven de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst met name voor dat een dergelijke maatschappij moet beschikken over een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie, controle- en bevestigingsvoorzieningen op het gebied van de elektronische informatieverwerking, en adequate interne controleprocedures, die onder meer waarborgen dat de activa van de unit trusts/beleggingsfondsen of van de

Mede in het licht van de aard van de ICBE's die voor een beheermaatschappij worden beheerd, schrijven de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst met name voor dat een dergelijke maatschappij moet beschikken over een goede administratieve en boekhoudkundige organisatie, controle- en bevestigingsvoorzieningen op het gebied van de elektronische informatieverwerking, en adequate interne controleprocedures, die onder meer waarborgen dat elke transactie met het fonds ten aanzien van herkomst,

beleggingsmaatschappijen die de beheermaatschappij beheert, overeenkomstig het fondsreglement of de statuten en de vigerende wettelijke bepalingen worden belegd.

zakenpartner, type, plaats en tijd kan worden gereconstrueerd en dat de activa van de unit trusts/beleggingsfondsen of van de beleggingsmaatschappijen die de beheermaatschappij beheert, overeenkomstig het fondsreglement of de statuten en de vigerende wettelijke bepalingen worden belegd.

(Amendement 26)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 5 septies, lid 2, alinea bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst kunnen, al dan niet met voorafgaande toestemming van een cliënt van een beheermaatschappij, de werkzaamheden van de beheermaatschappij overeenkomstig bovenstaande drie streepjes goedkeuren, mits is voldaan aan artikel 10, lid 2.

(Amendement 27)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 5 octies, leden 1 en 2, inleiding en eerste en tweede streepje (richtlijn 85/611/EEG)

1. Wanneer een lidstaat een beheermaatschappij toestaat op basis van specifieke opdrachten en met het oog op een efficiëntere bedrijfsvoering derde partijen te belasten met het vervullen voor haar rekening van één of meer taken die deel uitmaken van het in bijlage II bedoelde beheer van collectieve beleggingsportefeuilles, moet elke afzonderlijke opdracht eerst ter goedkeuring aan de bevoegde autoriteiten worden voorgelegd.

2. De bevoegde autoriteiten stemmen pas in met de opdracht na te hebben nagegaan of aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de opdracht mag de juiste oefening van het toezicht op de beheermaatschappij niet belemmeren;

- ter voorkoming van belangentegenstellingen mag de opdracht niet worden gegeven aan de bewaarder en aan personen met gekwalificeerde deelnemingen in het kapitaal van de

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst kunnen toestaan dat beheermaatschappijen tussenpersonen die aan het bedrijfseconomisch toezicht zijn onderworpen belasten met de uitvoering van specifieke beleggingsbeslissingen aan de hand van criteria voor de beleggingsspreiding die periodiek door de beheermaatschappij worden vastgesteld.

2. De bevoegde autoriteiten stemmen pas in met de opdracht na te hebben nagegaan of aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- de opdracht mag de juiste oefening van het toezicht op de beheermaatschappij niet belemmeren;

- ingeval de opdracht wordt gegeven aan een tussenpersoon in een derde land, moet de samenwerking gewaarborgd zijn tussen de autoriteiten die ten aanzien van de opdrachtgever en die welke ten aanzien van de opdrachtnemer het bedrijfseconomisch toezicht uitoefenen;

- de opdracht mag niet worden gegeven aan

beheermaatschappij of van de bewaarder, of aan iedere andere persoon wiens belangen strijdig kunnen zijn met die van de beheermaatschappij of de deelnemers;

de bewaarder;

(Amendement 28)

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 6 bis, lid 4 (richtlijn 85/611/EEG)

4. Voordat het bijkantoor van een beheermaatschappij met zijn werkzaamheden aanvangt, beschikken de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst over twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van de in lid 2 bedoelde gegevens, om het toezicht op de beheermaatschappij voor te bereiden en om, in voorkomend geval, de voorwaarden - met inbegrip van de in de artikelen 44 en 45 bedoelde bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn en de gedragsregels die bij het in artikel 5, lid 3, genoemde portfeuillebeheer in acht moeten worden genomen - aan te geven waaronder deze werkzaamheden om redenen van algemeen belang in de lidstaat van ontvangst moeten worden uitgeoefend.

4. Voordat het bijkantoor van een beheermaatschappij met zijn werkzaamheden aanvangt, beschikken de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst over twee maanden, te rekenen vanaf de ontvangst van de in lid 2 bedoelde gegevens, om het toezicht op de beheermaatschappij voor te bereiden en om, in voorkomend geval, de voorwaarden - met inbegrip van de in de artikelen 44 en 45 bedoelde bepalingen die in de lidstaat van ontvangst van kracht zijn en de gedragsregels die bij het in artikel 5, lid 3, genoemde portfeuillebeheer, het verstrekken van beleggingsadviezen en de bewaarneming in acht moeten worden genomen – aan te geven waaronder deze werkzaamheden om redenen van algemeen belang in de lidstaat van ontvangst moeten worden uitgeoefend.

(Amendement 29)

ARTIKEL 1, PUNT 6

Artikel 28, lid 1 (richtlijn 85/611/EEG)

1. In zowel het vereenvoudigde als het volledige prospectus moeten de gegevens zijn opgenomen die voor de beleggers noodzakelijk zijn om zich een verantwoord oordeel te kunnen vormen over de hun aangeboden belegging.

1. In zowel het vereenvoudigde als het volledige prospectus moeten de gegevens zijn opgenomen die voor de beleggers noodzakelijk zijn om zich een verantwoord oordeel te kunnen vormen over de hun aangeboden belegging en met name de daaraan verbonden risico's.

(Amendement 30)

ARTIKEL 1, PUNT 6

Artikel 28, lid 1, alinea bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

De prospectussen moeten met name een duidelijke en gemakkelijk te begrijpen toelichting van het risicoprofiel van het fonds behelzen (ongeacht of al dan niet

afgeleide instrumenten worden gebruikt en ongeacht het soort waardepapieren waarin wordt belegd).

(Amendement 31)
ARTIKEL 1, PUNT 7
Artikel 29, lid 2 bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

2 bis. De bepalingen van de artikelen 11 en 12 van de RBD inzake gedragsregels bij de verkoop van rechten van deelneming respectievelijk informatie over de beschermingsstelsels zijn mutatis mutandis van toepassing.

(Amendement 32)
Bijlage I, “Beleggingsinformatie”,
vijfde streepje bis (nieuw) (richtlijn 85/611/EEG)

- korte beoordeling van het risicoprofiel van het fonds.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 85/611/EEG van de Raad tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (ICBE's) met het oog op de reglementering van beheermaatschappijen en vereenvoudigde prospectussen (COM(1998) 451 - C4-0465/1998 - 1998/0242(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1998) 451)¹,
 - gelet op artikel 251, lid 2 en artikel 47, lid 2 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C4-0465/1998),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0025/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 272 van 1.9.1998, blz. 7.

2. Pretoetredingsstrategie voor Cyprus en Malta *

A5-0029/2000

Voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van acties in het kader van de pretoetredingsstrategie voor Cyprus en Malta (COM(1999) 535 - C5-0308/1999 - 1999/0199(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendementen van het Parlement

(Amendement 1)

Eerste visum bis (nieuw)

gelet op de conclusies van de Europese Raad van Helsinki van 10 en 11 december 1999,

(Amendement 3)

Overweging 3 bis (nieuw)

3 bis. De Europese Raad van Helsinki van december 1999 heeft er de nadruk op gelegd dat het uitbreidingsproces efficiënt en geloofwaardig moet zijn en heeft tegelijk beloofd uiterlijk eind 2004 opnieuw een evaluatie te maken van de situatie op dat moment.

(Amendement 4)

Overweging 4 bis (nieuw)

(4 bis) Overeenkomstig de structuur van de Europese Verdragen en de bepalingen van het Interinstitutioneel Akkoord van 6 mei 1999 over de begrotingsdiscipline en de verbetering van de begrotingsprocedure¹ wordt duidelijk het wederzijds verband vastgelegd tussen de uitvoering van de middelen die in de communautaire begroting zijn opgevoerd en het bestaan van een desbetreffende rechtsgrondslag.

¹ PB C 172 van 18.06.1999.

(Amendement 5)

Overweging 5

(5) Voor Cyprus en Malta moet een partnerschap voor toetreding worden vastgesteld volgens de in verordening (EG) nr. 622/98 van de Raad van 16 maart 1998 beschreven bepalingen voor de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa om de bijstand van de Europese Gemeenschap te concentreren op de prioriteiten en doelstellingen met het oog op de toetreding.

(5) Voor Cyprus en Malta moet bijgevolg een partnerschap voor toetreding worden vastgesteld volgens de in verordening (EG) nr. 622/98 van de Raad van 16 maart 1998 beschreven bepalingen voor de kandidaat-lidstaten in Midden- en Oost-Europa om de bijstand van de Europese Gemeenschap, de financiële hulp inbegrepen, te concentreren op de prioriteiten en doelstellingen met het oog op de toetreding.

(Amendement 6)
Overweging 7

(7) De met Cyprus en Malta gesloten financiële protocollen lopen af op 31 december 1999.

(7) De met Cyprus en Malta gesloten financiële protocollen zijn op 31 december 1999 afgelopen.

(Amendement 7)
Overweging 7 bis (nieuw)

(7 bis) De Europese Raad heeft met tevredenheid kennis genomen van de vooruitgang die geboekt is bij de onderhandelingen met Cyprus en besloten in februari 2000 een bilaterale intergouvernementele conferentie bijeen te roepen, om een aanvang te maken met de onderhandelingen met Malta over de voorwaarden van de toetreding van dat land tot de Europese Unie en de daarmee verband houdende aanpassingen van de Verdragen.

(Amendement 8)
Overweging 7 ter (nieuw)

(7 ter) De communautaire begroting voor het begrotingsjaar 2000 introduceert in een hoofdstuk betreffende kredieten voor Cyprus en Malta een nieuwe manier om de desbetreffende kredieten te presenteren, welke onder meer moet zorgen voor een beter beheer en een grotere transparantie van de opgevoerde financiële middelen voor wat betreft de uitvoering van de toekomstige projecten.

(Amendement 9)
Overweging 7 quater (nieuw)

(7 quater) De onderhavige verordening en met name de bijlage bij deze verordening, voorziet in het opzetten van meerjarige operationele programma's in de particuliere sector die financiële gevolgen hebben voor de hele looptijd van de verordening.

(Amendement 10)

Overweging 7 quinquies (nieuw)

(7 quinquies) In weerwil van de bepalingen van het geldende Financieel Reglement, beperkt de Commissie zich, ook al doet zij een voorstel voor een meerjarige actie, enerzijds tot het vermelden in het financieel memorandum van de kosten van de acties uitsluitend voor het jaar 2000, welke geraamd worden op 15 miljoen euro, en legt zij anderzijds een evaluatiemechanisme vast voor acties die zijn uitgevoerd in de loop van een periode van drie jaar.

(Amendement 2)

Overweging 7 sexies

(7 sexies) De resolutie van het Europees Parlement van 16 december 1999 over de begroting 2000,

(Amendement 11)

(Mondeling amendement)

Overweging 8 bis (nieuw)

(8 bis) Malta en Cyprus zullen volgens de vastgestelde modaliteiten aan de Meda-faciliteit deelnemen.

(Amendement 11)

Overweging 8 ter (nieuw)

(8 bis) De Commissie herziet, in het licht van de bij de uitvoering van dit programma geboekte vooruitgang, haar financieel memorandum, met name wat betreft de tabel met ramingen voor de jaarlijkse vastleggingskredieten.

(Amendement 12)

Overweging 9 bis (nieuw)

(9 bis) De Europese Raad van Helsinki heeft zich uitgesproken voor opening van de onderhandelingen over de toetreding van Malta tot de Europese Unie.

(Amendement 13)
Overweging 9 ter (nieuw)

(9 ter) De pretoetredingshulp voor Cyprus en Malta wordt voor de periode 2001-2004 opgevoerd onder onderafdeling B7 (pretoetredingshulp) omwille van de coherentie met de geldende bepalingen voor de andere kandidaat-landen.

(Amendement 14)
Artikel 1, lid 1, derde streepje bis (nieuw)

- De ongehinderde financiering van deze acties, welke overigens in artikel 4 nader worden omschreven, voor de hele looptijd van deze verordening en onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 10.

(Amendement 15)
Artikel 1, lid 2

2. De Raad bepaalt, op voorstel van de Commissie, met een gekwalificeerde meerderheid de principes, prioriteiten, tussentijdse doelstellingen en voorwaarden voor elk van deze partnerschappen voor de toetreding, zoals deze zullen worden gepresenteerd aan de kandidaat-lidstaten alsmede de latere belangrijke aanpassingen hierop.

2. De Raad bepaalt, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement, met een gekwalificeerde meerderheid de principes, prioriteiten, tussentijdse doelstellingen en voorwaarden voor elk van deze partnerschappen voor de toetreding, zoals deze zullen worden gepresenteerd aan de kandidaat-lidstaten alsmede de latere belangrijke aanpassingen hierop.

(Amendement 16)
Artikel 1, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. De kredieten ter financiering van de pre-toetredingssteun worden jaarlijks vastgesteld en opgenomen in de hiertoe gecreëerde begrotingslijnen onder rubriek 7 van de Financiële Vooruitzichten.

(Amendement 23)
Artikel 2 bis (nieuw)

Artikel 2 bis

Het door de Raad voorgestelde financieel memorandum van 95 miljoen euro voor de tenuitvoerlegging van onderhavige verordening voor de periode die op 31 december 2004 ten einde loopt, lijkt onvoldoende en dient met het oog op de in artikel 1 genoemde doelstellingen te worden heroverwogen. De jaarlijkse bedragen worden goedgekeurd door de bevoegde begrotingsautoriteit in het kader van de financiële vooruitzichten.

(Amendement 18)

Artikel 3, tweede streepje

- In het geval van Cyprus elke actie die beoogt de beide gemeenschappen nader tot elkaar te brengen.

- In het geval van Cyprus elke actie die beoogt de beide gemeenschappen opnieuw nader tot elkaar te brengen.

(Amendement 19)

Artikel 5

Wanneer een essentieel element voor de voortzetting van de toekenning van de pretoetredingshulp ten behoeve van Cyprus en Malta ontbreekt, met name in het geval van schending van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en het internationaal recht en/of de voortgang met betrekking tot de verwezenlijking van de criteria van Kopenhagen ontoereikend is, kan de Raad, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie, passende maatregelen nemen betreffende de toekenning van pretoetredingshulp aan Cyprus of Malta.

Wanneer een essentieel element voor de voortzetting van de toekenning van de pretoetredingshulp ten behoeve van Cyprus en Malta ontbreekt, met name in het geval van schending van de democratische beginselen, de rechtsstaat, de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en het internationaal recht en/of de voortgang met betrekking tot de verwezenlijking van de criteria van Kopenhagen ontoereikend is, kan de Raad, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Europees Parlement, passende maatregelen nemen betreffende de toekenning van pretoetredingshulp aan een van deze twee landen.

(Amendement 20)

Artikel 7

Er wordt een beheerscomité opgericht (hierna comité genoemd).

Wanneer wordt verwezen naar de in dit artikel bedoelde procedure, is de beheersprocedure van artikel 4 van besluit 1999/468/EG van toepassing.

De in artikel 4, lid 3 van besluit

1. De Commissie wordt bijgestaan door een raadgevend comité bestaande uit vertegenwoordigers van de lidstaten en voorgezeten door de Commissie ("het comité").

2. Het comité handelt overeenkomstig de procedure van artikel 3 van besluit

1999/468/EG bedoelde periode is vastgesteld op 3 maanden.

1999/468/EG.

3. Het comité kan eventueel andere kwesties behandelen die de voorzitter worden voorgelegd in verband met de tenuitvoerlegging van deze verordening.

(Amendement 21)

Artikel 10

Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening legt de Commissie een volledige evaluatie van de door de Gemeenschap in het kader van deze verordening gefinancierde acties voor aan het Europees Parlement en aan de Raad vergezeld van suggesties met betrekking tot de toekomst van deze verordening met eventuele voorstellen voor mogelijke wijzigingen.

Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening legt de Commissie een volledige evaluatie van de door de Gemeenschap in het kader van deze verordening gefinancierde acties voor aan het Europees Parlement en aan de Raad vergezeld van suggesties met betrekking tot de toekomst van deze verordening met eventuele voorstellen voor mogelijke wijzigingen. Tegelijk legt de Commissie tijdig elk jaar nuttige financiële en economische informatie voor, zodat de wetgever en de begrotingsautoriteit in staat zijn de financiële interventie van de Gemeenschap te beoordelen en te motiveren, om ervoor te zorgen dat zonder problemen het politieke doel wordt bereikt zodat in dit geval het toetredingsproces efficiënt, bevredigend en transparant verloopt.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad betreffende de tenuitvoerlegging van acties in het kader van de pretoetredingsstrategie voor Cyprus en Malta (COM(1999) 535 – C5-0308/1999 – 1999/0199(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(1999) 535),
- geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 308 van het EG-Verdrag (C5-0308/1999),
- gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid en het advies van de Begrotingscommissie (A5-0029/2000),

1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
3. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid ingeval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst;
4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

3. Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten *

A5-0013/2000

Voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3605/93 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten (COM(1999) 444 - C5-0174/1999 - 1999/0196(CNS))

Dit voorstel wordt goedgekeurd.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 3605/93 betreffende de toepassing van het aan het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap gehechte Protocol betreffende de procedure bij buitensporige tekorten (COM(1999) 444 – C5-0174/1999 – 1999/0196(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(1999) 444),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig 104, lid 14, derde alinea van het EG-Verdrag (C5-0174/1999),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Economische en Monetaire Commissie (A5-0013/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het voorstel van de Commissie;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;

3. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid ingeval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst;
4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

4. Versterking van de bescherming tegen valsemunterij van de euro*

A5-0020/2000

Ontwerpkaderbesluit van de Raad tot versterking van de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro (5116/1999 - C5-0332/1999 - 1999/0821(CNS))

Het ontwerp wordt als volgt gewijzigd:

Ontwerp van de Raad	Wijzigingen van het Parlement
(Amendement 1)	
Titel	
<p>Ontwerpkaderbesluit tot versterking van <u>het strafrechtelijk kader voor</u> de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro.</p>	<p>Ontwerpkaderbesluit tot versterking van de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro.</p>
(Amendement 2)	
Negende overweging	
<p>overwegende dat ervoor gezorgd moet worden dat de euro in alle lidstaten goed beschermd wordt door middel van doeltreffende strafrechtelijke maatregelen, <u>ook</u> voordat op 1 januari 2002 de munten en biljetten in omloop zullen worden gebracht,</p>	<p>overwegende dat ervoor gezorgd moet worden dat de euro in alle lidstaten goed beschermd wordt door middel van doeltreffende strafrechtelijke maatregelen, <u>nog</u> voordat op 1 januari 2002 de munten en biljetten in omloop zullen worden gebracht, <u>met het oog op de waarborging van de noodzakelijke geloofwaardigheid van de nieuwe munt en het voorkomen van ernstige economische gevolgen.</u></p>
(Amendement 3)	
Artikel 3, lid 2	
<p>Iedere lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de deelname aan of het aanzetten tot de in lid 1 bedoelde handelingen of pogingen tot de in lid 1,</p>	<p>Iedere lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de deelname aan of het aanzetten tot de in lid 1 bedoelde handelingen <u>alsmede</u> pogingen tot de in lid</p>

onder a) tot en met c) bedoelde handelingen strafbaar zijn.

1 bedoelde handelingen strafbaar zijn.

(Amendement 4)
Artikel 5 bis (nieuw)

Artikel 5 bis

Voormalige wettelijke betaalmiddelen

Iedere lidstaat treft de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in de artikelen 3 en 4 genoemde handelingen ook strafbaar zijn indien zij betrekking hebben op bankbiljetten en munten die als gevolg van de invoering van de euro geen wettig betaalmiddel meer zijn.

(Amendement 5)
Artikel 7, lid 3

3. Indien verscheidene lidstaten de rechtsmacht en de mogelijkheid hebben om een delict dat op dezelfde feiten berust, effectief te vervolgen, werken die lidstaten samen om te besluiten welke van hen de dader(s) vervolgt, teneinde de vervolging zo mogelijk in één lidstaat te concentreren.

3. Indien verscheidene lidstaten de rechtsmacht en de mogelijkheid hebben om een delict dat op dezelfde feiten berust, effectief te vervolgen, werken die lidstaten samen om te besluiten welke van hen de dader(s) vervolgt, teneinde de vervolging zo mogelijk in één lidstaat te concentreren. Een persoon die bij onherroepelijk vonnis in een lidstaat is berecht, kan in een andere lidstaat niet worden vervolgd terzake van dezelfde feiten.

(Amendement 6)
Artikel 7, lid 3 bis (nieuw)

3 bis. De rechtsmacht om vervolging in te stellen komt bij voorkeur toe aan de lidstaat waar het delict is begaan. Indien dit criterium niet kan worden toegepast komt de rechtsmacht toe aan de lidstaat waarvan de overtreder onderdaan is, of anders de plaats waar de daders zijn gearresteerd.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het ontwerp kaderbesluit van de Raad tot versterking van de bescherming tegen valsemunterij met het oog op het in omloop brengen van de euro (SN 5116/1999 - C5-0332/1999 – 1999/0821(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van de Raad (SN 5116/1999),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig de artikelen 31, sub e) en 34, lid 2, sub b) van het Verdrag betreffende de Europese Unie (C5-0332/1999),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Economische en Monetaire Commissie (A5-0020/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigd ontwerp van de Raad;
 2. verzoekt de Raad zijn ontwerp dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen in het ontwerp aan te brengen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

5. Wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten *

A5-0019/2000

Ontwerpakte van de Raad tot vaststelling van de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie (9636/1999 – C5-0091/1999 en SN 5060/1999 - C5-0331/1999 - 1999/0809(CNS))

Het ontwerp wordt als volgt gewijzigd:

Ontwerp van de Raad ¹	Amendementen van het Parlement
(Amendement 80)	
Ontwerpvovereenkomst, preambule, tweede overweging	
<p><u>WENSEND</u> de justitiële samenwerking in strafzaken tussen de lidstaten van de Unie te verbeteren,</p>	<p><u>DE WIL UITEND</u> de justitiële samenwerking in strafzaken tussen de lidstaten van de Unie te verbeteren, <u>onverminderd de regels ter bescherming van de individuele vrijheid,</u></p>
(Amendement 2)	
Ontwerpvovereenkomst, preambule, derde overweging	

¹ PB C 251 van 2.9.1999, blz. 1.

EROP WIJZEND dat de lidstaten een gemeenschappelijk belang hebben ervoor te zorgen dat de wederzijdse rechtshulp tussen de lidstaten doeltreffend en snel plaatsvindt, op een wijze die verenigbaar is met hun fundamentele rechtsbeginselen, met inbegrip van de beginselen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950,

EROP WIJZEND dat het in het gemeenschappelijk belang van de lidstaten is te zorgen voor wederzijdse rechtshulp die verenigbaar is met hun fundamentele rechtsbeginselen, die snel en doeltreffend is, en die in overeenstemming is met de individuele rechten en de beginselen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950,

(Amendement 3)

Ontwerpovereenkomst, preambule, derde overweging bis (nieuw)

in het bijzonder VAN MENING ZIJNDE dat de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces grondbeginselen zijn die op Europees niveau beschermd moeten worden met specifieke en bindende instrumenten,

(Amendement 4)

Ontwerpovereenkomst, preambule, vierde overweging

UITDRUKKING GEVEND aan hun vertrouwen in de structuur en de werking van hun rechtsstelsels en in het vermogen van alle lidstaten om een eerlijke procesgang te waarborgen,

OVERWEGENDE dat er grote verschillen bestaan tussen de rechtsstelsels van de lidstaten en in de feitelijke toepassing van de algemene rechtsbeginselen, en dat het nodig is de rechtsstelsels dichter bij elkaar te brengen met het oog op een doelmatiger procesgang waarin de individuele rechten sterker worden geëerbiedigd,

(Amendement 5)

Ontwerpovereenkomst, preambule, vierde overweging bis (nieuw)

de lidstaten VERZOEKENDE hun respectieve rechtsbestel en rechtsstelsels voortdurend te verbeteren teneinde achterstandsoorzaken, inefficiëntie en schendingen van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens uit de weg te ruimen, alsmede om de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden te waarborgen, met name de rechten van de verdediging en het recht op een eerlijk proces,

(Amendement 6)

Ontwerpovereenkomst, preambule, vijfde overweging

REKENING HOUDEND met het belang om tussen de lidstaten van de Europese Unie een overeenkomst te sluiten ter aanvulling van het Europees Verdrag van 20 april 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken en van andere geldende verdragen op dit gebied,

DE WIL UITEND om tussen de lidstaten van de Europese Unie een overeenkomst te sluiten waarmee het Europees Verdrag van 20 april 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken en andere geldende verdragen op dit gebied kunnen worden aangevuld,

(Amendement 7)

Ontwerpovereenkomst, preambule, zesde overweging

OVERWEGENDE dat de bepalingen van deze verdragen van toepassing blijven op alle aspecten die niet onder deze overeenkomst vallen,

IN HET BESEF dat de bepalingen van deze verdragen van toepassing blijven op alle aspecten die niet onder deze overeenkomst vallen,

(Amendement 8)

Ontwerpovereenkomst, preambule, zevende overweging

OVERWEGENDE dat de lidstaten belang hechten aan versterkte justitiële samenwerking, waarbij zij het evenredigheidsbeginsel zullen blijven toepassen,

OVERWEGENDE dat de lidstaten er belang bij hebben en dat het noodzakelijk is om - ook ten aanzien van de rechtshulp - de evenredigheid te handhaven tussen de begane overtreding en de bestrijdingsmiddelen,

(Amendement 10)

Artikel 1, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. De Raad neemt volgens het bepaalde in artikel 34, lid 2, sub c) van het Verdrag betreffende de Europese Unie, op basis van de in artikel 29 van dat verdrag genoemde doelstelling en binnen de termijnen die zijn vastgesteld in het actieplan van de Raad en de Commissie voor de totstandbrenging van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, de maatregelen aan die nodig zijn om onderhavige overeenkomst uit te voeren.

(Amendement 73)

Artikel 2, lid -1 (nieuw)

-1. De in deze overeenkomst bedoelde rechtshulp wordt verleend bij strafprocedures die door de rechterlijke instantie van de verzoekende lidstaat zijn ingesteld wegens strafbare feiten.

(Amendement 77)
Artikel 2, lid 1

1. Rechtshulp wordt eveneens verleend in geval van strafvervolging die door de bestuurlijke autoriteiten worden ingesteld wegens feiten die volgens het nationale recht van de verzoekende of van de aangezochte lidstaat, of van beide, strafbaar zijn, mits tegen de beslissing beroep openstaat bij een in het bijzonder voor strafzaken bevoegde rechter.

1. Rechtshulp wordt eveneens verleend in geval van strafvervolging die door de bevoegde autoriteiten worden ingesteld wegens feiten die volgens het nationale recht van de verzoekende of van de aangezochte lidstaat, of van beide, strafbaar zijn als zijnde schendingen van het strafrecht, mits tegen de beslissing volgens het strafprocesrecht beroep openstaat bij een bevoegde rechter.

(Amendement 13)
Artikel 2, lid 2

2. Rechtshulp wordt ook verleend bij strafvervolging en procedures als bedoeld in lid 1, in verband met strafbare feiten waarvoor in de verzoekende lidstaat een rechtspersoon aansprakelijk kan worden gesteld.

Schrappen

(Amendement 14)
Artikel 2, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. De onderhavige overeenkomst houdt geen beperking in van het toepassingsgebied van het Europees Verdrag van 20 april 1959 aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken en de daaropvolgende wijzigingen en aanvullingen ervan.

(Amendement 15)
Artikel 2, lid 2 ter (nieuw)

2 ter. De maatregelen die de betrokken lidstaten in het kader van de rechtshulp treffen, moeten in overeenstemming zijn met het beginsel van evenredigheid.

(Amendement 16)
Artikel 4, leden 1 en 2

1. Tenzij deze overeenkomst anders bepaalt, verbinden de lidstaten zich ertoe om, wanneer rechtshulp wordt verleend, alle door de verzoekende lidstaat expliciet

1. Tenzij deze overeenkomst anders bepaalt, verbinden de lidstaten zich ertoe om, wanneer rechtshulp wordt verleend, alle door de verzoekende lidstaat expliciet

aangegeven formaliteiten en procedures in acht te nemen bij de uitvoering van de gevraagde handeling, voorzover de aangegeven formaliteiten en procedures niet strijdig zijn met fundamentele beginselen van het recht van de aangezochte lidstaat. De aangezochte lidstaat voldoet zo spoedig mogelijk aan het verzoek om rechtshulp en houdt zoveel mogelijk rekening met de eventueel door de verzoekende lidstaat aangegeven termijnen. De verzoekende lidstaat vermeldt de redenen voor de gestelde termijn.

2. Indien aan het verzoek niet of niet geheel volgens de eisen van de verzoekende lidstaat kan worden voldaan, stellen de autoriteiten van de aangezochte lidstaat de autoriteiten van de verzoekende lidstaat hiervan onverwijld in kennis, met vermelding van de voorwaarden waaronder het verzoek zou kunnen worden ingewilligd. De autoriteiten van de verzoekende en de aangezochte lidstaat kunnen afspraken maken over het gevolg dat aan het verzoek gegeven zal worden, waarbij in voorkomend geval aan de hierboven bedoelde voorwaarden moet worden voldaan.

aangegeven formaliteiten en procedures in acht te nemen bij de uitvoering van de gevraagde handeling, voorzover de aangegeven formaliteiten en procedures niet strijdig zijn met fundamentele beginselen van het recht van de aangezochte lidstaat. De aangezochte lidstaat voldoet zo spoedig mogelijk aan het verzoek om rechtshulp, waarbij zij zoveel mogelijk rekening houdt met de procedurele termijnen en met de eventueel door de verzoekende lidstaat aangegeven termijnen. De verzoekende lidstaat vermeldt de redenen voor de gestelde termijn.

2. Indien aan het verzoek niet of niet geheel volgens de eisen van de verzoekende lidstaat kan worden voldaan, stellen de autoriteiten van de aangezochte lidstaat de autoriteiten van de verzoekende lidstaat hiervan onverwijld in kennis, met vermelding van de voorwaarden waaronder en de termijnen waarbinnen het verzoek zou kunnen worden ingewilligd. De autoriteiten van de verzoekende en de aangezochte lidstaat kunnen afspraken maken over het gevolg dat aan het verzoek gegeven zal worden, waarbij in voorkomend geval aan de hierboven bedoelde voorwaarden moet worden voldaan.

(Amendement 17)
Artikel 4, lid 3

3. Indien te verwachten valt dat niet binnen de gestelde termijnen aan het verzoek kan worden voldaan en de in lid 1, derde zin, bedoelde gronden concrete aanwijzingen bevatten dat hierdoor de lopende procedures in de verzoekende lidstaat aanzienlijk worden geschaad, berichten de autoriteiten van de aangezochte lidstaat onverwijld hoeveel tijd zij nodig achten voor de uitvoering van het verzoek. De autoriteiten van de verzoekende lidstaat melden onverwijld of het verzoek desalniettemin gehandhaafd wordt. De autoriteiten van de verzoekende en de aangezochte lidstaat kunnen afspraken maken over het gevolg dat aan het verzoek

Schrappen

gegeven wordt.

(Amendement 19)

Artikel 5, lid 2

2. Toezending van gerechtelijke stukken door bemiddeling van de bevoegde autoriteiten van de aangezochte lidstaat kan alleen plaatsvinden indien:

- het adres van de persoon voor wie het stuk bestemd is, onbekend of onvolledig bekend is, of

- het toepasselijke procesrecht van de verzoekende lidstaat een ander bewijs dan het via de postdiensten verkrijgbare bewijs verlangt dat het stuk aan de geadresseerde is uitgereikt, of

- het stuk niet per post kon worden bezorgd, of

- de verzoekende lidstaat gegronde redenen heeft om te geloven dat verzending over de post zonder resultaat zal blijven of niet de beste weg is.

2. Toezending van gerechtelijke stukken door bemiddeling van de bevoegde autoriteiten van de aangezochte lidstaat kan plaatsvinden in de gevallen waarin:

- het stuk niet per post kon worden bezorgd omdat het adres van de persoon voor wie het stuk bestemd is, onbekend of onvolledig bekend is, of indien de verzoekende lidstaat aangeeft om welke redenen verzending over de post zonder resultaat zou kunnen blijven of niet de beste weg is;

- het toepasselijke procesrecht van de verzoekende lidstaat een ander bewijs dan het via de postdiensten verkrijgbare bewijs verlangt dat het stuk aan de geadresseerde is uitgereikt.

(Amendement 20)

Artikel 5, lid 3

3. Wanneer aannemelijk is dat de geadresseerde de taal niet beheerst waarin het gerechtelijk stuk is gesteld, dient dit – althans de hoofdzaken ervan – te worden vertaald in de taal of een der talen van de lidstaat op het grondgebied waarvan de geadresseerde verblijft. Indien de autoriteit van wie het gerechtelijke stuk afkomstig is, weet dat de geadresseerde slechts een andere taal machtig is, moeten althans de hoofdzaken ervan worden vertaald in die andere taal.

3. Het gerechtelijk stuk dient te worden vertaald in de taal of een der talen van de lidstaat op het grondgebied waarvan de geadresseerde verblijft. Indien de autoriteit van wie het gerechtelijke stuk afkomstig is, weet dat de geadresseerde slechts een andere taal machtig is, moeten althans de hoofdzaken ervan worden vertaald in die andere taal.

(Amendement 21)

Artikel 6, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. Indien de autoriteit waaraan het verzoek om rechtshulp is gericht, niet bevoegd is hieraan gevolg te geven, doet zij dit verzoek automatisch toekomen aan de bevoegde autoriteit van het eigen land ingeval het verzoek rechtstreeks is toegezonden, en stelt de verzoekende partij hiervan via dezelfde weg op de hoogte.

(Amendement 22)

Artikel 6, lid 4

4. Elk verzoek, bedoeld in lid 1, kan spoedshalve worden gedaan door tussenkomst van de Internationale Criminele Politieorganisatie (Interpol) of enig orgaan dat bevoegd is overeenkomstig bepalingen die krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn vastgesteld.

4. Elk verzoek om rechtshulp kan spoedshalve worden gedaan door tussenkomst van de Internationale Criminele Politieorganisatie (Interpol) of enig orgaan dat bevoegd is overeenkomstig bepalingen die krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie zijn vastgesteld.

(Amendement 23)

Artikel 6, lid 6

6. Verzoeken om rechtshulp in geval van strafvervolging als bedoeld in artikel 2, lid 1, kunnen rechtstreeks door de bevoegde autoriteit worden gedaan en beantwoord indien in de ene lidstaat een rechterlijke of centrale autoriteit en in de andere lidstaat een bestuurlijke autoriteit bevoegd is.

6. Verzoeken om rechtshulp in geval van strafvervolging als bedoeld in artikel 2, kunnen rechtstreeks door de bevoegde autoriteit worden gedaan en beantwoord indien in de ene lidstaat een rechterlijke of centrale autoriteit en in de andere lidstaat een bestuurlijke autoriteit bevoegd is.

(Amendement 24)

Artikel 7

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen binnen de grenzen van het nationale recht, zonder een daartoe strekkend verzoek, inlichtingen uitwisselen met betrekking tot strafbare feiten en feiten, bedoeld in artikel 2, lid 1, waarvan de bestraffing of behandeling op het tijdstip waarop de informatie wordt verstrekt tot de bevoegdheid behoort van de ontvangende autoriteit.

1. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten kunnen binnen de grenzen van het nationale recht, zonder een daartoe strekkend verzoek, inlichtingen verstrekken met betrekking tot strafbare feiten en feiten, bedoeld in artikel 2, lid 1, waarvan de bestraffing of behandeling op het tijdstip waarop de informatie wordt verstrekt tot de bevoegdheid behoort van de ontvangende autoriteit.

2. De autoriteit die de inlichtingen verstrekt, kan overeenkomstig het nationale recht voorwaarden verbinden aan het gebruik van die inlichtingen door de

2. De autoriteit die de inlichtingen verstrekt, kan alvorens deze te verstrekken de ontvangende autoriteit mededelen welke voorwaarden er overeenkomstig het

ontvangende autoriteit.

3. De autoriteit die de inlichtingen ontvangt, is aan die voorwaarden gebonden.

nationale recht van de verstreckende autoriteit verbonden zijn aan het gebruik van die inlichtingen.

3. De autoriteit die de inlichtingen ontvangt, kan afzien van het ontvangen van aan voorwaarden verbonden inlichtingen. Indien zij deze aanvaardt, is zij aan die voorwaarden gebonden.

(Amendement 25)

Artikel 7, lid 3 bis (nieuw)

3 bis. In ieder geval moet aantekening worden gemaakt van de wijze waarop de informatie-uitwisseling heeft plaatsgevonden, de instanties die om informatie hebben gevraagd of deze hebben verstrekt en de inhoud van de informatie. De aantekening van deze gegevens moet worden neergelegd in het dossier van de procedure waarop zij betrekking hebben en moet ter beschikking van de verdediging staan.

(Amendement 26)

Artikel 8, lid 1

1. De aangezochte lidstaat kan, op verzoek van de verzoekende lidstaat en onverminderd de rechten van derden te goeder trouw, de voorwerpen die door een strafbaar feit zijn verkregen, ter beschikking stellen van de verzoekende lidstaat met het oog op de teruggave ervan aan de rechtmatige eigenaar.

1. De aangezochte lidstaat kan, op verzoek van de verzoekende lidstaat en onverminderd de rechten van derden te goeder trouw, de voorwerpen die het product of de vrucht van een strafbaar feit zijn, ter beschikking stellen van de verzoekende lidstaat met het oog op de teruggave ervan aan de rechtmatige eigenaar

(Amendement 27)

Artikel 8, leden 2 en 3

2. Bij de toepassing van de artikelen 3 en 6 van het Europees Rechtshulpverdrag en de artikelen 24, lid 2, en 29 van het Benelux-Verdrag kan de aangezochte lidstaat afstand doen van de voorwerpen die aan de verzoekende lidstaat zijn overgegeven, indien dit de teruggave van deze voorwerpen aan de rechtmatige eigenaar kan bevorderen. Rechten van derden te goeder trouw blijven onverlet.

2. Bij de toepassing van de artikelen 3 en 6 van het Europees Rechtshulpverdrag en de artikelen 24, lid 2, en 29 van het Benelux-Verdrag kan de aangezochte lidstaat deze voorwerpen rechtstreeks aan de rechtmatige eigenaar teruggeven. Rechten van derden te goeder trouw blijven onverlet.

3. In geval van afstand, bedoeld in lid 2, zal de aangezochte lidstaat geen zekerheidsrecht of enig ander verhaalsrecht krachtens de wettelijke bepalingen inzake belasting of douane doen gelden op de voorwerpen die worden overgedragen, tenzij de rechtmatige eigenaar van het voorwerp zelf terzake belastingplichtig is.

3. In geval van rechtstreekse teruggave van de voorwerpen aan de rechtmatige eigenaar zal de aangezochte lidstaat geen zekerheidsrecht of enig ander verhaalsrecht krachtens de wettelijke bepalingen inzake belasting of douane doen gelden op de voorwerpen die worden overgedragen, tenzij de rechtmatige eigenaar van het voorwerp zelf terzake belastingplichtig is.

(Amendement 28)

Artikel 9, lid 1

1. Wanneer de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten op dit punt overeenstemming hebben bereikt, kan een lidstaat die heeft verzocht om een onderzoek waarvoor de aanwezigheid van een op zijn grondgebied gedetineerde persoon vereist is, deze persoon tijdelijk overbrengen naar het grondgebied van de lidstaat waar het onderzoek moet plaatsvinden.

1. De lidstaat die aan een andere lidstaat het verzoek doet of heeft gedaan om een strafrechtelijk onderzoek waarvoor de aanwezigheid van een op zijn grondgebied gedetineerde persoon in die andere lidstaat vereist is, kan, om het onderzoek zo snel mogelijk te laten verlopen, deze persoon tijdelijk overbrengen naar het grondgebied van de lidstaat waar het onderzoek moet plaatsvinden.

1 bis. Eensgelijks kan de lidstaat die de aanwezigheid op eigen grondgebied van een op het grondgebied van een andere lidstaat gedetineerde persoon noodzakelijk acht met het oog op een strafrechtelijk onderzoek, om tijdelijke overbrenging van deze persoon naar zijn eigen grondgebied verzoeken.

(Amendement 29)

Artikel 9, lid 1 ter (nieuw)

1 ter. De overbrenging moet zodanig verlopen dat de rechten van de betrokkene niet worden aangetast. De tijdelijk over te brengen gedetineerde heeft recht op bijstand van een advocaat.

(Amendement 30)

Artikel 9, lid 2

2. De overeenstemming vermeldt de voorwaarden waaronder de betrokkene tijdelijk wordt overgebracht en de termijn waarbinnen hij naar het grondgebied van de verzoekende lidstaat moet worden teruggebracht.

2. De betrokken lidstaten komen per geval overeen onder welke specifieke voorwaarden de betrokkene tijdelijk wordt overgebracht, zonder afbreuk te doen aan de rechten van de verdediging, en binnen welke termijn de betrokkene moet worden teruggebracht naar de lidstaat waar hij oorspronkelijk was gedetineerd.

(Amendement 31)
Artikel 9, lid 3

3. Indien voor de overbrenging de instemming van de betrokkene met zijn overbrenging is vereist, dient aan de aangezochte lidstaat onverwijld een verklaring van die instemming of een afschrift daarvan te worden verstrekt.

3. Indien op grond van het recht van de aangezochte of verzoekende lidstaat voor de overbrenging de instemming van de betrokkene met zijn overbrenging is vereist, verzoekt de lidstaat waar de betrokkene is gedetineerd deze persoon vooraf om een verklaring van instemming, waarvan een afschrift aan de andere betrokken lidstaat wordt verstrekt.

(Amendement 33)
Artikel 9, lid 4

4. De hechtenis op het grondgebied van de aangezochte lidstaat komt in mindering van de duur van de vrijheidsbeneming die de betrokkene op het grondgebied van de verzoekende lidstaat moet of zal moeten ondergaan.

4. De hechtenis op het grondgebied van de lidstaat waarnaar de betrokkene is overgebracht, komt in mindering van de duur van de vrijheidsbeneming die de betrokkene op het grondgebied van de lidstaat waar hij oorspronkelijk gedetineerd was, moet of zal moeten ondergaan.

(Amendement 34)
Artikel 9, lid 4 bis (nieuw)

4 bis. De lidstaat waar de betrokkene oorspronkelijk was gedetineerd, deelt de lidstaat waarnaar deze persoon wordt overgebracht, de datum van het einde van de hechtenis mede.

Indien de termijn van de hechtenis van een persoon komt te vervallen in de loop van de periode van zijn overbrenging, dan wordt de betrokkene onmiddellijk teruggebracht naar de staat vanwaar hij is overgebracht zodat de rechtshandelingen voor zijn vrijlating kunnen worden afgerond.

(Amendement 35)
Artikel 9, lid 5

5. Artikel 11, leden 2 en 3, artikel 12 en artikel 20 van het Europees Rechtshulpverdrag en de artikelen 33, 35 en 46 van het Benelux-Verdrag zijn van toepassing.

5. Artikel 11, leden 1, 2 en 3, artikel 12 en artikel 20 van het Europees Rechtshulpverdrag en de artikelen 33, 35 en 46 van het Benelux-Verdrag zijn van toepassing.

(Amendement 36)

Artikel 9, lid 6

6. Elke lidstaat kan bij de in artikel 23, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat alvorens overeenstemming in de zin van lid 1, bereikt wordt, de in lid 3 bedoelde instemming is vereist of onder bepaalde, in de verklaring genoemde, voorwaarden is vereist.

6. Elke lidstaat kan bij de in artikel 23, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren dat, om te kunnen voldoen aan het verzoek als bedoeld in lid 1 en lid 1 bis van dit artikel, de in lid 3 bedoelde instemming is vereist of voor bepaalde, in de verklaring genoemde, situaties is vereist.

(Amendement 37)

Artikel 10, lid 1

1. Indien een persoon die zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt, door de rechterlijke autoriteiten van een andere lidstaat als getuige of deskundige moet worden verhoord, kan laatstgenoemde lidstaat, indien het niet wenselijk of mogelijk is dat de te verhoren persoon in persoon op zijn grondgebied verschijnt, verzoeken het verhoor overeenkomstig de leden 2 tot en met 8 per videoconferentie af te nemen.

1. Indien een persoon die zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt, door de rechterlijke autoriteiten van een andere lidstaat als getuige of deskundige moet worden verhoord, kan laatstgenoemde lidstaat verzoeken het verhoor volgens de regels voor de verdediging en overeenkomstig de hierna volgende leden per videoconferentie of telefoonconferentie af te nemen.

1 bis. De getuige of de deskundige kan verzoeken dat het verhoor per videoconferentie of telefoonconferentie plaatsvindt, indien hij het niet wenselijk of mogelijk acht in persoon op het grondgebied van de verzoekende staat te verschijnen.

(Amendement 83)

Artikel 10, lid 1 ter (nieuw)

1 ter. Indien de getuige minderjarig is, moet het verhoor per videoconferentie gebeuren. De minderjarige dient te worden bijgestaan door een persoon die zijn vertrouwen geniet of een deskundige of advocaat.

(Amendement 39)

Artikel 10, lid 1 quater (nieuw) en leden 2, 3 en 4

1 quater. De getuige of de deskundige aan wie wordt gevraagd zich te onderwerpen aan een verhoor per videoconferentie of telefoonconferentie, kan verzoeken rechtstreeks door de verzoekende autoriteit te worden gehoord op het grondgebied van de lidstaat die het verzoek om het verhoor heeft gedaan.

2. De aangezochte lidstaat stemt in met het verhoor per videoconferentie voorzover een dergelijk verhoor niet strijdig is met fundamentele beginselen van zijn recht en hij over de technische middelen voor een verhoor per videoconferentie beschikt. Indien de aangezochte lidstaat niet over de technische middelen voor een videoconferentie beschikt, kunnen deze in onderling overleg door de verzoekende lidstaat ter beschikking worden gesteld.

3. Verzoeken met het oog op een verhoor per videoconferentie bevatten naast de in artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag genoemde gegevens, de reden waarom het niet wenselijk of mogelijk is dat de getuige of deskundige persoonlijk verschijnt, de naam van de rechterlijke autoriteit en van de personen die het verhoor zullen afnemen.

4. De rechterlijke autoriteit van de aangezochte lidstaat dagvaardt de betrokkene volgens de wettelijke voorschriften van die lidstaat.

2. De aangezochte lidstaat stemt in met deze verhoortechnieken voorzover een dergelijk verhoor niet strijdig is met fundamentele beginselen van zijn recht en hij over de technische middelen voor de verwezenlijking ervan beschikt. Indien de autoriteit van de aangezochte lidstaat niet over de nodige technische middelen beschikt, kunnen deze door de verzoekende lidstaat ter beschikking worden gesteld.

3. Verzoeken met het oog op een verhoor per videoconferentie of telefoonconferentie bevatten naast de in artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag genoemde gegevens, de naam van de rechterlijke autoriteit die het verhoor afneemt en de naam van de andere personen die het verhoor eventueel bijwonen.

4. De rechterlijke autoriteit van de aangezochte lidstaat verzoekt de deskundige of de getuige ter verhoor te verschijnen volgens de wettelijke voorschriften van die lidstaat, en stelt hem in kennis van zijn recht om het verhoor per video- of telefoonconferentie te weigeren en zijn recht om rechtstreeks gehoord te worden door de rechterlijke autoriteit van de verzoekende lidstaat op het grondgebied van deze lidstaat.

(Amendement 40)
Artikel 10, lid 5, sub a)

a) bij het verhoor is een rechterlijke autoriteit van de aangezochte lidstaat aanwezig, indien nodig bijgestaan door een tolk; deze rechterlijke autoriteit zorgt voor de identificatie van de te horen persoon, alsmede voor de inachtneming van de fundamentele rechtsbeginselen van de aangezochte lidstaat. Indien de rechterlijke autoriteit van de aangezochte lidstaat van oordeel is dat fundamentele rechtsbeginselen van die lidstaat tijdens het verhoor worden geschonden, treft zij onverwijld de nodige maatregelen opdat het verhoor met inachtneming van die beginselen wordt

a) bij het verhoor is een rechterlijke autoriteit van de aangezochte lidstaat aanwezig, bijgestaan door een tolk, tenzij genoemde autoriteit de taal machtig is; deze rechterlijke autoriteit zorgt voor de identificatie van de te horen persoon, alsmede voor de inachtneming van de fundamentele rechtsbeginselen van de aangezochte lidstaat. Indien de rechterlijke autoriteit van de aangezochte lidstaat van oordeel is dat fundamentele rechtsbeginselen van die lidstaat tijdens het verhoor worden geschonden, treft zij onverwijld de nodige maatregelen opdat het verhoor met

voortgezet;

inachtneming van die beginselen wordt voortgezet;

(Amendement 41)
Artikel 10, lid 5, sub b)

b) de bevoegde autoriteiten van de verzoekende en de aangezochte lidstaat kunnen maatregelen overeenkomen ter bescherming van de te horen persoon;

b) de bevoegde autoriteiten van de verzoekende en de aangezochte lidstaat komen zo nodig maatregelen overeen ter bescherming van de te horen persoon;

(Amendement 42)
Artikel 10, lid 5, sub d)

d) op verzoek van de verzoekende lidstaat draagt de aangezochte lidstaat er zorg voor dat de te horen persoon indien nodig wordt bijgestaan door een tolk;

d) op verzoek van de verzoekende lidstaat of van de te horen persoon draagt de aangezochte lidstaat er zorg voor dat deze persoon wordt bijgestaan door een tolk, tenzij deze persoon de taal machtig blijkt te zijn;

(Amendement 43)
Artikel 10, lid 5, sub e)

e) de te horen persoon kan de verschoningsrechten doen gelden die hij zou hebben krachtens de wetgeving van de aangezochte lidstaat of de verzoekende lidstaat.

e) de te horen persoon kan de verschoningsrechten doen gelden die hij zou hebben in de gevallen en binnen de grenzen die zijn voorzien in de wetgeving van de aangezochte lidstaat of de verzoekende lidstaat

(Amendement 44)
Artikel 10, lid 5, sub e bis) (nieuw)

e bis) de te horen persoon kan zich tijdens de videoconferentie laten bijstaan door een advocaat van zijn vertrouwen.

(Amendement 45)
Artikel 10, lid 7

7. De kosten van het tot stand brengen van de videoverbinding, de kosten van het functioneren van de verbinding in de aangezochte lidstaat, de beloning van de door die lidstaat ter beschikking gestelde tolken en de vergoeding aan de getuigen en deskundigen met inbegrip van hun reiskosten in de aangezochte lidstaat worden door de verzoekende lidstaat aan de aangezochte lidstaat terugbetaald, tenzij laatstbedoelde staat afstand doet van de

7. De kosten van het functioneren van de telefoon- of videoverbinding in de aangezochte lidstaat, de beloning van de door die lidstaat ter beschikking gestelde tolken en de vergoeding aan de getuigen en deskundigen met inbegrip van hun reiskosten in de aangezochte lidstaat worden door de verzoekende lidstaat aan de aangezochte lidstaat terugbetaald, tenzij laatstbedoelde staat afstand doet van de terugbetaling van deze kosten dan wel van

terugbetaling van deze kosten dan wel van een gedeelte daarvan.

een gedeelte daarvan.

(Amendement 76)
Artikel 10, lid 9

Artikel 11 bis

Verhoor van verdachten en daarmee gelijkgestelde personen per videoconferentie

9. De lidstaten mogen, waar nodig en met instemming van hun bevoegde rechterlijke autoriteiten, de bepalingen van dit artikel eveneens toepassen op verhoor per videoconferentie van een verdachte. In dat geval zijn de beslissing om de videoconferentie te houden en de wijze van uitvoering ervan onderworpen aan een regeling tussen de betrokken lidstaten, in overeenstemming met hun nationaal recht en de ter zake doende internationale instrumenten, met inbegrip van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens van 1950.

Iedere lidstaat kan, wanneer hij de kennisgeving krachtens artikel 23, lid 2, doet, verklaren dat hij de eerste alinea niet toepast. Hij kan deze verklaring te allen tijde intrekken.

Voor een dergelijk verhoor is de instemming van de verdachte vereist. Voorschriften die eventueel nodig zouden kunnen zijn voor de bescherming van de rechten van verdachte, worden door de Raad in een juridisch bindend instrument vastgesteld.

De lidstaten mogen, waar nodig en met instemming van hun bevoegde rechterlijke autoriteiten, de bepalingen van artikel 10 met betrekking tot het gebruik van videoconferenties toepassen op verhoren van beschuldigen, medebeschuldigen of verdachten. In dat geval zijn de beslissing om de videoconferentie te houden en de wijze van uitvoering ervan onderworpen aan een regeling tussen de betrokken lidstaten, in overeenstemming met hun nationaal recht en de ter zake doende internationale instrumenten, met inbegrip van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens van 1950.

Iedere lidstaat kan, wanneer hij de kennisgeving krachtens artikel 23, lid 2, doet, verklaren dat hij de eerste alinea niet toepast. Hij kan deze verklaring te allen tijde intrekken.

Voor een dergelijk verhoor is de instemming van de te ondervragen personen vereist en moeten de verdedigingswaarborgen worden geboden die zijn vervat in de grondbeginselen van het nationale recht.

Deze instemming moet worden verleend in het bijzijn van de advocaat van de betrokkene.

Dit artikel treedt in werking nadat de voorschriften die eventueel nodig zouden kunnen zijn voor de bescherming van de rechten van verdachte, door de Raad in een juridisch bindend instrument zijn vastgesteld.

(Amendementen 75, 84 en 74)
Artikel 10, lid 9 bis (nieuw)

9 bis. Het recht op verdediging van de verdachten tegen wie het via een videoconferentie en teleconferentie verkregen bewijs gebruikt kan worden, wordt altijd gewaarborgd..

(Amendement 48)
Artikel 11

Artikel 11

Schrappen

Verhoor van getuigen en deskundigen per telefoonconferentie

1. Indien een persoon die zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt, door een rechterlijke autoriteit van een andere lidstaat als getuige of deskundige moet worden verhoord, kan laatstgenoemde lidstaat, indien zulks op grond van zijn nationale wetgeving mogelijk is, eerstgenoemde lidstaat om bijstand verzoeken teneinde het verhoor overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 tot en met 5 per telefoonconferentie af te nemen.

2. Een vereiste om per telefoonconferentie te verhoren is dat de getuige of de deskundige met deze wijze van verhoor instemt.

3. De aangezochte staat stemt in met een verhoor per telefoonconferentie indien deze procedure niet strijdig is met zijn fundamentele rechtsbeginselen.

4. verzoeken voor telefonisch verhoor bevatten, naast de in artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag genoemde gegevens, de naam van de rechterlijke autoriteit en van de personen die het verhoor zullen afnemen, alsmede de vermelding dat de getuige of deskundige bereid is deel te nemen aan telefonisch verhoor.

5. De praktische regelingen met betrekking

tot het verhoor worden door de betrokken lidstaten overeengekomen. Bij dergelijke regelingen verbindt de aangezochte lidstaat zich ertoe:

- de betrokken getuige of deskundige in kennis te stellen van plaats en tijdstip van het verhoor;
- te zorgen voor de identificatie van de getuige of deskundige;
- na te gaan of de getuige of deskundige instemt met telefonisch verhoor.

De aangezochte lidstaat kan zijn instemming geheel of gedeeltelijk afhankelijk stellen van de nakoming van het bepaalde in artikel 10, leden 5 en 8. Tenzij anders overeengekomen, is artikel 10, lid 7, van overeenkomstige toepassing.

(Amendement 50)
Artikel 12, lid 3

3. De gecontroleerde aflevering wordt uitgevoerd volgens de procedures van de aangezochte lidstaat. De leiding en de bevoegdheid tot ingrijpen berusten bij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat.

3. De gecontroleerde aflevering wordt uitgevoerd volgens de procedures van de aangezochte lidstaat. De leiding en de bevoegdheid tot ingrijpen berusten bij de bevoegde autoriteiten van die lidstaat, die de verzoekende lidstaat in kennis stellen van de ontwikkelingen en met deze staat overleg plegen.

(Amendement 51)
Artikel 13, lid 3, sub b) bis (nieuw)

b bis.) magistraten die in de betrokken lidstaten als rechter optreden, mogen geen deel uitmaken van het team.

(Amendement 52)
Artikel 13, lid 9, sub c) en d)

c) ter voorkoming van een duidelijke en ernstige bedreiging van de openbare veiligheid, onverminderd punt b) indien vervolgens een strafrechtelijk onderzoek wordt geopend;

Schrappen

d) voor andere doeleinden, voor zover dat tussen de lidstaten die het team hebben opgericht, is overeengekomen.

(Amendement 53)
Artikel 14, lid 1

1. De verzoekende en de aangezochte lidstaat kunnen overeenkomen bijstand te verlenen met ten behoeve van strafrechtelijk onderzoek dat wordt verricht door ambtenaren die onder een valse of fictieve identiteit opereren (infiltratie).

1. Een lidstaat kan de andere lidstaten om rechtshulp verzoeken ten behoeve van strafrechtelijk onderzoek dat wordt verricht door ambtenaren die onder een valse of fictieve identiteit opereren (infiltratie).

(Amendement 55)
Artikel 15 bis (nieuw)

Artikel 15 bis

Bescherming van de persoonlijke levenssfeer bij de interceptie van telecommunicatie

De artikelen 16, 17 en 18 worden toegepast onder eerbiediging van artikel 8, lid 2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, artikel 8 van richtlijn 95/46/EG⁽¹⁾ en artikel 14 van richtlijn 97/66/EG⁽²⁾.

-
- (1) PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.
(2) PB L 24 van 30.1.1998, blz. 1.

(Amendement 56)
Artikel 16, lid 1

1. Ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek kan een bevoegde autoriteit van een lidstaat (de verzoekende lidstaat), overeenkomstig de voorschriften van zijn nationale wetgeving een verzoek richten tot een bevoegde autoriteit van een andere lidstaat (de aangezochte lidstaat), voor:

a) de interceptie en onmiddellijke doorzending van telecommunicatie naar de verzoekende lidstaat; of

b) de interceptie, de opname en aansluitend de toezending van de opname van telecommunicatie aan de verzoekende

1. Ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek kan een bevoegde autoriteit van een lidstaat (de verzoekende lidstaat), overeenkomstig de voorschriften van zijn nationale wetgeving de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat (de aangezochte lidstaat), om rechtshulp verzoeken voor:

a) de interceptie en onmiddellijke doorzending van gesprekken, oftewel telefoongesprekken, telematische verbindingen of andere vormen van telecommunicatie naar de verzoekende lidstaat;

b) de interceptie, de opname en aansluitend de toezending van de opname van bovengenoemde gesprekken en

lidstaat.

telecommunicatie aan de verzoekende lidstaat.

(Amendement 57)
Artikel 16, lid 2

2. Verzoeken uit hoofde van lid 1 kunnen betrekking hebben op het gebruik van telecommunicatiemiddelen door het te intercepteren subject, wanneer deze persoon zich bevindt:

a) in de verzoekende lidstaat, wanneer deze lidstaat de technische bijstand van de aangezochte lidstaat nodig heeft om de communicatie van de betrokkene te intercepteren, of

b) in de aangezochte lidstaat, indien diens communicaties in die lidstaat kunnen worden geïntercepteerd;

c) in een derde lidstaat, die overeenkomstig artikel 18, lid 1, onder a), in kennis is gesteld, wanneer de verzoekende lidstaat de technische bijstand van de aangezochte lidstaat nodig heeft om de communicatie van de betrokkene te intercepteren.

2. Verzoeken uit hoofde van lid 1 kunnen betrekking hebben op het gebruik van telecommunicatiemiddelen door het te intercepteren subject, wanneer deze persoon of zijn telefoon- of communicatielijn zich bevindt:

a) in de verzoekende lidstaat, wanneer deze lidstaat de technische bijstand van de aangezochte lidstaat nodig heeft om de communicatie van de betrokkene te intercepteren, of

b) in de aangezochte lidstaat, indien diens communicaties in die lidstaat kunnen worden geïntercepteerd;

c) in een derde lidstaat, tot welke eveneens een overeenkomstig verzoek om rechtshulp moet worden gericht vóór de interceptie, wanneer de verzoekende lidstaat de technische bijstand van de aangezochte lidstaat nodig heeft om de communicatie van de betrokkene af te tappen.

(Amendement 58)
Artikel 16, leden 3, 4, 5 en 6

3. In afwijking van artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag dienen verzoeken uit hoofde van dit artikel vergezeld te gaan van:

a) een vermelding van de autoriteit die het verzoek doet;

b) de bevestiging dat in verband met een strafrechtelijk onderzoek een legale interceptieopdracht of een legaal interceptiebevel is uitgevaardigd;

c) informatie ter identificatie van het

3. Ter precisering en aanvulling van het bepaalde in artikel 14 van het Europees Rechtshulpverdrag en artikel 37 van het Benelux-Verdrag dienen verzoeken uit hoofde van dit artikel de volgende gegevens te bevatten:

a) een vermelding van de autoriteit die het verzoek doet;

b) de bevestiging dat in verband met een strafrechtelijk onderzoek een legale interceptieopdracht of een legaal interceptiebevel is uitgevaardigd;

c) informatie ter identificatie van het

subject van de interceptie;

d) een indicatie van het criminele gedrag waarnaar een onderzoek wordt ingesteld;

e) de gewenste duur van de interceptie; en

f) zo mogelijk, voldoende technische gegevens om te waarborgen dat aan het verzoek kan worden voldaan (met name het betrokken netaansluitingsnummer).

4. Verzoeken uit hoofde van lid 2, onder b), behelzen ook een beknopt overzicht van de feiten. De aangezochte lidstaat kan voorts alle nadere informatie verlangen die hem nodig lijkt om te kunnen besluiten of het verzoek ingewilligd zou worden indien het door een van de eigen nationale autoriteiten was gedaan.

5. De aangezochte lidstaat zegt toe de in lid 1, onder a), bedoelde verzoeken in te willigen:

a) in het geval van een verzoek uit hoofde van lid 2, onder a) en c), nadat de in lid 3 bedoelde informatie is verstrekt. De aangezochte lidstaat kan zonder verdere formaliteiten opdracht geven tot interceptie;

b) in het geval van een verzoek uit hoofde van lid 2, onder b, nadat de in de leden 3 en 4 bedoelde informatie is verstrekt en het verzoek ingewilligd zou worden indien het door een van de eigen nationale autoriteiten was gedaan. De aangezochte lidstaat kan zijn instemming afhankelijk stellen van de voorwaarden die hij zou stellen indien het verzoek door een van de eigen nationale autoriteiten was gedaan.

6. Indien onmiddellijke doorzending niet mogelijk is, verbindt de aangezochte lidstaat zich ertoe verzoeken uit hoofde van lid 1, onder b), in te willigen nadat hij de in de leden 3 en 4 bedoelde informatie

subject van de interceptie;

d) een indicatie van het criminele gedrag waarnaar een onderzoek wordt ingesteld en een korte uiteenzetting van de feiten;

e) de duur van de interceptie, die in ieder geval niet de maximumtijd mag overschrijden die door de verzoekende lidstaat en de aangezochte lidstaat is vastgesteld;

f) voor zover mogelijk, alle technische gegevens waarover men eventueel beschikt om te waarborgen dat aan het verzoek kan worden voldaan.

4. De aangezochte lidstaat kan voorts nadere informatie verlangen die nodig is om te kunnen besluiten of het verzoek voldoet aan de eisen van de eigen nationale wetgeving.

5. De aangezochte lidstaat zegt toe de verzoeken van de verzoekende lidstaat om interceptie in te willigen, ingeval het verzoek ingewilligd zou worden indien het door een van de eigen nationale autoriteiten was gedaan. De aangezochte lidstaat kan zijn instemming afhankelijk stellen van de voorwaarden die hij zou stellen indien het verzoek door een van de eigen nationale autoriteiten was gedaan.

Schrappen

ontvangen heeft en indien het verzoek zou zijn ingewilligd wanneer het door een nationale autoriteit van die lidstaat zou zijn gedaan. De aangezochte lidstaat kan zijn instemming afhankelijk maken van de voorwaarden die hij zou stellen indien het verzoek door een van zijn eigen nationale autoriteiten zou zijn gedaan.

(Amendement 59)
Artikel 16, leden 7, 8 en 9

7. Elke lidstaat kan bij de in artikel 23, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren alleen door lid 6 gebonden te zijn wanneer hij niet voor onmiddellijke doorgeleiding kan zorgen. In dat geval kunnen de andere lidstaten het wederkerigheidsbeginsel toepassen.

8. Indien een verzoek uit hoofde van lid 1, onder b), wordt gedaan, kan de verzoekende lidstaat, indien hij daar bijzondere redenen voor heeft, ook verlangen dat een transcriptie van de opname wordt toegezonden. De aangezochte lidstaat behandelt zulke verzoeken overeenkomstig zijn nationale wetgeving of procedures.

9. De lidstaat die de uit hoofde van de leden 3 en 4 verstrekte inlichtingen ontvangt, dient deze met inachtneming van zijn nationale wetgeving als vertrouwelijk te behandelen.

7. Elke lidstaat kan bij de in artikel 23, lid 2, bedoelde kennisgeving verklaren alleen door lid 5 gebonden te zijn wanneer hij niet voor onmiddellijke doorgeleiding van de telecommunicatie kan zorgen. In dat geval kunnen de andere lidstaten het wederkerigheidsbeginsel toepassen.

8. Indien een verzoek uit hoofde van lid 1, onder b), wordt gedaan, kan de verzoekende lidstaat ook om een transcriptie van de opname verzoeken. De aangezochte lidstaat geeft gevolg aan zulke verzoeken overeenkomstig zijn nationale wetgeving of procedures.

9. De lidstaat die de in lid 3 bedoelde inlichtingen ontvangt, houdt zich aan de vertrouwelijkheidsvoorschriften van zijn nationale wetgeving.

(Amendement 60)
Artikel 16, lid 9 bis (nieuw)

9 bis. Interceptie vereist altijd een rechterlijk bevel.

(Amendement 61)
Artikel 18

Artikel 18

Schrappen

Interceptie van subjecten op het grondgebied van een andere lidstaat zonder technische bijstand van de lidstaat

1 bis. Onverminderd de algemene beginselen van het internationaal recht en de bepalingen van artikel 16, lid 2, onder c), zijn de verplichtingen krachtens dit artikel van toepassing op opdrachten tot interceptie die door de bevoegde instantie van een lidstaat zijn toegestaan in de loop van een strafrechtelijk onderzoek dat de volgende kenmerken vertoont:

Een onderzoek naar aanleiding van het begaan van een specifiek strafbaar feit, met inbegrip van pogingen daartoe voorzover deze krachtens de nationale wetgeving strafbaar zijn, teneinde de verantwoordelijken te identificeren en aan te houden, in beschuldiging te stellen, te vervolgen of te berechten.

1. Wanneer de bevoegde autoriteit van een lidstaat (de interceptorende lidstaat) ten behoeve van een strafrechtelijk onderzoek opdracht heeft gegeven tot interceptie van telecommunicatie, en het telecommunicatieadres van het in de interceptieopdracht genoemde subject in gebruik is op het grondgebied van een andere lidstaat (de in kennis gestelde lidstaat) en de interceptie daar kan worden uitgevoerd zonder technische bijstand van die lidstaat, stelt de eerstgenoemde lidstaat de andere lidstaat van de interceptie in kennis, en wel:

a) vóór de interceptie indien hem reeds wanneer hij de opdracht tot interceptie geeft, bekend is dat het subject zich op het grondgebied van de andere lidstaat bevindt, of

b) in andere gevallen onmiddellijk nadat hij weet dat het subject zich op het grondgebied van de andere lidstaat bevindt.

2. De interceptorende staat dient onder meer de volgende informatie te verstrekken:

a) de vermelding van de autoriteit die de opdracht tot interceptie geeft;

b) de bevestiging dat in verband met een strafrechtelijk onderzoek een legale interceptieopdracht of een legaal interceptiebevel is uitgevaardigd;

c) informatie ter identificatie van het subject van de interceptie;

d) een indicatie van het strafbare feit waarnaar een onderzoek wordt ingesteld; en

e) de verwachte duur van de interceptie.

3. Het onderstaande is van toepassing wanneer een lidstaat overeenkomstig de leden 1 en 2 in kennis wordt gesteld:

a) Nadat de bevoegde autoriteit van de in kennis gestelde lidstaat de in lid 2 bedoelde informatie heeft ontvangen, antwoordt zij onverwijld aan de intercepterende lidstaat, teneinde:

1. de interceptie of het voortzetten van de interceptie mogelijk te maken. De in kennis gestelde lidstaat kan zijn instemming afhankelijk stellen van de voorwaarden die hij zou stellen voor een binnenlands geval;

2. te verlangen dat de interceptie niet wordt uitgevoerd of wordt stopgezet in gevallen waarin de interceptie niet toelaatbaar zou zijn krachtens het nationale recht van de in kennis gestelde lidstaat of om de in artikel 2 van het Europees Rechtshulpverdrag genoemde redenen. Deze eis wordt schriftelijk gemotiveerd;

3. in de in punt a), onder 2), bedoelde gevallen te eisen dat geïntercepteerd materiaal dat verkregen is terwijl de intercepterende lidstaat wist dat het subject zich op het grondgebied van de in kennis gestelde lidstaat bevond, niet mag worden gebruikt als bewijs voor de strafrechter.

b) Indien de in kennis gestelde lidstaat bij uitzondering niet antwoordt binnen 96 uur vanaf het tijdstip waarop hij door de intercepterende lidstaat is geïnformeerd, vormt dit een besluit waarbij zowel de

interceptie als het gebruik van het geïntercepteerde materiaal overeenkomstig de punten a), onder 2) en 3), worden verboden. De in kennis gestelde lidstaat verstrekt onverwijld een schriftelijke motivering voor dit besluit.

c) De in kennis gestelde lidstaat kan een overzicht van de feiten van de zaak verlangen alsmede alle nadere informatie die hij nodig heeft om te besluiten of de interceptie zou zijn toegestaan voor een binnenlands geval. Een dergelijk verzoek laat de toepassing van punt b) onverlet, tenzij anders overeengekomen tussen de in kennis gestelde lidstaat en de intercepterende lidstaat.

d) De lidstaten nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat binnen de periode van 96 uur kan worden geantwoord. Hiertoe wijzen ze overeenkomstig artikel 21, onder e), contactpunten aan (die dag en nacht bereikbaar moeten zijn).

4. De op grond van lid 2 verstrekte gegevens worden door de lidstaat die deze gegevens ontvangt, vertrouwelijk behandeld overeenkomstig zijn nationale wetgeving.

5. Wanneer de intercepterende lidstaat van oordeel is dat de op grond van lid 2 verstrekte gegevens van bijzonder gevoelige aard zijn, mogen deze via een specifieke autoriteit naar de bevoegde autoriteit worden doorgezonden indien zulks tussen de betrokken lidstaten op bilaterale basis is overeengekomen.

6. Iedere lidstaat kan, bij het afleggen van zijn verklaring overeenkomstig artikel 23, lid 2, of te allen tijde daarna, meedelen dat het niet noodzakelijk is hem de gegevens over intercepties, bedoeld in dit artikel, te verstrekken.

(Amendement 62)
Artikel 19

De kosten die door aanbieders van telecommunicatienetwerken of telecommunicatiediensten zijn gemaakt bij de inwilliging van verzoeken uit hoofde van artikel 16, komen ten laste van de verzoekende lidstaat.

De kosten die door aanbieders van telecommunicatienetwerken of van interceptiediensten zijn gemaakt komen ten laste van de verzoekende lidstaat, tenzij de partijen andere afspraken hebben gemaakt.

(Amendement 63)
Artikel 21, lid 1, sub b)

b) één of meer centrale autoriteiten voor de toepassing van artikel 6, alsmede de autoriteiten die bevoegd zijn kennis te nemen van de in artikel 6, lid 8, onder b), bedoelde verzoeken,

b) één of meer centrale autoriteiten voor de toepassing van artikel 6, alsmede de autoriteiten die bevoegd zijn kennis te nemen van de in artikel 6, lid 8, onder a) en b) bedoelde verzoeken,

(Amendement 64)
Artikel 23, lid 1 bis (nieuw)

1 bis. De lidstaten zien erop toe dat bij de vaststelling van de instrumenten voor toepassing van de onderhavige overeenkomst de eerbiediging gewaarborgd wordt van de grondrechten welke voortvloeien uit het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden en uit het nationaal recht van de lidstaten, en met name van

- het recht alleen van zijn vrijheid beroofd te worden in die gevallen welke specifiek in artikel 5 van die overeenkomst genoemd worden,
- het recht om zo spoedig mogelijk in een door de betrokkene beheerste taal in kennis te worden gesteld van de redenen voor de arrestatie en van alle beschuldigingen, zo spoedig mogelijk voor een rechter te kunnen verschijnen en binnen een redelijke tijd berecht te worden,
- de rechten van de verdediging en vooral de gelijkheid van rechten voor aanklager en verweerder,
- de vereiste van onafhankelijkheid en onpartijdigheid voor rechters,

- het vermoeden van onschuld tot de definitieve veroordeling.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de ontwerpakte van de Raad tot vaststelling van de Overeenkomst betreffende de wederzijdse rechtshulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie (9636/1999 - C5-0091/1999 en SN 5060/1999 - C5-0331/1999 - 1999/0809(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp en het gewijzigd ontwerp van de Raad (9636/1999 en SN 5060/1999)¹,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 34, lid 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (C5-0331/1999),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0019/2000),
1. hecht zijn goedkeuring aan de aldus gewijzigde ontwerpakte van de Raad;
 2. verzoekt de Raad zijn ontwerp dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad onverwijld voorbereidingen te treffen voor de vaststelling op zo kort mogelijke termijn van wetgeving die een doelmatige en gedetailleerde aanvulling vormt op de bepalingen inzake berichtonderschepping en hierbij de rechten en fundamentele vrijheden volledig te eerbiedigen en te zorgen voor de nodige juridische waarborgen;
 4. verzoekt de Raad onverwijld voorbereidingen te treffen voor de vaststelling op zo kort mogelijke termijn van wetgeving die een doelmatige en gedetailleerde aanvulling vormt op de bepalingen inzake het gebruik van videoconferenties bij verhoren van beschuldigen, medeschuldigen en verdachten en hierbij de rechten en fundamentele vrijheden volledig te eerbiedigen en te zorgen voor de nodige juridische waarborgen;
 5. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 6. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het ontwerp;
 7. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad.

6. Strategische doelstellingen van de Commissie

B5-0143, 0144 en 0145/2000

¹ PB C 251 van 2.9.1999, blz. 1.

Resolutie van het Europees Parlement over de strategische doelstellingen van de Commissie voor een periode van vijf jaar

Het Europees Parlement,

1. stemt in met de strategische doelstellingen in de mededeling van de Commissie;
2. is van mening dat het de gemeenschappelijke doelstelling van het EU-beleid en van de hervorming van de EU-instellingen moet zijn dat de Europese Unie ten dienste van de burger gesteld wordt, waarvoor een beleid vereist is dat de prioriteiten en aspiraties van de burgers en instellingen van Europa weerspiegelt en hun vertrouwen waardig is;
3. is van mening dat deze eerste algemene verklaring van de Commissie over haar visie op middellange termijn, haar prioriteiten en voornemens, een belangrijke stap voorwaarts betekent voor de democratische verslaglegging door de Commissie aan de volkeren van Europa;
4. is van oordeel dat deze doelstellingen moeten worden verwezenlijkt door het vaststellen van prioriteiten, tijdschema's en criteria;
5. deelt de analyse van de Commissie inzake de vier belangrijkste uitdagingen waarmee de Europese Unie geconfronteerd wordt, maar herinnert de Commissie eraan dat het haar eerste taak is om de verwachtingen van de burgers van Europa te vervullen; wijst derhalve op het bijzondere belang van economische, sociale, milieu- en consumentenbeschermingsaangelegenheden;
6. wijst erop dat een succesvolle uitbreiding van de Europese Unie eerste prioriteit moet zijn;
7. is voorstander van een ingrijpende hervorming van de instellingen van de Unie, als noodzakelijke voorwaarde om het welslagen van de uitbreiding en een snelle toetreding van kandidaat-lidstaten die aan de gestelde voorwaarden voldoen te waarborgen;
8. is zich ervan bewust dat naast noodzakelijke politieke en financiële programma's voor de kandidaat-landen speciaal aandacht moet worden geschonken aan de landen in Zuidoost-Europa, met inbegrip van die landen waarvan een lidmaatschap op korte termijn niet te verwachten valt;

Bevordering van nieuwe vormen van Europees bestuur

9. is voorstander van een agenda voor de hervorming van de Unie die in overeenstemming is met het ambitieuze uitbreidingsprogramma, die de legitimiteit van de Unie vergroot en die tot doel heeft de burger opnieuw te betrekken bij het project Europa, met name door middel van een vorm van bestuur die het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel in acht neemt;
10. steunt met klem een interne hervorming van de Commissie, de Raad en het Parlement, als zijnde van wezenlijk belang voor doeltreffender, opener en transparantere instellingen van de Europese Unie; benadrukt dat de Commissie enerzijds transparanter moet worden en zich op kernzaken moet concentreren, maar anderzijds volledig betrokken moet blijven bij de tenuitvoerlegging en follow-up van de beleidsvormen van de Europese Unie;
11. is verheugd dat de Commissie erkent dat er nieuwe vormen van partnerschap tussen de

verschillende gezagsniveaus in Europa moeten worden uitgewerkt; hoopt dat het in dit verband aangekondigde Witboek vergezeld zal gaan van concrete voorstellen die in deze richting gaan;

12. dringt erop aan dat een Handvest van grondrechten, waarin de verhouding tussen de burger en de instellingen van de Unie centraal staat, integrerend deel uitmaakt van het nieuwe Verdrag;

Overige aspecten

13. wijst er met nadruk op dat de komende vijf jaar van essentiële betekenis zijn om de tijdens de conferentie van Kyoto gedane Europese toezeggingen na te komen, namelijk om de CO₂ voor 2008 met 8% terug te dringen;
14. dringt, in het licht van de Verdragen, erop aan dat bij het vaststellen van de kerndoelstellingen en kernactiviteiten van de Commissie de burger duidelijk wordt gemaakt dat acties van de Unie een meerwaarde bezitten en doeltreffend zijn, en verzoekt de Commissie in dit verband aan te geven welke beleidsmaatregelen en -programma's opnieuw dienen te worden gezien en eventueel kunnen worden ingetrokken;
15. onderstreept dat het belangrijkste economische en sociale doel van de nieuwe Commissie erin bestaat een succesvolle Europese economie tot stand te brengen; juicht de inzet van de Commissie voor volledige werkgelegenheid toe, en is van mening dat een betere coördinatie van werkgelegenheid en sociaal beleid op EU-niveau de rol van de regeringen van de lidstaten en de sociale partners bij het scheppen van werkgelegenheid kan bevorderen;
16. juicht de "strategische doelstelling" toe om de kloof tussen de Europese regio's en gebieden te overbruggen en wenst dat de structuurfondsen tijdig aan de uitbreiding van de Unie worden aangepast;
17. dringt aan op de totstandbrenging van een ruimte van rechtvaardigheid, die ook gebaseerd is op een gemeenschappelijk asiel- en immigratiebeleid; verzoekt de Commissie een "scoreboard" bij te houden met prioriteiten, uiterste termijnen en de financiële en personele middelen die hiervoor nodig zijn;
18. verzoekt de Commissie, gelet op de hernieuwde dreiging van racisme en onverdraagzaamheid, haar inzet ter waarborging van gelijke rechten, gelijke kansen en de bescherming van de minderheden in de gehele Unie te versterken, teneinde te waarborgen dat alle Europeanen de voordelen van een toenemende welvaart, veiligheid en solidariteit delen, waardoor de ontwikkeling van een multi-etnisch, multicultureel Europa in diversiteit kracht wordt bijgezet;
19. wenst een sterkere Europol om het hoofd te kunnen bieden aan grensoverschrijdende criminaliteit en fraude, met een passende verantwoordingsplicht en controle door het Europese Hof van Justitie;
20. dringt erop aan dat de interne markt voltooid wordt door vaststelling van een Europees regelgevingskader voor elektronische handel, dat de richtlijnen inzake overheidsopdrachten op doeltreffende wijze ten uitvoer worden gelegd, dat wordt voorzien in doeltreffender openbare nutsvoorzieningen en dat er één enkele Europese

ondernemingswet komt, waarin speciale aandacht wordt geschonken aan het midden- en kleinbedrijf; dit vereist ook aanvullende doelstellingen voor de nieuwe economische en sociale agenda, met inbegrip van verbetering van het werkmilieu, sociale bescherming, bevordering van de gelijke behandeling van man en vrouw en economische en sociale cohesie;

21. juicht het plan toe om het vertrouwen van de consument in veilige voedingsmiddelen te herstellen, o.a. door het voorstel tot oprichting van een Europees Voedselbureau;
22. is ingenomen met het voorstel om de veiligheid van het luchtverkeer te verbeteren door de totstandbrenging van één Europees luchtruim en door de oprichting van een Europese Instantie voor veiligheid in de luchtvaart;
23. is ingenomen met de inzet voor de ontwikkeling van een doeltreffende samenwerking met onze directe burenen en wijst met name op de noodzaak om voorrang te geven aan de betrekkingen met de landen aan de Middellandse Zee naast die met de landen aan de oostelijke grenzen van de Europese Unie; pleit er in dit verband voor om specifiek de aandacht te richten op versterking van de mogelijkheden voor de EU ter voorkoming van conflicten;
24. wijst in het licht van de komende EU-Afrika-topconferentie op het belang van de ontwikkeling van sterkere politieke betrekkingen tussen Noord en Zuid in aanvulling op de huidige rol van de Commissie op het terrein van de ontwikkelingssamenwerking;
25. wijst op de noodzaak de millennium-handelsbesprekingen te hervatten, onder meer ook over milieubescherming, de verontrusting die op grote schaal voorkomt in de ontwikkelingslanden, volksgezondheid en sociale problemen; is ingenomen met de inzet van de Commissie voor versterking van de stem van Europa in de wereld, met name wat betreft de hervorming van goed mondiaal bestuur; vestigt er de aandacht op dat het doel van de hervorming van de VN, de WHO en de internationale financiële instellingen de versterking van de democratische dimensie moet zijn;
26. is van mening dat de hervorming van het gemeenschappelijke visserijbeleid die voor 2002 is gepland, moet worden vermeld in het vijfjarenprogramma van de Commissie;

o
o o

27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

7. Samenhang in het ontwikkelingsbeleid van de Unie

B5-0117, 0120, 0121, 0122 en 0123/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de samenhang in het ontwikkelingsbeleid van de Unie

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie,

- gezien de resolutie van de Raad van 5 juni 1997 over de samenhang van het communautaire ontwikkelingssamenwerkingsbeleid met andere beleidsmaatregelen, die zich concentreert op de consolidatie van de vrede, voorkoming en oplossing van conflicten, voedselveiligheid, visserij en migratie,
 - gezien artikel 12 van de Overeenkomst van Lomé over de samenhang van de communautaire beleidsmaatregelen en hun gevolgen voor de tenuitvoerlegging van de ACS-EG-Overeenkomst,
 - gezien de verklaring van de Raad van 18 november 1992 over het ontwikkelingsbeleid voor het jaar 2000, waarin het verband wordt erkend tussen ontwikkelingssamenwerking en andere communautaire beleidsmaatregelen, alsmede de noodzaak rekening te houden met de gevolgen ervan voor de ontwikkelingslanden,
 - gezien het verzoek van de Raad aan de Commissie om jaarverslagen over de vooruitgang die op dit gebied is geboekt en voorstellen voor toekomstig optreden in te dienen, en gezien het voornemen van de Raad om het eerste van deze verslagen in de loop van de tweede helft van 1998 te behandelen,
- A. overwegende dat het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat de Raad en de Commissie verantwoordelijk zijn voor het verzekeren van de samenhang van het gehele externe optreden van de Unie op het gebied van externe betrekkingen, veiligheid, economie en ontwikkeling en, overeenkomstig hun onderscheiden bevoegdheden, zorg dragen voor de uitvoering van dat beleid,
 - B. gelet op het hoofdstuk over de ontwikkelingssamenwerking (titel XX, art. 178 van het EG-Verdrag) dat voorschrijft dat de Gemeenschap bij de uitvoering van beleid dat gevolgen kan hebben voor de ontwikkelingslanden rekening houdt met de doelstellingen van artikel 177,
 - C. overwegende dat artikel 177 de doelstellingen van het ontwikkelingsprogramma van de Europese Gemeenschap geeft, die zijn gericht op duurzame economische en sociale ontwikkeling, de strijd tegen armoede in de ontwikkelingslanden en de integratie van de ontwikkelingslanden in de wereldeconomie,
 - D. overwegende dat in de resolutie van de Raad van 5 juni 1997 impliciet wordt erkend dat de samenhang tussen de ontwikkelingssamenwerking en een aantal beleidslijnen van de Unie gebrekkig is,
 - E. overwegende dat vastgesteld is dat deze gebrekkige samenhang op een aantal terreinen de doeltreffendheid van het ontwikkelingsbeleid van de Unie en derhalve de ontwikkeling van de ontvangende landen belemmert,
 - F. overwegende dat de Raad de Commissie verzocht jaarverslagen voor te leggen over de op dit gebied geboekte resultaten en voorstellen te doen voor verdere actie, waarvan de Raad het eerste in het tweede semester van 1998 zou behandelen,
 - G. overwegende dat de Commissie geen enkel verslag heeft voorgelegd over de tenuitvoerlegging van bovengenoemde resolutie, ondanks herhaalde verzoeken van de Raad,

- H. overwegende dat in de resolutie van de Raad vier specifieke terreinen worden genoemd waarop een samenhangend beleid van bijzondere betekenis is (vredesopbouw en conflictoplossing en –preventie; voedselveiligheid, visserij, migratie) maar dat een aantal delegaties ook heeft gewezen op het belang van beleidssamenhang op andere terreinen zoals landbouw, handel en milieu,
- I. overwegende dat op het gebied van duurzame ontwikkeling geen significante vooruitgang kan worden geboekt, tenzij de Europese Unie en andere grote productenten hun markten openstellen voor producten uit ontwikkelingslanden, een einde maken aan subsidies die schadelijk zijn voor de export van landbouwproducten van de ontwikkelingslanden en het accent wordt gelegd op de noodzaak de plaatselijke productie te vergroten,
- J. overwegende dat het mensenrechtenbeleid van de Commissie niet coherent is, aangezien verschillende normen worden toegepast op het gebied van zowel de steunverlening als de sancties, naar gelang van de geografische regio waarvoor de hulp bestemd is,
- K. overwegende dat milieubescherming niet beperkt mag blijven tot specifieke programma's, maar een structurele component van het ontwikkelingsbeleid in zijn geheel moet zijn,
- L. overwegende dat conflictpreventie en in het bijzonder de beperking van de wapenhandel in het kader van de betrekkingen met derde landen een essentiële factor van de strategie van de Europese Unie ten aanzien van ontwikkelingslanden moet zijn,
- M. bezorgd dat het niet ten uitvoer leggen van de vastgestelde beleidsmaatregelen de geloofwaardigheid van de Europese instellingen bij het publiek zal verminderen,
- N. met bezorgheid vaststellend dat de interpretatie die de Gemeenschap geeft aan de WTO-voorschriften, en in het bijzonder aan artikel XXIV van de GATT betreffende de oprichting van vrijhandelszones, wel erg star is en weinig rekening houdt met de noodzaak om de gewenste flexibiliteit aan de dag te leggen in het handelsoverleg met ontwikkelingslanden,
- O. overwegende dat het gemeenschappelijk douanetarief van de Gemeenschap de invoer van grondstoffen bevordert, maar die van verwerkte producten hindert en dat de piektarieven vooral producten betreffen waarbij de ontwikkelingslanden zeer grote belangen hebben, zoals textiel, kleding en voedingsmiddelen, hetgeen lijnrecht ingaat tegen de ontwikkelingsdoelstelling van de Europese Unie om een duurzame plaatselijke productie te bevorderen en de lokale economie in de ontwikkelingslanden te versterken,
- P. overwegende dat de geplande herziening van de regeling betreffende het octrooieren van levende organismen in de Overeenkomst inzake de handelsaspecten van de intellectuele eigendom de toegankelijkheid van zaadgoed voor de boeren in de ontwikkelingslanden nadelig zou kunnen beïnvloeden,
- Q. verontrust over de praktijken van bepaalde Europese multinationale bedrijven die in flagrante strijd zijn met de ontwikkelingsdoelstellingen van de Unie, met name wanneer zij producten als geneesmiddelen, levensmiddelen en pesticiden uitvoeren waarvan de verkoop in de Unie is verboden,
- R. het betreurende dat de dienst handel van het directoraat-generaal ontwikkeling is overgebracht naar het directoraat-generaal handel,

- S. overwegende dat ook het extern visserijbeleid dikwijls een negatieve invloed op de visbestanden heeft, en bijgevolg ook op de plaatselijke visindustrie,
- T. vaststellende dat er een duidelijke discrepantie is tussen de verklaarde ontwikkelingsdoelstellingen van de Unie en de koers van haar begroting, met name gelet op de besnoeiingen op de ontwikkelingssamenwerking in de begroting 2000,
1. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan erop toe te zien dat export- en investeringskredieten beter aansluiten op de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid van de Unie,
 2. dringt er bij de Commissie op aan onverwijld een jaarverslag te publiceren over de samenhang van het beleid op het punt van de ontwikkelingssamenwerking;
 3. verzoekt de Commissie zich dringend te buigen over de noodzaak prioriteit te verlenen aan de beleidssamenhang en proactieve en preventieve systemen te ontwikkelen om dit te bereiken;
 4. doet een beroep op de Raad om indien nodig snel stappen te nemen om een eind te maken aan een geconstateerd gebrek aan samenhang en ervoor te zorgen dat de middelen van de Unie doeltreffend worden gebruikt en de gestelde ontwikkelingsdoelen naderbij komen;
 5. verzoekt de Raad gemeenschappelijke strategieën en consistente normen te definiëren op het gebied van armoedebestrijding, menselijke ontwikkeling, milieu, mensenrechten en goed bestuur, teneinde het beleid van de 15 lidstaten inzake ontwikkelingssamenwerking te verbeteren;
 6. verzoekt de Commissie haar diensten en de verdeling van haar portefeuilles aan te passen met het oog op een doeltreffender coördinatie van de diverse beleidsmaatregelen inzake ontwikkelingshulp en om in alle geografische gebieden een ambitieus en eenvormig ontwikkelingsbeleid ten uitvoer te kunnen leggen;
 7. verzoekt om de instelling van een werkgroep samenhang tussen de diensten, die de directoraten-generaal van de Commissie omvat, waarvan de beleidsmaatregelen waarschijnlijk gevolgen hebben voor het communautaire ontwikkelingsbeleid, zoals de directoraten landbouw, visserij, onderzoek, handel, externe betrekkingen en ontwikkeling;
 8. doet een beroep op de Commissie de invoering te overwegen van toezicht op beleidssamenhang, vooral ten behoeve van de ontwikkelingssamenwerking, om te voorkomen dat op dit terrein onopzettelijk beleidsincoherentie optreedt, en een klachtenprocedure op te zetten die toegankelijk is voor regeringen en organisaties uit de burgersamenleving;
 9. verzoekt de Raad en de Commissie passende maatregelen te treffen om het gemeenschappelijk landbouw- en visserijbeleid geleidelijk aan compatibel te maken met de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid van de Unie;
 10. dringt er voorts op aan dat in de komende onderhandelingen voor een nieuwe WTO-ronde, dezelfde beginselen van beleidssamenhang ter sprake komen en bekrachtigd worden, zodat de belangen van de ontwikkelingslanden worden beschermd, en met name die van de minst ontwikkelde landen;

11. is van oordeel dat ook de totale of gedeeltelijke opschorting van de hulp en andere sancties kunnen worden geharmoniseerd, door de vaststelling van coherente steunverleningscriteria die voor alle ontwikkelingslanden gelden, ongeacht hun geografische ligging;
12. beklemtoont het belang van een gestandaardiseerde milieuclausule in de overeenkomsten met ontwikkelingslanden en het bevorderen van het streven door alle partijen naar een duurzame ontwikkeling, dat is vastgelegd in het Cardiff-proces en in de desbetreffende VN-conventies (Rio, Kopenhagen, enz.);
13. wijst nogmaals op het belang van samenhangend beleid op het gebied van de wapenhandel dat in overeenstemming met de gedragscode van de Unie voor wapenexport moet zorgen voor controle op de verkoop van wapens en beperking van verkoop van wapens aan risicolanden;
14. vestigt de aandacht op het niet-aflatende drama van de anti-personeelmijnen en de invloed daarvan op de uitvoering van een groot aantal programma's van de Unie en de lidstaten, onder andere op het terrein van de ontwikkelingssamenwerking, en dringt er bij de Commissie en de Raad op aan verslag uit te brengen over onlangs genomen maatregelen ter verbetering van de samenhang, de coördinatie en de doeltreffendheid van de actie van de Unie tegen anti-personeelmijnen;
15. verzoekt de Commissie rekening te houden met de beleidssamenhang in alle internationale samenwerkingsovereenkomsten, waarover de Europese Unie onderhandelt met ontwikkelingslanden of groepen van ontwikkelingslanden;
16. verzoekt de lidstaten passende maatregelen te treffen ter waarborging van beleidssamenhang op nationaal en Unieniveau;
17. verzoekt de Commissie en de lidstaten de rol van instellingen als de UNCTAD te versterken en zich door de Tiende Conferentie van de UNCTAD in Bangkok te laten inspireren tot een grondige bezinning op de samenhang tussen het beleid op het gebied van handel en liberalisering en het ontwikkelingsbeleid, met name in verband met het lot van de armste bevolkingsgroepen;
18. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de UNCTAD.

8. VN-commissie voor de rechten van de mens, met inbegrip van de situatie in China

B5-0126, 0127, 0129 en 0139/2000

Resolutie van het Europees Parlement over mensenrechten

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie en zijn bepalingen inzake mensenrechten,
- gelet op de goedkeuring van de Verklaring over de mensenrechtenverdedigers door de Algemene Vergadering van de VN in december 1998,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 maart 1999¹ over de prioriteiten van de EU voor de 55ste zitting van de VN-Commissie voor de mensenrechten en naar zijn voorgaande resoluties over dit onderwerp,
 - A. overwegende dat eerbiediging van de mensenrechten een hoofdprioriteit van het communautair beleid is en een van de fundamentele beginselen van de Unie,
 - B. overwegende dat in de Verdragen wordt gesteld dat het bevorderen van de mensenrechten een doelstelling van het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid is,
 - C. overwegende dat de internationale verdragen inzake mensenrechten de kern vormen van het globale systeem van bevordering en bescherming van de mensenrechten, en dat de tenuitvoerlegging ervan nauwere coördinatie tussen alle betrokken instellingen vereist,
 - D. overwegende dat een permanente en constructieve dialoog met de vertegenwoordigers van de burgermaatschappij en organisaties aan de basis, met name onafhankelijke mensenrechtenorganisaties, van essentieel belang is voor de internationale actie ter bevordering van de mensenrechten in de hele wereld,
 - E. overwegende dat het bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten heeft blijk gegeven van zijn onpartijdige en voortdurende inzet voor de eerbiediging en bevordering van de mensenrechten van alle individuele personen en groepen, overal in de wereld;
 - F. ten zeerste bezorgd over het feit dat ondanks het bovenstaande, mensenrechtenverdedigers, hun organisaties, advocaten, journalisten en activisten jaar na jaar het slachtoffer blijven van intimidatie, represailles, aanvallen en zelfs buitengerechtelijke executies,
 - 1. onderstreept dat het meer dan ooit noodzakelijk is de fundamentele mensenrechten – burgerrechten, politieke, economische, sociale en culturele rechten, en het recht zich te ontwikkelen – overal in de wereld te beschermen en te bevorderen;
 - 2. is van mening dat een doeltreffend antwoord op deze grote uitdaging aanvullende financiële middelen vergt, met bijzondere nadruk op vrijwillige financiële bijdragen;
 - 3. verzoekt de Europese Unie en de Verenigde Naties hun coördinatie te verbeteren en zich nog meer in te zetten voor het bevorderen en beschermen van de mensenrechten, en het voorkomen van grove en systematische schendingen ervan;
 - 4. herinnert de Raad eraan dat het nodig is de praktische samenwerking te bevorderen en op te drijven, een strategische planning te ontwikkelen, prioriteiten vast te leggen en oog te hebben voor transparantie en verantwoording;
 - 5. wijst erop dat een cultuur die de mensenrechten eerbiedigt, een cruciale rol speelt om vrede te sluiten, de vrede te handhaven, de samenleving opnieuw op te bouwen en te herstellen;
 - 6. verzoekt de Europese Unie samen met haar partners strategieën te ontwikkelen en te steunen die haar in staat stellen in verschillende regio's consistente acties te ondernemen, nationale actieplannen te bevorderen en bestaande internationale verdragen te ratificeren en

¹ PB C 175 van 21.6.1999, blz. 254.

toe te passen;

7. doet een beroep op de Europese Unie om haar volledige steun te verlenen aan het onverwijld lanceren van acties op complexe terreinen zoals de extreme armoede, de mensenhandel, de bescherming van minderheden, de vrijheid van meningsuiting, de hulpverlening aan hulpbehoevende groepen, zoals slachtoffers van marteling, en onmiddellijke reactie in noodgevallen als genocide of grove schendingen van de mensenrechten;
8. dringt er bij de mensenrechtencommissie van de Verenigde Naties op aan een speciale rapporteur voor de mensenrechtenverdedigers te benoemen, belast met controle, informatie en interventie namens mensenrechtenverdedigers die het slachtoffer zijn van schendingen van mensenrechten, een doelmatige strategie te ontwikkelen voor een meer doeltreffende bescherming van mensenrechtenverdedigers, en te onderzoeken op welke wijze toezicht kan worden uitgeoefend op de tenuitvoerlegging van de VN-Verklaring inzake mensenrechtenverdedigers van december 1998;
9. verzoekt de Raad actief de goedkeuring van een resolutie te steunen die er bij alle staten waar de doodstraf nog niet is afgeschaft, op aandringt dit onmiddellijk te doen en in deze context een moratorium op alle executies in te stellen, in het bijzonder door een einde te maken aan alle executies van minderjarigen;
10. verzoekt de Raad zijn volledige steun te verlenen aan de goedkeuring van een resolutie die het protocol steunt betreffende de betrokkenheid van kinderen bij gewapende conflicten, en die er bij alle staten op aandringt niet langer personen van minder dan 18 jaar te rekruteren voor en/of in te zetten bij gewapende conflicten;
11. verzoekt de Raad zijn volledige steun te verlenen aan de opstelling van een facultatief protocol bij het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontorende behandeling of bestraffing, om een strategisch inspectiesysteem voor gevangenen op te zetten, door volledig achter een resolutie te staan die oproept tot de goedkeuring van een doeltreffend protocol dat in een efficiënt inspectiesysteem voorziet;
12. verzoekt de Raad zich in te zetten voor de aanneming van een resolutie waarin alle landen wordt verzocht het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de uitbanning van discriminatie van vrouwen te ratificeren en uit te voeren, en in dit verband bij alle landen aan te dringen op goedkeuring van krachtige wetgeving tegen elke vorm van geweld tegen vrouwen, inclusief seksueel geweld;
13. verzoekt de Raad zijn volledige steun te verlenen aan alle acties die erop gericht zijn de Wereldconferentie inzake racisme en vreemdelingenhaat beter voor te bereiden;
14. verzoekt de Raad van de ratificatie van het Verdrag van Rome inzake het Internationaal Strafgerechtshof een van de prioriteiten van zijn politieke actie in het jaar 2000 te maken, en roept de 14 lidstaten die het statuut nog niet hebben geratificeerd, op zulks onverwijld te doen;
15. juicht het toe dat verkrachting in de context van een gewapend conflict thans erkend wordt als een oorlogsmisdaad en verzoekt de Raad in alle internationale fora te beklemtonen dat slachtoffers die voor internationale gerechtshoven getuigen volledige bescherming moeten genieten;

16. doet een beroep op de Europese Unie het initiatief te nemen voor de opstelling van een VN-Verdrag inzake alle vormen van mensenhandel, met name handel in en misbruik van kinderen en minderjarigen;
17. verzoekt de Europese Unie het UNCHR aan te moedigen en te ondersteunen om alle nodige stappen te ondernemen ter beëindiging van de repressieve maatregelen tegen onafhankelijke media, een beroep te doen op alle landen om een einde te maken aan de censuur, het recht op toegang tot officiële informatie te beschermen, smaadwetten af te schaffen, en de toegang tot de moderne informatietechnologie niet langer te beperken;
18. verzoekt de Raad zich in te spannen voor de goedkeuring van een, gezamenlijk met de Verenigde Staten te ondertekenen, resolutie waarin bezorgdheid wordt uitgesproken over de wijdverspreide mensenrechtenschendingen in China, waaronder de voortdurende onderdrukking van Tibet;
19. verzoekt de Raad om bij landen die vertegenwoordigd zijn in Genève erop aan te dringen af te zien van het stemmen voor een motie om geen actie te ondernemen tegen China, die de Commissie voor de rechten van de mens zou beletten een aanvang te maken met het bespreken van de mensenrechtensituatie in China;
20. verzoekt de Raad zijn steun te verlenen aan de goedkeuring van een resolutie waarin de grove schendingen van de mensenrechten door het Russische leger in Tsjetsjenië worden veroordeeld;
21. verzoekt de Raad zijn steun te verlenen aan de goedkeuring van een resolutie waarin uiting wordt gegeven aan grote bezorgdheid over de schendingen van de mensenrechten in de voormalige Republiek Joegoslavië en Kosovo, met name ten aanzien van de situatie van minderheden en politieke gevangenen;
22. dringt er bij de Raad op aan de systematische discriminatie en voortdurende onderdrukking van vrouwen door het Afghaanse regime van de Talibaan, dat de fundamentele rechten van de vrouwen schendt en met recht een apartheidssysteem op grond van geslacht kan worden genoemd, krachtig te veroordelen, en voorts de systematische discriminatie van vrouwen door de regering van Saoedi-Arabië te veroordelen;
23. verzoekt de Raad er bij de Iranese autoriteiten op aan te dringen een einde te maken aan de algemene en systematische onderdrukking, en de Islamitische Republiek Iran ertoe te brengen onder meer toe te treden tot het Verdrag inzake afschaffing van elke vorm van discriminatie ten aanzien van vrouwen, als een concreet en ondubbelzinnig teken van zijn inzet voor het op gang brengen van een hervorming van zijn beleid, met name ten aanzien van vrouwen;
24. verzoekt de Raad zijn steun te verlenen aan een diepgaand onderzoek naar de systematische en grove schendingen van de mensenrechten in Sierra Leone, Soedan, de Democratische Republiek Congo, Oeganda, Rwanda en Boeroendi, met name de oorlogsmisdaden en de misdaden tegen de menselijkheid; wenst dat degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan deze misdaden worden berecht;
25. verzoekt de Raad zijn steun te verlenen aan een diepgaand onderzoek naar de schendingen van de mensenrechten in Oost-Timor, met name de misdaden tegen de mensheid; wenst dat degenen die zich schuldig hebben gemaakt aan deze misdaden worden berecht;

26. verzoekt zijn Voorzitter ervoor te zorgen dat een delegatie van het Europees Parlement deelneemt aan de 56ste bijeenkomst van de VN-Commissie voor de rechten van de mens, die op 20 maart 2000 in Genève van start gaat;
27. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten en het Hoog Commissariaat voor de mensenrechten van de VN.

9. Paritaire Vergadering ACS-EU

A5-0032/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de resultaten van de werkzaamheden van de Paritaire Vergadering ACS-EU in 1999

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar de op de 28ste en de 29ste bijeenkomst van de Paritaire Vergadering in Straatsburg (van 29 maart tot 1 april 1999)¹ en Nassau (van 11 tot 14 oktober 1999) aangenomen resoluties,
 - gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A5-0032/2000),
- A. overwegende dat het standpunt dat het Parlement inneemt inzake de werkzaamheden en resoluties van de Paritaire Vergadering ACS-EU bijdraagt aan de coherentie van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie en dat de Paritaire Vergadering van haar kant een fundamentele rol speelt voor de ontwikkeling en versterking van de betrekkingen tussen de EU en haar ACS-partners,
 - B. opnieuw onderstrepd dat het Parlement het grootste belang hecht aan het ontwikkelingsbeleid en de versterking van de betrekkingen tussen de ACS-landen en de EU, en met name het bevorderen van de mensenrechten in de hele wereld,
 - C. overwegende dat de democratische legitimiteit van het Europees Parlement en de Paritaire Vergadering deze twee instellingen het nodige gezag verleent om de publieke opinie bewust te maken van het belang en de doelstellingen van het ontwikkelingsbeleid,
 - D. overwegende dat 1999 een cruciaal jaar geweest is voor de ACS-EU-samenwerking en dat de Paritaire Vergadering een sleutelrol gespeeld heeft voor de evolutie van de onderhandelingen over de vernieuwing van de Overeenkomst van Lomé IV, die in februari 2000 afloopt,
 - E. overwegende dat de WTO-conferentie in Seattle is mislukt, dat de Europese Unie in ieder geval een bruikbare ontheffing nodig heeft om de handelspreferenties te kunnen handhaven met op zijn minst de bestaande toegang tot de markt voor onze ACS-partners, en dat de structuren van de WTO doorzichtiger moeten worden gemaakt,

¹ PB C 271 van 24.9.1999.

- F. overwegende dat de kosten en baten van de uit de Uruguay-Ronde voortgevloeide liberalisering van de multilaterale handel niet gelijk zijn verdeeld over de geïndustrialiseerde en de ontwikkelingslanden, en dat de armste landen daar het meest van te lijden hebben gehad,
1. verheugt zich over de aanzienlijke bijdrage van de Paritaire Vergadering aan de debatten en onderhandelingen over de sluiting van de overeenkomst die Lomé IV zal vervangen, en herhaalt de onvoorwaardelijke toezegging dat ze vastberaden nagestreefd en uitgevoerd zal worden als centraal voetstuk van het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie;
 2. wenst dat de rol van de Paritaire Vergadering in de nieuwe overeenkomst wordt versterkt en dat de werkmethoden worden verbeterd en aangepast aan de nieuwe vormen van samenwerking die aan het ontstaan zijn, waarbij moet worden voorzien in de mogelijkheid van regionale bijeenkomsten van de Paritaire Vergadering; onderstreept dat de Paritaire Vergadering een echte parlementaire vergadering is, die de volkeren van de ACS- en de EU-landen vertegenwoordigt, en dat de gekozen ACS-afgevaardigden thans 75 à 85% van het ACS-totaal vertegenwoordigen; vraagt verder voorbereidende maatregelen om gelijke deelname van de ACS-partners aan het vragenuur en de behandeling van de dringende kwesties op de agenda van de Paritaire Vergadering te verzekeren;
 3. vraagt de ACS-landen ervoor te zorgen dat de ACS-delegaties in de Paritaire Vergadering, naar het voorbeeld van de Europese delegatie, representatief zijn voor de verscheidenheid van politieke strekkingen in hun land, zodat het debat evenwichtig kan verlopen,
 4. is van oordeel dat de geloofwaardigheid van de toezeggingen van de EU ten aanzien van haar ACS-partners zich in belangrijke mate zal weerspiegelen in de desbetreffende financiële toewijzing in het kader van het 9de EOF;
 5. onderlijnt nogmaals dat het EOF in de begroting van de Gemeenschap opgenomen moet worden, zodat er daadwerkelijke parlementaire controle op de toewijzing en besteding van de middelen kan plaatsvinden;
 6. beschouwt de bestrijding van de armoede nog steeds als de voornaamste doelstelling van het ontwikkelingsbeleid, en verwelkomt het algemeen verslag 1999 van de Paritaire Vergadering over dit thema;
 7. is tegenstander van het gebruik van een deel van de voor de armste landen bestemde kredieten van de communautaire begroting voor de wederopbouw van Kosovo;
 8. neemt met belangstelling kennis van de conclusies en voorstellen van de werkgroepen van de Paritaire Vergadering die zich gebogen hebben over de gevolgen van de klimaatveranderingen en de mogelijke aanpassingsstrategieën voor kleine eilandstaten die het zwaarst door dit algemene verschijnsel dreigen te worden getroffen, en over de regionale samenwerking tussen de ACS-landen, als een middel om het hoofd te bieden aan de problemen van de globalisering en als een sleutel tot economische groei;
 9. neemt tevens kennis van de resultaten van de werkzaamheden van de follow-up groep visserij en zijn belangrijke bijdrage aan de debatten in de Paritaire Vergadering over kwesties in verband met visserij, een van de sectoren waar de wederzijdse belangen en de onderlinge afhankelijkheid het duidelijkst zijn; dringt er dan ook op aan dat in de geest van de resolutie van de Raad van 7 juni 1997 wordt toegezien op de nodige coherentie tussen het visserijbeleid en het ontwikkelingsbeleid van de Europese Unie, teneinde voor de

toekomst een duurzame exploitatie van de visbestanden te garanderen, in het belang van iedereen;

10. onderschrijft de aanbeveling van de Paritaire Vergadering om regionale toezichts- en bemiddelingstructuren te creëren, teneinde etnische, economische, sociale en religieuze spanningen die zich kunnen voordoen en in potentie tot ernstige gewapende conflicten kunnen leiden, te voorkomen;
11. steunt ook de oproep van de Paritaire Vergadering aan alle partijen bij de onderhandelingen over de nieuwe Overeenkomst van Lomé, te willen inzien dat het voor de verwezenlijking van de prioritaire doelstelling van duurzame ontwikkeling van groot belang is natuurrampen te voorkomen en erop voorbereid te zijn;
12. juicht de sluiting van een handels-, samenwerkings- en ontwikkelingsovereenkomst met Zuid-Afrika toe; betreurt evenwel het uitblijven van een akkoord inzake wijn en spiritualiën;
13. sluit zich aan bij het verzoek dat de Paritaire Vergadering aan de internationale gemeenschap gericht heeft om Oost-Timor als staat te erkennen en verzoekt de Commissie de nodige maatregelen te treffen om een spoedige toetreding van Oost-Timor tot de Overeenkomst van Lomé mogelijk te maken;
14. betreurt ten eerste de opflakking van het conflict tussen Eritrea en Ethiopië, en steunt de inspanningen van de Paritaire Vergadering om een humanitaire ramp waarbij er alleen verliezers zouden zijn, te voorkomen; uit zijn voldoening over de missie van het bureau van de Paritaire Vergadering, dat beide landen bezocht heeft teneinde in het conflict te bemiddelen, met het oog op een vreedzame oplossing ervan, en zegt de OAE-onderhandelaars zijn volledige steun toe;
15. herhaalt dat het de huidige politieke situatie in Soedan veroordeelt, en betreurt dat de Paritaire Vergadering op haar bijeenkomsten in 1999 ter zake geen resolutie heeft kunnen aannemen;
16. uit zijn waardering voor het werk van de met mensenrechtenkwesaties belaste ondervoorzitters van de Paritaire Vergadering, en verzoekt alle leden van de Overeenkomst van Lomé daaraan hun medewerking te verlenen;
17. verlangt dat een jaarverslag van de landen die de nieuwe overeenkomst ondertekenen aan de Paritaire Vergadering voorgelegd wordt en dat deze zich daarover bij stemming uitspreekt, om het belang van de rechten van de mens in de nieuwe relaties tussen de Europese Unie en de ACS-landen te onderstrepen;
18. wijst op de leemten in de formulering en toepassing van de niet-uitvoeringsclausule (artikel 366 bis van de huidige Overeenkomst), die dient te worden herzien teneinde te voorkomen dat willekeurige maatregelen worden getroffen; is van oordeel dat sancties slechts mogen worden opgelegd indien het Parlement ermee heeft ingestemd, teneinde de objectiviteit ervan te vergroten;
19. juicht het toe dat de regeringen van de ACS-landen er bij de Paritaire Vergadering en het Europees Parlement steeds vaker op aandringen delegaties te sturen om toe te zien op het verloop van verkiezingsprocessen, en acht het noodzakelijk dat deze verzoeken worden ingewilligd;

20. is van oordeel dat de Paritaire Vergadering, om haar werkzaamheden doeltreffend te kunnen verrichten, en met name om de verkiezingen in de ACS-landen te kunnen volgen, haar eigen begroting moet hebben;
21. uit zijn voldoening over de organisatie van presidentsverkiezingen in Nigeria en doet een beroep op de nieuwe regering om absolute voorrang te verlenen aan de versterking van de rechtsstaat, de eerbiediging van de mensenrechten en een goed bestuur in overheidszaken;
22. onderstreept dat de deelneming van de burgermaatschappij aan het besluitvormingsproces en het beheer van de samenwerking van essentieel belang is voor het welslagen en de duurzaamheid van de ten uitvoer gelegde ontwikkelingsacties, en vraagt steun voor het bevorderen van de deelname en raadpleging van en de dialoog met vertegenwoordigers van de burgermaatschappij, als onderdeel van de toekomstige werking van de Paritaire Vergadering;
23. verzoekt de Europese Unie en de ACS-landen hun gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van de wijziging van de WTO-regels te versterken, zodat voorrang kan worden gegeven aan bestrijding van de armoede en duurzame ontwikkeling, ten aanzien van de liberalisering van de handel;
24. doet een beroep op de partijen aan de onderhandelingstafel om de handelspreferenties en protocollen van Lomé ook in de Wereldhandelsorganisatie te verdedigen;
25. neemt nota van de bezorgdheid van de Paritaire Vergadering wat betreft de toekomst van bepaalde producten zoals cacao, rum, suiker en bananen, die voor een aantal ACS-landen van groot economisch belang zijn, en zegt toe dat het rekening zal houden met deze legitieme bezorgdheid en het erop zal toezien dat het stelsel van tariefpreferenties de ACS-landen in hun handelsbetrekkingen met de Unie zal blijven beschermen;
26. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de ACS-EU-Raad, de Paritaire Vergadering ACS-EU en de Commissie.

10. Stabilisatie- en associatieovereenkomst met de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië

A5-0031/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de aanbeveling voor een besluit van de Raad houdende machtiging van de Commissie om te onderhandelen over een stabilisatie- en associatieovereenkomst met de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (SEC(1999) 1279 - C5-0166/1999 - 1999/2121(COS))

Het Europees Parlement,

- gezien de aanbeveling van de Commissie (SEC(1999) 1279 - C5-0166/1999),
- gezien het verslag van de Commissie over de haalbaarheid van het via onderhandelingen tot stand brengen van een stabilisatie- en associatieovereenkomst met de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (COM(1999) 300 - C5-0118/1999),

- gelet op artikel 47, lid 1 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken, mensenrechten, gemeenschappelijke veiligheid en defensiebeleid en de adviezen van de Commissie industrie, externe handel, onderzoek en energie en de commissie juridische zaken en interne markt (A5-0031/2000),
- A. ingenomen met het voorstel van de Commissie om de betrekkingen tussen de EU en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië op een volledig nieuwe verdragsleest te schoeien en het land uitzicht op een volledige integratie in de structuren van de EU te bieden,
 - B. overwegende dat het hierbij gaat om de eerste concrete uitvoering van het concept voor een stabilisatie- en associatieproces voor de landen van Zuidoost-Europa, waarmee de EU een bijdrage wil leveren aan het Stabiliteitspact voor Zuidoost-Europa,
 - C. overwegende dat de Commissie in haar haalbaarheidsverslag van 16 juni 1999 (COM(1999) 235 concludeert dat, met inachtneming van de reeds uitgevoerde politieke en economische hervormingen in het kader van de samenwerkingsovereenkomst, en behoudens bepaalde overgangstermijnen op bepaalde gebieden, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië zou kunnen voldoen aan de voorwaarden voor een stabilisatie- en associatieovereenkomst,
 - D. overwegende dat Macedonië zich in de oorlog die de andere landen van voormalig Joegoslavië in puin heeft gelegd constructief en verantwoordelijk heeft opgesteld en dat de vertraging waarmee het land toenadering zocht tot de EU veeleer voortkwam uit problemen met één enkele lidstaat dan uit gebrek aan bereidheid van dit land tot de Unie toe te treden,
 - E. ingenomen met de stabiliserende rol die de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië gedurende de Joegoslavische oorlogen in de regio heeft gespeeld, met name ten aanzien van de integratie van de Albanese minderheid in het politieke en maatschappelijke leven in het land en de bereidheid tot regionale samenwerking,
 - F. met nadruk wijzend op de belangrijke rol die de Albanese minderheid in dit land zou kunnen spelen en op de positieve gevolgen die dit samenlevingsmodel zou kunnen hebben in de buurlanden, met name Albanië en Kosovo,
 - G. overwegende dat ontwikkeling en consolidatie van een krachtig interetnisch maatschappelijk middenveld een sleutelement is dat zou kunnen bijdragen tot interne stabilisering van dit land,
 - H. verwijzend naar de economische nadelen die de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië reeds vele jaren ondervindt van de sancties tegen de Bondsrepubliek Joegoslavië,
 - I. overwegende dat regionale samenwerking ten aanzien van FYROM zich alleen in positieve zin kan ontwikkelen als de bevolking en de economie van de Bondsrepubliek Joegoslavië in deze samenwerking worden betrokken, dat de sancties tegen dit land daarom moeten worden toegespitst op het bewind aldaar en dat de ongunstige gevolgen die deze sancties hebben voor bevolking en economie moeten worden beperkt,

- J. ingenomen met de ondersteunende vredesrol die het land tijdens de Kosovo-crisis heeft gespeeld toen het de stationering van NAVO-troepen en de opname van vluchtelingen uit Kosovo accepteerde,
- K. ingenomen met de zichtbare bereidheid tot regionale samenwerking van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, die blijkt uit de bilaterale overeenkomsten met Slovenië, de BRJ en Bulgarije alsmede uit de actieve medewerking aan het Stabiliteitspact doordat het samen met Griekenland, Bulgarije en Albanië multilaterale projectvoorstellen heeft gedaan,
- L. het principiële doel steunend dat voor de toekomstige politieke en economische ontwikkeling van Zuidoost-Europa het beginsel "integratie in plaats van desintegratie" moet gelden, en dat derhalve de verdere ontwikkeling van de regionale opzet, die de EG in 1996 voor vijf landen in de regio heeft ontworpen (Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Bondsrepubliek Joegoslavië, FYROM en Albanië) niet alleen een belangrijke pijler van het regionale concept van het Stabiliteitspact is, maar ook de totale filosofie van de EU-integratie weerspiegelt,
- M. overwegende dat met inachtneming van de zeer ongelijke en heterogene ontwikkeling in de landen van de regio voorlopig echter het beginsel moet worden aangehouden dat geen enkel land in zijn streven naar toenadering tot de EU door het gedrag van andere landen mag worden gehinderd,
- N. overwegende dat de problemen die zich onlangs tijdens de presidentsverkiezingen hebben voorgedaan aantonen dat er nog verbeteringen moeten worden aangebracht in de sectoren democratie, deelname aan het politieke leven en openbaarheid van bestuur,
 - 1. begroet het onderhandelingsmandaat voor een stabilisatie- en associatieovereenkomst met de voormalige Joegoslavische Macedonië en pleit voor een spoedige start van de onderhandelingen;
 - 2. beveelt aan dat de stabilisatie- en associatieovereenkomst de vorm aanneemt van een gemengde overeenkomst gebaseerd op artikel 310 van het EU-Verdrag;
 - 3. beveelt aan, gezien het feit dat er nog geen klaarheid is geschapen in de kwestie van de rechtspersoonlijkheid van de EU, het gebruik uit te sluiten van de artikelen 24 en 38 van het EU-Verdrag als juridische basis in samenhang met eender welke bepaling van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap;
 - 4. beschouwt het aangaan van stabilisatie- en associatieonderhandelingen met de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië als een belangrijke bijdrage aan de politieke consolidatie en de economische ontwikkeling van het land, als een belangrijk signaal voor de stabiliteit en als een belangrijke bijdrage aan de vestiging van een rechtvaardige internationale orde in de regio;
 - 5. onderstreept het modelkarakter dat de overeenkomst met de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië voor de andere landen in de regio heeft en steunt de daarin vervatte stimulansen voor regionale samenwerking;
 - 6. is echter gekant tegen de creatie van een multilaterale samenwerkingsstructuur als voorwaarde voor het sluiten van een bilaterale stabilisatie- en associatieovereenkomst, resp. als criterium voor toetreding naast de criteria van Kopenhagen, zoals door de Commissie is

voorgesteld in het algemeen document betreffende het verslag over de vooruitgang in verband met toetreding;

7. wijst erop dat, met het oog op de ongelijke ontwikkeling en de specifieke eigenschappen van de betrokken landen (Bosnië-Herzegovina, Kroatië, Bondsrepubliek Joegoslavië, FYROM en Albanië), elk land moet worden beoordeeld op zijn eigen verdienste en geen enkel land door zijn burens mag worden gegijzeld (het Engelse woord "hostage") als het gaat om de voorbereiding op de structuren van de EU;
8. is van mening dat de door de EU voorgestelde regionale opzet voor de landen van Zuidoost-Europa een tweezijdige verplichting moet inhouden en geen eenrichtingverkeer mag worden op de weg naar de vervulling van het "acquis" door de betrokken landen, maar ook door de EU zelf door concrete regionale steun materieel moet worden gesteund; deze tweezijdige verplichting moet derhalve ook in de stabilisatie- en associatieovereenkomst tot uitdrukking worden gebracht;
9. pleit derhalve voor een actieve regionale steun van de EU in het kader van het Stabiliteitspact, waarmee bijvoorbeeld regionale infrastructuurprojecten zoals de uitbreiding van de Europese corridors 8 en 10, grensoverschrijdende energie-, milieu- en waterprojecten, gemeenschappelijke verbetering van het grensbeheer en de douane of een gemeenschappelijke multilaterale politieopleiding worden gestimuleerd;
10. is van mening dat de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië als gelijkgerechtigde partner moet worden betrokken bij het wederopbouwproces van Kosovo;
11. is gekant tegen een, zelfs symbolische loskoppeling van landen van Zuidoost-Europa van het algemene uitbreidingsproces;
12. is van mening dat een toekomstige stabilisatie- en associatieovereenkomst een ontwikkelingsclausule moet behelzen die de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië uitzicht biedt op het EU-lidmaatschap;
13. stelt voor dat de parallelle uitbreiding die de landen in de regio wordt aangeboden via stapsgewijze opneming in EU-structuren institutionele regelingen dient te omvatten, zoals de mogelijkheid dat landen jonge juristen en ambtenaren naar het Europees Hof van Justitie en de Europese Commissie sturen;
14. pleit voor de voortzetting van de meerlanden- en grensoverschrijdende programma's in het kader van PHARE na het jaar 2000, zodat het proces van regionale samenwerking ook werkelijk kan worden uitgevoerd;
15. is van mening dat het stabilisatie- en associatieproces door de EU via desbetreffende steunprogramma's ook financieel adequaat moet worden ondersteund en stelt derhalve voor de vijf landen van de westelijke Balkan een uniform stabilisatie- en partnerschapsprogramma voor, waarbij de naam PHARE wordt gehandhaafd (Phare-SAP, **Stabilisatie- en Associatie**programma of Phare-Zuidoost);
16. dringt er met klem op aan dat de belangrijkste prioriteit van de hulp en steun die de wereld aan de regio verstrekt moet zijn dat zij de ontvangers ten goede komen, en dat de verleende hulp daarom niet afhankelijk dient te zijn van compenserende bestellingen aan het donorland;

17. is van mening dat het stabilisatie- en associatieprogramma ervoor dient te zorgen dat de contacten en de samenwerking met geassocieerde landen voortgezet en verder ontwikkeld kunnen worden;
18. is van mening dat de continuïteit van grensoverschrijdende samenwerkingsprojecten en multinationale programma's naar behoren dient te zijn gewaarborgd;
19. stelt voor de FYROM te betrekken bij een aantal programma's voor cultuur en onderwijs – bij voorbeeld Leonardo, Socrates, Jeugd voor Europa;
20. beschouwt de ontwikkeling van het maatschappelijk middenveld en steun aan democratiserings- en mediaprojecten als een sector die aanzienlijke aandacht verdient;
21. is van mening dat de uitvoering van de stabilisatie- en associatieovereenkomst vergezeld moet gaan van een "witboek" dat het land kan gebruiken als een precieze handleiding voor zijn voorbereiding op het "acquis communautaire", en dat de vorderingen bij de uitvoering niet pas na vijf jaar voor de eerste keer in een verslag van de Commissie worden beoordeeld maar permanent op tweejarige basis;
22. is van mening dat de uitvoering van de programma's gedecentraliseerd en van Brussel naar Skopje verplaatst moeten worden en dat daarbij de nodige aandacht dient te worden besteed aan meer coördinatie van programmastructuur, beheer, tenuitvoerlegging en te geven gevolg, waarbij als kortetermijnprioriteiten de verbetering van het bestuur, de douane en het grensbeheer en de bevordering van kleine en middelgrote bedrijven moeten gelden;
23. is van mening dat een specifiek programma moet worden gericht op de ontwikkeling van interetnische initiatieven en projecten voor het maatschappelijk middenveld en de economie, om de coëxistentie te steunen en de consolideren;
24. dringt er opnieuw op aan de status van de Commissievertegenwoordiging in Skopje tot een delegatie op te waarderen;
25. spreekt de hoop uit dat de dialoog die in het kader van de VN wordt gevoerd tussen Griekenland en FYROM, zo spoedig mogelijk zal leiden tot een voor beide landen aanvaardbare naam;
26. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie en de Raad.

11. Comitéprocedures

A5-0021/2000

Resolutie van het Europees Parlement over het akkoord tussen het Europees Parlement en de Commissie over de modaliteiten voor de toepassing van het besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden

Het Europees Parlement,

- gelet op besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999¹,
 - onder verwijzing naar zijn advies van 6 mei 1999 inzake het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden²,
 - gelet op het met de Commissie gesloten akkoord,
 - gelet op artikel 54 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie constitutionele zaken (A5-0021/2000)
- A. overwegende dat krachtens artikel 8 van het besluit van de Raad van 28 juni 1999 aan het Europees Parlement het recht wordt toegekend stappen te ondernemen wanneer het van mening is dat de uitvoeringsbevoegdheden worden overschreden en dat de Commissie in dat geval gehouden is het ontwerp van uitvoeringsmaatregelen opnieuw te behandelen, rekening houdend met de resolutie van het Parlement, en informatie te verstrekken over het gevolg dat zij aan die resolutie zal geven, en over de redenen daarvoor,
- B. overwegende dat het Europees Parlement krachtens artikel 7, lid 3 van het besluit volledig op de hoogte moet worden gehouden voor wat betreft de agenda's, de aan de comités voorgelegde ontwerpen van maatregelen ter uitvoering van besluiten die volgens de medebeslissingsprocedure zijn vastgesteld, alsmede de uitslagen van de stemmingen, beknopte verslagen van de vergaderingen, lijsten van de deelnemers aan de comités en ontwerpen van uitvoeringsmaatregelen die aan de Raad zijn toegezonden,
- C. overwegende dat het nieuwe besluit inzake comitéprocedures slechts ten dele beantwoordt aan de verwachtingen van het Europees Parlement, maar dat niettemin moet worden onderstreept dat dit besluit werkelijk een stap voorwaarts is in vergelijking met de voorgaande situatie,
- D. overwegende dat het met de Commissie heeft besloten een akkoord te sluiten over de modaliteiten voor de toepassing van het besluit van de Raad en dat dit akkoord met de Commissie met name betrekking heeft op de toepassing van artikel 7, lid 3 betreffende zijn informatie en op artikel 8 betreffende het recht van het Europees Parlement om bepaalde stappen te ondernemen,
1. hecht zijn goedkeuring aan het hierbij gevoegde akkoord;
 2. is van oordeel dat alle comités die vóór het besluit van 28 juni 1999 reeds bestonden, moeten worden aangepast aan de nieuwe procedures en schaaft zich achter verklaring nr. 2 van de Raad en de Commissie¹ bij genoemd besluit;
 3. verklaart dat dit akkoord zijn recht onverlet laat om resoluties aan te nemen over welk onderwerp dan ook, vooral wanneer het bezwaar heeft tegen de inhoud van een ontwerp van uitvoeringsmaatregel; dit akkoord laat eveneens zijn recht (overeenkomstig artikel 88 van het Reglement van het Europees Parlement) onverlet om zijn afkeuring uit te

¹ PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

² PB C 279 van 1.10.1999, blz. 404.

¹ PB C 203 van 17.7.1999, blz. 1.

spreken over een uitvoeringsmaatregel die naar de Raad wordt verwezen wanneer de comitéprocedure geen positief resultaat heeft opgeleverd;

4. is van oordeel dat door het huidige akkoord tussen het Parlement en de Commissie de vorige akkoorden (akkoord-Plumb/Delors van 1988, akkoord-Samland/Williamson van 1996 en modus vivendi van 1994¹) achterhaald en dus niet meer geldig zijn;
5. besluit het akkoord en deze resolutie in de L-reeks van het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen alsook als bijlage bij zijn Reglement te publiceren;
6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en de bijlage te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

BIJLAGE

AKKOORD TUSSEN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE COMMISSIE OVER DE MODALITEITEN VOOR DE TOEPASSING VAN HET BESLUIT 1999/468/EG VAN DE RAAD VAN 28 JUNI 1999 TOT VASTSTELLING VAN DE VOORWAARDEN VOOR DE UITOEFENING VAN DE AAN DE COMMISSIE VERLEENDE UITVOERINGS-BEVOEGDHEDEN

1. Krachtens artikel 7, lid 3 van besluit 1999/468/EG² houdt de Commissie het Europees Parlement regelmatig op de hoogte van de werkzaamheden van de comités die vallen onder de comitéprocedures. Te dien einde ontvangt het Parlement, tegelijk met de leden van de comités en onder dezelfde voorwaarden, de ontwerpagenda's van de vergaderingen en de ontwerpen van uitvoeringsmaatregelen die aan deze comités worden voorgelegd krachtens de basiswetgeving die is goedgekeurd volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag, alsmede de uitslagen van de stemmingen, beknopte verslagen van de vergaderingen en de lijsten van de instanties en organisaties waarvan de personen die door de lidstaten zijn aangewezen om hen te vertegenwoordigen, deel uitmaken.
2. Voorts stemt de Commissie ermee in om het Europees Parlement op verzoek van zijn bevoegde parlementaire commissie, ter informatie, specifieke ontwerpen van uitvoeringsmaatregelen toe te sturen waarvan de basiswetgeving niet volgens de medebeslissingsprocedure is goedgekeurd, maar die voor het Europees Parlement van bijzonder belang zijn. Krachtens het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschap van 19 juli 1999 (zaak T-188/97, Rothmans vs. Commissie), kan het Europees Parlement om inzage verzoeken in de notulen van de comités.
3. Het Europees Parlement en de Commissie achten voor wat hen betreft de volgende akkoorden achterhaald en dus niet meer geldig: akkoord-Plumb/Delors van 1988, akkoord-Samland/Williamson van 1996 en modus vivendi van 1994³.
4. Zodra aan de technische voorwaarden daartoe is voldaan, wordt zorg gedragen voor het in artikel 7, lid 3 van het besluit bedoelde verzenden van de documenten via elektronische weg. Documenten met een vertrouwelijk karakter worden behandeld

¹ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 1.

² PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.

³ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 1.

volgens de interne administratieve procedures die elke instelling daartoe heeft vastgesteld om alle nodige waarborgen te bieden.

5. Overeenkomstig artikel 8 van het besluit kan het Europees Parlement in een met redenen omklede resolutie te kennen geven dat een ontwerp van maatregelen ter uitvoering van een volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag aangenomen basisbesluit, de bij dit basisbesluit verleende uitvoeringsbevoegdheden overschrijdt.
6. Het Europees Parlement neemt genoemde met redenen omklede resolutie ter plenaire vergadering aan, binnen een termijn van een maand na ontvangst van het definitieve ontwerp van uitvoeringsmaatregelen in de aan de Commissie voorgelegde talenversies.
7. In dringende gevallen en wanneer het gaat om maatregelen van dagelijks beheer en/of met beperkte geldigheidsduur, zal de termijn korter zijn. In uiterst dringende gevallen, met name om redenen in verband met de volksgezondheid, kan de termijn zeer kort zijn. Het bevoegde lid van de Commissie stelt met opgave van redenen de termijn vast. Het Europees Parlement kan vervolgens een procedure volgen om de toepassing van artikel 8 binnen de gestelde termijn naar zijn bevoegde parlementaire commissie te delegeren.
8. Het bevoegde lid van de Commissie stelt de plenaire vergadering van het Europees Parlement, of, zo dit van toepassing is, de bevoegde parlementaire commissie op de hoogte van het gevolg dat de Commissie aan de met redenen omklede resolutie van het Europees Parlement zal geven.
9. Het Europees Parlement onderschrijft de doelstelling en modaliteiten als genoemd in verklaring nr. 2 van de Raad en de Commissie¹. Deze verklaring heeft ten doel het stelsel van communautaire uitvoeringsvoorschriften te vereenvoudigen door aanpassing van de huidige comitéprocedures aan die welke voortvloeien uit besluit 1999/468/EG van de Raad.

12. Racistische en xenofobe voorvallen te El Ejido

B5-0149, 0159, 0162, 0169 en 0175/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de golf van racisme en vreemdelingenhaat in El Ejido (Spanje)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 13 van het EG-Verdrag,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van Tampere,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 17 september 1992 over de relletjes in Rostock-Lichtenhagen en andere steden in de nieuwe Duitse bondsstaten²,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 februari 1997 over racisme, vreemdelingenhaat

¹ PB C 203 van 17.7.1999, blz. 1.

² PB C 284 van 2.11.1992, blz. 99.

en extreem rechts¹,

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 8 oktober 1998 over de samenwerking met de mediterrane landen op het gebied van migratie²,
- A. gezien de instelling van het Europees Waarnemingscentrum voor racisme, vreemdelingenhaat en antisemitisme,
- B. gezien de golf van racisme en vreemdelingenhaat die de plaats El Ejido in het Spaanse gewest Andalusië heeft overspoeld na de tragische dood op 5 februari van een jonge vrouw, Encarnación López, de derde moord in het district binnen een periode van twee weken, naar wordt vermoed alle begaan door immigranten, en gezien de golf van blind geweld, vervolging van immigranten, fysieke agressie en het in brand steken van have en goed,
- C. overwegende dat dit geweld zich ook richtte tegen kantoren van NGO's die zich inzetten voor de opvang en integratie van immigranten, en uiting gevend aan zijn erkenning voor het werk van deze organisaties ter plaatse,
- D. overwegende dat deze gastarbeiders in bedroevende omstandigheden leven en dat hun arbeidssituatie uiterst precair is,
- E. overwegende dat de Europese Unie de plicht heeft waakzaam te zijn tegenover racisme en vreemdelingenhaat, zoals is vastgelegd in haar Verdragen,
- F. overwegende dat de opbouw en versteviging van een vreedzaam samenleven tussen autochtonen en immigranten het best wordt gediend door de naleving van de beginselen van tolerantie, niet-discriminatie en economische, sociale en culturele integratie onder volledige eerbiediging van de diversiteit en de menselijke waardigheid,
- G. gezien het belang van de betrekkingen tussen Europa en de Maghreb-landen,
 1. uit zijn afgrijzen over de begane misdrijven en wenst dat de daders met alle kracht van de wet worden vervolgd; betuigt zijn deelneming en gevoelens van diepe smart aan de gezinsleden en familie van de slachtoffers;
 2. verklaart zich solidair met de immigranten die het slachtoffer van agressie en vandalisme zijn geworden;
 3. veroordeelt de gewelddaden die de laatste dagen in de gemeente El Ejido hebben plaatsgevonden en wijst elke vorm van vreemdelingenhaat en racisme scherp af;
 4. betuigt zijn steun aan de NGO's die in het gebied werkzaam zijn en heeft erkenning voor hun inzet ter verbetering van de levensomstandigheden van de immigrantenbevolking;
 5. wenst dat de verschillende overheidsniveaus (lokaal, regionaal, nationaal, Europees) nauwer samenwerken zodat het vraagstuk over een brede linie aangepakt kan worden, conflicten sneller worden gesignaleerd en de vorming van enclaves van armoede en discriminatie wordt voorkomen;

¹ PB C 85 van 17.3.1997, blz. 150.

² PB C 328 van 26.10.1998, blz. 184.

6. begroet het akkoord dat tussen de immigrantenbevolking en de vertegenwoordigers van ondernemers en vakbonden is bereikt teneinde een oplossing te vinden voor de problemen op het gebied van het werk, de huisvesting en de sociale situatie van de immigranten, hoopt dat alle partijen optimaal samenwerken en wenst dat de afgesproken maatregelen nauwgezet worden uitgevoerd;
7. verzoekt om uitvoering van de conclusies van de Europese Raad van Tampere inzake de noodzaak van een gemeenschappelijke immigratiestrategie en van het besluit van deze Raad om onderdanen van derde landen die legaal op het grondgebied van een lidstaat verblijven een rechtvaardige behandeling te garanderen en om een welbewuster integratiebeleid te zullen voeren, waarbij immigranten uiteindelijk rechten en plichten zouden krijgen die vergelijkbaar zijn met die van de burgers van de Unie;
8. dringt er bovendien op aan dat clandestiene netwerken van illegale immigratie met de grootste voortvarendheid worden bestreden en dat de wetgeving ter vermijding van tewerkstelling en uitbuiting van illegale arbeiders wordt toegepast;
9. is van mening dat de acties waarmee een begin is gemaakt ter gelegenheid van de viering van het Europees Jaar tegen het racisme in 1997 voortgezet moeten worden en verzoekt de Commissie daarom om op basis van artikel 13 van het EG-Verdrag vernieuwende communautaire initiatieven te ontplooiën om zo de grondslagen te leggen voor het samenleven van en de sociale cohesie tussen immigranten en autochtonen;
10. verzoekt de Raad om zijn eigen besluiten na te komen en in het komende begrotingsjaar meer middelen beschikbaar te maken voor een permanente waakzaamheid inzake de toepassing van artikel 13 van het EG-Verdrag;
11. verzoekt de lidstaten om bij het formuleren van nationale voorstellen ter uitvoering van de structuurfondsen rekening te houden met de bestrijding van uitsluiting en de bevordering van sociale integratie, met name die van immigranten;
12. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten, de gemeenteraad van El Ejido, de raad van het gewest Andalusië en de regering van Marokko.

13. Mensenrechten: Interetnisch geweld in Mitrovića en situatie van de Kosovo-Albanese gevangenen in Servië, in het bijzonder van Flora Brovina

B5-0141, 0150, 0158 en 0176/2000

Resolutie van het Europees Parlement over multi-etnisch geweld in Mitrovića, de situatie van in Servië gevangen gehouden Kosovo-Albanen en de zaak-Flora Brovina

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de situatie in Kosovo en voormalig Joegoslavië, met name naar zijn resolutie van 22 juli 1999¹,

¹ PB C 301 van 18.10.1999, blz. 30.

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 september 1999 over gedetineerde burgers in Kosovo in Servië¹,
 - onder verwijzing naar de resolutie van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 10 juni 1999,
 - onder verwijzing naar de verklaring d.d. 13 januari 2000 van zijn delegatie voor de betrekkingen met Zuidoost-Europa over de veroordeling van Flora Brovina in Servië,
- A. uiterst verontrust over de recente gebeurtenissen in de regio Mitrovića, waar, nadat een raketgranaat op een door de KFOR-troepen geëscorteerde UNHCR-bus met Servische burgers was afgevuurd waarbij twee passagiers om het leven kwamen en er drie werden gewond, gewelddadige conflicten tussen de Albanese en Servische bevolking uitbraken die met moeite door het internationale militaire contingent in de hand konden worden gehouden,
 - B. overwegende dat KFOR naar aanleiding van het geweld dat na de aanslag op de bus losbarstte, ongeveer 500 personen, met name Kosovo-Albanese gezinnen, heeft geëvacueerd,
 - C. overwegende dat de opsplitsing van de stad en buitenwijken langs de etnische scheidingslijnen steeds markanter wordt,
 - D. overwegende dat de Servische minderheid onder benarde omstandigheden in door de KFOR-troepen beschermde enclaves leeft zonder zich vrij te kunnen bewegen,
 - E. overwegende dat de Raad tot dusver niet gereageerd heeft op het verzoek van het Parlement om over het vraagstuk van de Kosovo-Albanese politieke gevangenen in Servië van gedachten te wisselen,
 - F. geschokt en onthutst over berichten van de op geen enkele grond gebaseerde veroordeling van Flora Brovina, een Kosovo-Albanese arts, door een rechtbank in de Servische stad Nis tot 12 jaar gevangenisstraf,
1. veroordeelt met klem de door alle elkaar vijandig gezinde groeperingen in Mitrovića begane gewelddadigheden;
 2. betreurt dat de laatste golf van geweld bij alle partijen tot slachtoffers heeft geleid;
 3. spreekt zijn veroordeling uit over de eerste rechtstreekse aanslag van sluipschutters op KFOR-troepen in Mitrovića;
 4. geeft nogmaals uiting aan zijn ernstige verontrusting over de situatie van duizenden Kosovo-Albanen die onder barre omstandigheden in Servië gevangen worden gehouden;
 5. doet een beroep op de Raad om een nieuw, doortastend initiatief te nemen om sterke druk uit te oefenen op de autoriteiten in Belgrado en te bewerkstelligen dat de Kosovo-Albanese politieke gevangenen worden vrijgelaten;

¹ Deel II, punt 16 van de notulen van die datum.

6. doet een beroep op de Servische regering mevrouw Brovina onmiddellijk vrij te laten, die volgens de laatste berichten in een slechte gezondheidstoestand gevangen wordt gehouden in het gevangenisziekenhuis van Pozharevac in Servië;
7. doet een beroep op alle betrokken partijen onmiddellijk alle agressie te beëindigen en zich te houden aan decreet 2000/4, houdende een verbod op het aansporen tot nationale haat, rassenhaat, religieuze en etnische haat en tot tweedracht en onverdraagzaamheid, als kernelement van een democratische samenleving waarin maatschappelijke discussies en politieke debatten op verantwoorde en vreedzame wijze moeten plaatsvinden;
8. verzoekt beide partijen volledig samen te werken met UNMIK om een doeltreffend bestuur met gedeelde bevoegdheden tot stand te brengen dat in staat is de weg vrij te maken voor wederopbouwwerkzaamheden en de terugkeer naar het dagelijks leven;
9. staat volledig achter de KFOR-troepen die adequaat reageren op crimineel optreden tegen alle burgers in Kosovo en die bescherming bieden aan de burgers van etnische minderheden;
10. verzoekt de Raad en de lidstaten hun inspanningen te verdubbelen om voor de politie-eenheden van de Verenigde Naties en voor de opzet van een rechterlijke macht de nodige mankracht en middelen ter beschikking te stellen;
11. dringt er in dit verband bij de Raad en de Commissie op aan steun van de EU aan voorwaarden te verbinden en wederopbouwprojecten in die delen van Kosovo te bevorderen waar de mensenrechten en de rechten van de minderheden volledig worden nageleefd en de toepassing van democratische beginselen is gegarandeerd;
12. verzoekt de Raad de verlichting van de sancties tegen de Federale Republiek Joegoslavië te koppelen aan een opener opstelling van de autoriteiten in Belgrado ten aanzien van de kwestie van Kosovo-Albanese politieke gevangenen in Servië;
13. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de lidstaten, de autoriteiten in Servië en de Federale Republiek Joegoslavië, de VN-vertegenwoordiger in Kosovo, de OVSE en het Internationale Rode Kruis.

14. Mensenrechten: Persvrijheid in Angola

B5-0151, 0160, 0165, 0166 en 0178/2000

Resolutie van het Europees Parlement over persvrijheid in Angola

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar de eerdere verklaringen van de Europese Unie over Angola,
- gezien de verklaringen van de Verenigde Naties over de rechten van de mens en over de verdediging van de rechten van de mens, die de algemene vergadering op 9 december 1998 aangenomen heeft,

- A. overwegende dat sinds januari van vorig jaar zowat twintig journalisten, hoofdzakelijk in dienst van onafhankelijke media, vastgehouden zijn en ondervraagd op verdenking van smadelijke aantijgingen en/of misdaden tegen de veiligheid van de staat,
- B. gezien het komend proces tegen Rafael Marques de Morais – journalist en verdediger van de rechten van de mens – wegens belediging van president Eduardo dos Santos, samen met twee andere journalisten, Joaquim Manuel Aguiar dos Santos en António José Freitas de Jesús Correia, die beschuldigd zijn van smaad in volledig andere, maar gelijkaardige zaken,
- C. geschokt door de opmerkingen van een oudgediend MPLA (Volksbeweging voor de bevrijding van Angola)-parlementslid, Mendes de Carvalho, op 19 januari 2000 tijdens een parlementair debat over de persvrijheid en vrijheid van meningsuiting in Angola, dat journalist Marques de veertig jaar niet haalt als hij zich kritisch blijft uitlaten over de Angolese regering,
- D. overwegende dat de leidende instanties van Angola het tot op vandaag niet nodig gevonden hebben om zich te distantiëren van die onaanvaardbare uitlatingen, die een ernstige doodsbedreiging voor journalist Marques vertegenwoordigen en een ernstige aanval op de persvrijheid en de vrijheid van meningsuiting in Angola,
- E. met bezorgdheid overwegende dat Marques op 16 oktober 1999 aangehouden is, tien dagen lang in eenzame opsluiting vastgehouden is in de Latortório-gevangenis in Luanda – en in die tijd geen contact heeft mogen hebben met een advocaat, zijn familie of andere bezoekers – en dat hij pas vrijgelaten en formeel in beschuldiging gesteld is op 25 november, na publieke oproepen van de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Artikel XIX, Journalisten zonder grenzen en andere instanties,
- F. overwegende dat een Angolese journalist, Gustavo Costa, op 24 december 1999 door een rechtbank veroordeeld is wegens smaad aan het hoofd van het presidentieel bureau en een gevangenisstraf van een jaar met uitstel gekregen heeft, in een niet openbaar proces waarin de verdediging niet meer dan één getuige heeft mogen dagvaarden,
- G. overwegende dat de Europese Unie de regering van Angola en de UNITA (nationale unie voor de volledige onafhankelijkheid van Angola) met twee verklaringen en bij andere gelegenheden opgeroepen heeft om de rechten van de mens te eerbiedigen (vgl. EU-jaarverslag over de rechten van de mens),
- H. overwegende dat de Europese Unie de voornaamste geldschieter van Angola en Namibië is, maar in dat deel van de wereld een weinig opvallende rol speelt,
 - 1. dringt er bij de regering van Angola op aan om te zorgen dat het proces van Rafael Marques de Morais, Joaquim Manuel Aguiar dos Santos en António José Freitas de Jesús Correia, dat oorspronkelijk op 15 december 1999 gepland was en nu voor onbepaalde tijd uitgesteld is, in overeenstemming met de internationale normen gevoerd wordt;
 - 2. dringt er bij de regering van Angola op aan om te zorgen dat het proces-Marques/Aguiar/Freitas en alle andere processen die verband houden met de vrijheid van meningsuiting, openstaan voor het publiek en om toe te laten dat internationale en andere waarnemers aanwezig zijn bij de opening van het proces en tijdens de duur ervan;
 - 3. spreekt zijn veroordeling uit over de opmerkingen van de heer Mendes de Carvalho in het

eerder genoemde parlementair debat, die op een doodsbedreiging tegen Marques neerkomen en dringt er bij de president, de voorzitter van de nationale assemblee, het MPLA en de regering op aan om zonder verder uitstel en in het openbaar afstand te nemen van de bewuste uitlatingen en duidelijk te maken dat de Angolese regering zich borg stelt voor het leven van Marques;

4. dringt er bij de Europese Commissie, het Bureau van de Hoge Veretegenwoordigers van de Verenigde Naties en de EU-lidstaten op aan om waarnemers te sturen die het proces bijwonen,
5. dringt er bij de regering van Angola op aan om zich strikt te houden aan de Universele Verklaring van de rechten van de mens en de verplichtingen van Angola als ondertekenende partij van het Internationaal Handvest van de politieke en burgerrechten en vooral zijn plicht om de vrijheid van meningsuiting te verzekeren en al wie van misdaden beschuldigd wordt een eerlijk proces te geven;
6. dringt er bij de regering van Angola op aan om een grondig en onpartijdig onderzoek uit te voeren naar de willekeurige opsluiting van Marques, om de schuldigen aan te wijzen, voor een bevoegde rechtbank te brengen en de nodige strafrechtelijke, civielrechtelijke en/of administratieve sancties te laten toepassen die de wet voorschrijft,
7. vraagt de regering van Angola om de aanwezigheid van een aanzienlijke VN-delegatie in Angola te aanvaarden, met inbegrip van een eenheid voor de rechten van de mens, die een positieve bijdrage tot de bijlegging van de conflicten kan leveren,
8. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de ACS-EU-Raad, de Commissie, de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, de OAE en de regering van Angola.

15. Mensenrechten: Inheems Dineh-volk in de Verenigde Staten

B5-0152, 0157, 0163, 0171 en 0174/2000

Resolutie van het Europees Parlement over het inheemse Dineh-volk

Het Europees Parlement,

- verwijzend naar de bepalingen in de Verklaring van Wenen van de Wereldconferentie voor Mensenrechten, die de rechten van inheemse volkeren betreffen en waarin benadrukt werd dat het economische, sociale en culturele welzijn van de inheemse volkeren moet worden beschermd en dat zij recht hebben op hun eigen cultuur en identiteit;
- verwijzend naar zijn resoluties inzake de rechten van inheemse volkeren, en in het bijzonder naar die van 9 februari 1994¹ en 19 januari 1995²;
- verwijzend naar de Universele Verklaring van de Verenigde Naties inzake de Rechten van

¹ PB C 61 van 28.02.1994, blz. 69.

² PB C 43 van 20.02.1995, blz. 85

de Mens en de grondbeginselen van Agenda 21 en van het Verdrag inzake Biologische Verscheidenheid;

- verwijzend naar resolutie 36/55 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties – Verklaring inzake het uitbannen van alle vormen van onverdraagzaamheid en discriminatie op grond van godsdienst of geloofsovertuiging,
 - verwijzend naar de resoluties 1998/97 en 1990/34 van de VN-subcommissie voor de preventie van discriminatie en de bescherming van minderheden, welke “de gedwongen verhuizing van Hopi en Navajo-families” tot onderwerp hebben,
- A. overwegende dat het Dineh-volk, dat woonachtig is op het gebied van het Hopi-reservaat (Hopi Partition Lands) in de Verenigde Staten, met uitzetting wordt bedreigd ten gevolge van de toepassing van de Hervestigingwet (Public Law 93-531), die hen verplichtte tot ondertekening van het Huisvestigingsakkoord (Accommodation Agreement),
- B. overwegende dat de Amerikaanse regering zeer binnenkort een begin zal maken met deze verplaatsing,
- C. verontrust over de recente Public Law 104-301 en de daarbij gaande Accommodation Agreement, die ertoe zullen leiden dat Dineh-families (Navajo) gedwongen zullen worden hun land in het Black-Messa-gebied te verlaten en het feit dat ze dan niet meer voldoende vee kunnen houden, waardoor hun culturele en sociaal-economische overleving in het gedrang komt, dat hun brandhoutvoorziening hun wordt ontnomen (waardoor vooral in de wintermaanden ernstige ontberingen aan deze families worden berokkend), dat hun waterrechten hun worden ontnomen en zij geen mogelijkheid meer hebben tot de jacht en tot medicinaal-religieuze bijeenkomsten,
- D. overwegende dat de Dineh-families in de “Hopi Partition Lands” dichtbij een mijnbouwconcessie van de Peabody Coal Company wonen, die zich op het Black-Messa-gebied bevindt en dat deze maatschappij van het Bureau voor Indiaanse Zaken rechten heeft verkregen op water uit de Navajo Aquifer, welke de enige waterreserve voor de Dineh en de Hopi vormt, wier waterbronnen snel uitgeput dreigen te raken, waardoor hun bestaan en hun spirituele en religieuze tradities in gevaar komen,
- E. overwegende dat er op Black Mesa 10.000 plaatsen zijn die van belang zijn voor het culturele erfgoed van het Dineh-volk,
- F. overwegende dat op 16 juli 1979 bij de breuk van een stuwdam van de United Nuclear Corporation 94 miljoen gallon water, dat door afval van de uraniumwinning was verontreinigd, is uitgestort in de Puerto River in New Mexico en de Little Colorado River, die door de zogenaamde “New Lands” stroomt, waar zich Dineh-families gevestigd hebben die uit de Hopi Partition Lands waren uitgezet,
- G. bezorgd over de gezondheidstoestand van de Dineh-families die dicht bij de reeds bestaande mijnbouwconcessiegebieden op de Black Mesa wonen en van de families die naar de zo genaamde “New Lands” verplaatst zijn,
1. verzoekt de met de beleidsuitvoering belaste functionarissen van de Amerikaanse regering om een einde te maken aan de vervolging van Dineh-families die zich tegen overplaatsing verzetten,

2. verzoekt de Amerikaanse regering de landrechten van het Dineh-volk te respecteren, evenals de in de Verklaring van Wenen vervatte bepalingen inzake de rechten van inheemse volkeren;
3. verzoekt de Amerikaanse regering niet voort te gaan met de Accommodation Agreement totdat het Congres opdracht zal hebben gegeven tot een officiële hoorzitting, waarin de gevolgen van de mijnbouw voor dit gebied nogmaals onder de loupe zullen worden genomen;
4. verzoekt de betrokken Amerikaanse autoriteiten reïntegratieprogramma's op te zetten ten behoeve van de verplaatste Dineh;
5. verzoekt zijn delegatie voor de betrekkingen met de Verenigde Staten om op haar komende vergadering een gedachtewisseling te wijden aan de mensenrechten, het recht op ontwikkeling en de culturele en religieuze rechten van de Dineh en de Hopi en de wijze waarop deze rechten in de Verenigde Staten worden gerespecteerd;
6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regering van de Verenigde Staten, het Amerikaanse Congres, de stamraden van de Navajo's en Hopi's en de gouverneur van de staat Arizona.

16. Mensenrechten: De zaak van de Russische journalist Andrei Babitsky

B5-0153, 0155, 0156, 0172 en 0177/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de zaak Andrei Babitsky, de vrijheid van de media en schendingen van de mensenrechten in Tsjetsjenië

Het Europees Parlement,

- gezien zijn vorige resoluties over de toestand in Tsjetsjenië, met name die van 18 november 1999¹, 15 december 1999² en 20 januari 2000³,
 - overwegende dat in artikel 2 van de Overeenkomst voor partnerschap en samenwerking tussen de Russische Federatie en de Europese Unie is vermeld dat "eerbiediging van de democratische beginselen en de mensenrechten" een essentieel onderdeel vormt van het partnerschap,
 - gezien de gemeenschappelijke strategie van de Europese Unie ten aanzien van Rusland, die op 4 juni 1999 door de Raad werd vastgesteld,
 - gezien de conclusies van de Raad Algemene Zaken van 24 januari 2000,
- A. ten diepste bezorgd over het lot van de Russische journalist Andrei Babitsky, die de oorlog

¹ Punt 15 van de aangenomen teksten van die datum.

² Punt 23 van de aangenomen teksten van die datum.

³ Punt 6 van de aangenomen teksten van die datum.

in Tsjetsjenië voor Radio Liberty versloeg voordat hij op 16 januari 2000 bij een Russische controlepost werd aangehouden en vervolgens naar verluidt door de Russische autoriteiten aan Tsjetsjeense commandanten is overgedragen in ruil voor twee Russische krijgsgevangenen;

- B. ten eerste verbaasd over de elkaar tegensprekende verklaringen over de verblijfplaats van de journalist;
 - C. de duizenden oorlogsslachtoffers onder de burgerbevolking van Tsjetsjenië betreurend, die gedood werden bij de totaal ongerichte en disproportionele militaire aanvallen van de strijdkrachten van de Russische Federatie, en diep bezorgd over de rampzalige humanitaire situatie van honderdduizenden ontheemden in en buiten Tsjetsjenië;
 - D. op de hoogte van beweringen over de slechte behandeling van de heer Babitsky door de Russische federale en veiligheidstroepen, alsook van beweringen dat duizenden burgers willekeurig worden vastgezet, gemarteld en vernederd in detentiecentra, met name Tsjernokozovo en Mozdok, die onder controle staan van de Russische federale strijdkrachten;
 - E. gealarmeerd door een groot aantal soortgelijke gevallen van gevangengenomen, bedreigde of verdwenen journalisten, die een schril licht werpen op de steeds verder aangetaste persvrijheid in dit gebied;
1. geeft uiting aan zijn ernstige bezorgdheid over het lot van Andrei Babitsky, wiens activiteiten een voorbeeld vormden van een vrije en onafhankelijke informatievoorziening onder moeilijke omstandigheden, zoals die van de oorlog in Tsjetsjenië, alsook over de werkomstandigheden van journalisten die trachten directe informatie over het conflict te geven,
 2. roept de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten ertoe op de verdwijning van deze journalist onmiddellijk op te helderen; verzoekt de Raad, de lidstaten en de Hoge vertegenwoordiger van de CFSP actie te ondernemen om de Russische regering en de Tsjetsjeense autoriteiten te bewegen onverwijld duidelijkheid te verschaffen over zijn verdwijning;
 3. verzoekt de Russische autoriteiten om onmiddellijke opheldering over de detentieomstandigheden in de detentiecentra - de zogenoemde "filtratiekampen" - van Tsjernokozovo en Mozdok, eraan herinnerend dat eenieder die verantwoordelijk is voor willekeurige gevangenneming, mishandeling en het doden van burgers kan worden beschuldigd van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de menselijkheid;
 4. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Raad van Europa, de OVSE, de secretaris-generaal van de VN, de Russische Doema en de Federale Raad, de regering van de Russische Federatie en de autoriteiten in Tsjetsjenië.

17. Mensenrechten: Cambodja

B5-0154 en 0161/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de noodzaak van een internationaal proces tegen de Rode Khmers

Het Europees Parlement,

- gezien zijn vroegere resoluties over Cambodja,
- A. overwegende dat de secretaris-generaal van de VN op 8 februari 2000 een brief heeft geschreven naar de Cambodjaanse premier Hun Sen, waarin hij oproept met spoed stappen te ondernemen voor de oprichting van een bijzonder tribunaal om voormalige leiders van de Rode Khmer te berechten,
- B. overwegende dat de VN met grote terughoudendheid heeft gereageerd op het Cambodjaanse wetsvoorstel betreffende de instelling van een rechtbank voor de berechting van voormalige leiders van de Rode Khmer, waarin een meerderheid van de rechters Cambodjanen zijn,
- C. overwegende dat de VN eerstdaags een team van juridische deskundigen naar Phnom Penh stuurt in een poging de geschillen met de Cambodjaanse autoriteiten op te lossen,
- D. overwegende dat de secretaris-generaal van de VN vier essentiële voorwaarden heeft vastgelegd die vergaande gevolgen hebben voor de aard van het tribunaal en een uiteindelijke goedkeuring door de VN, namelijk dat de gedaagden zich vrijwillig aangeven of gearresteerd worden, dat er geen amnestie of gratie wordt verleend, dat er internationale openbare aanklagers en een internationale onderzoeksrechter worden aangesteld en tot slot dat de meerderheid van de rechters niet de Cambodjaanse nationaliteit hebben en op gepaste wijze worden aangesteld;
- E. overwegende dat het noodzakelijk is die leiders van Democratisch Kampuchea te berechten die verantwoordelijk zijn voor de dood van bijna twee miljoen Cambodjanen in de periode 1975-1979,
- F. verontrust over het klimaat van intimidatie dat kennelijk is ontstaan ten aanzien van de oppositie die deze ontwikkeling openlijk toejuicht,
- G. eraan herinnerend dat het democratiseringsproces in Cambodja, de stabiliteit van de nieuwe instellingen en het herstel van de burgermaatschappij alleen kunnen worden gerealiseerd indien de verantwoordelijken voor de volkerenmoord worden berecht in een eerlijk proces voor een onafhankelijk gerechtshof,
 1. steunt ten volle het nieuwe initiatief van de secretaris-generaal van de VN Kofi Annan, waarin hij de Cambodjaanse premier Hun Sen voorstelt een bijzonder internationaal tribunaal op te richten om voormalige leiders van de Rode Khmer te vervolgen;
 2. dringt er bij de Cambodjaanse regering op aan om toe te staan dat Ta Mok en andere personen die beschuldigd worden van misdaden tegen de mensheid en genocide, berecht worden door een onafhankelijk ad-hoctribunaal van de VN;
 3. herinnert eraan dat de doorzichtigheid en onpartijdigheid van de rechtspraak, de internationale justitiële samenwerking en het respect voor de mensenrechten, de democratische beginselen en de rechtsstaat essentiële voorwaarden zijn voor het hernieuwen van de betrekkingen tussen de EU en Cambodja;
 4. dringt er bij de Cambodjaanse overheid op aan zich te onthouden van eender welke daad

van intimidatie tegenover de democratische oppositie;

5. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Verenigde Naties, de Asean en de regering en het parlement van Cambodja.

18. Milieuramp Donau

B5-0164, 0167, 0168, 0173 en 0179/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de milieuramp ten gevolge van een cyanidelekkage van een Roemeense goudmijn in de rivieren de Lepos, Somes, Tisza en Donau

Het Europees Parlement,

- A. verontrust over de ramp voor milieu, landbouw en samenleving ten gevolge van een lekkage van cyanide uit een goudmijn te Aurul in Roemenië, die in het bezit is van het Roemeense overheidsbedrijf Remin S.A. en het Australische bedrijf Esmeralda Exploration Limited dat in Perth is gevestigd,
 - B. overwegende dat een stroom van meer dan 100.000 m³ zwaar met cyanide vergiftigd water de rivieren Lepos en Somes in Roemenië, Tisza in Hongarije en Donau in Servië en Bulgarije heeft vervuild,
 - C. gezien de bedreiging van deze ramp voor de delta van de Donau, een van de belangrijkste moerasgebieden in Europa, die zo'n 4.300 km² beslaat,
 - D. overwegende dat cyanideconcentraties van meer dan 700-maal het normale niveau zijn gevonden, waardoor een massale sterfte plaatsvond onder vissen, vogels en de waterflora,
 - E. overwegende dat dit ongeluk grote schade heeft toegebracht aan de natuurlijke ecosystemen, met een verlies aan biodiversiteit, besmetting van de voedselketen en van drink- en landbouwwaterbronnen door zware metalen die in de rivier zijn neergeslagen en negatieve gevolgen zal hebben voor het bestaan van alle inwoners van het gebied, met name vissers en diegenen die zich met het plaatselijke toerisme bezighouden,
1. betuigt zijn solidariteit met en steun aan de door de ramp getroffen landen;
 2. is van oordeel dat de EU hulp moet verlenen aan de door deze milieuramp getroffen landen en verzoekt de wetenschapswereld, milieuorganisaties en de EU-instellingen alle nodige bijstand te verlenen en deel te nemen aan de grote schoonmaakoperatie in het gebied;
 3. merkt op dat de mijn in Aurul volgens de beschikbare informatie technologieën gebruikte die niet voldoen aan het communautaire acquis op milieugebied en verzoekt de Roemeense autoriteiten al het mogelijke te doen om de opnemings van het acquis, vooral ten aanzien van de industriële veiligheid, te bespoedigen;
 4. meent dat volgens het principe "de vervuiler betaalt" de eigenaars van de mijn te Aurul volledige aansprakelijkheid op zich moeten nemen door compensatie voor de slachtoffers,

financiering van de reiniging van de door de ramp getroffen gebieden en vergoeding van de milieuschade;

5. meent dat in geen geval gedurende de onderhandelingen met de kandidaat-landen kan worden afgeweken van de Gemeenschapswetgeving inzake industriële veiligheid, voorkoming van vervuiling en aansprakelijkheid voor het milieu en de consumenten;
6. herhaalt zijn voorstel dat een interventiekorps voor de burgerbescherming in het kader van de EU wordt opgericht, teneinde noodhulp te verlenen en te coördineren in geval van industriële en/of natuurrampen;
7. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Roemeense, Hongaarse, Bulgaarse en Joegoslavische regering, alsmede de mijn te Aurul en de firma Esmeralda Exploration Limited.

19. Herstructurering van ondernemingen

B5-0124, 0128 en 0134/2000

Resolutie van het Europees Parlement over de herstructurering van de Europese industrie, in het bijzonder in verband met de sluiting van Goodyear in Italië en de problemen van ABB-Alstom

Het Europees Parlement,

- gelet op het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden van 1989 en de desbetreffende bepalingen van het EG-Verdrag, inzonderheid artikel 136 daarvan, dat bepaalt dat de lidstaten zich de bevordering van de werkgelegenheid, de gestage verbetering van de levensomstandigheden en de arbeidsvoorwaarden, alsmede een adequate sociale bescherming en de sociale dialoog ten doel stellen, teneinde een duurzaam hoog werkgelegenheidsniveau en de bestrijding van uitsluiting mogelijk te maken,
- gelet op richtlijn 75/129/EEG¹, zoals gewijzigd bij richtlijn 92/56/EEG² betreffende de aanpassing van de wetgevingen van de lidstaten inzake collectief ontslag,
- gelet op richtlijn 94/45/EG³ inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers,
- gezien het voorstel van de Commissie betreffende een algemeen kader voor de informatie en raadpleging van werknemers in de Europese Gemeenschap,
- gezien de conclusies van de Werkgroep op hoog niveau over de economische en sociale gevolgen van industriële veranderingen,
- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over herstructurering, overbrenging en

¹ PB L 48 van 22.2.1975, blz. 29.

² PB L 245 van 26.8.1992, blz. 3.

³ PB L 254 van 30.9.1994, blz. 64.

sluiting van ondernemingen in de EU, met name die betreffende Renault-Vilvoorde,

- gezien de verklaring van Europees Commissaris Anna Diamantopoulou tegenover het Europees Parlement op 27 oktober 1999 over de herstructurering van bedrijven (Michelin),
- A. overwegende dat de directie van de multinationale onderneming Goodyear/Dunlop zonder voorafgaande waarschuwing heeft aangekondigd haar enige fabriek in Italië, in Cisterna di Latina, te sluiten en dat dit besluit op 17 februari 2000 zal ingaan; overwegende dat deze sluiting zal leiden tot het verlies van 574 arbeidsplaatsen in de fabriek zelf en belangrijke effecten zal hebben voor circa 430 indirect met de sluiting samenhangende banen,
- B. overwegende dat met name de fabriek in Cisterna di Latina tot dusver zeer productief en winstgevend is gebleken, niet het minst dankzij de professionele en van verantwoordelijkheidsbesef getuigende houding van haar werknemers; dat deze fabriek, ondanks het ontbreken van enige investering door het moederbedrijf gedurende meer dan 10 jaar, in 1996 op de tweede plaats stond in de rendementstabellen van de groep in Europa en op eerste plaats in de kwaliteitstabellen,
- C. overwegende dat in reeds 1997 300 jonge werknemers moesten afvloeien en dat een deel van de productie naar elders werd overgebracht; dat de werknemers en vakbonden er in een reeks overeenkomsten mee instemden de productiviteit te verhogen via het schrappen van verdere arbeidsplaatsen zonder kosten voor het bedrijf en ten nadele van de gezondheid en de veiligheid op het werk,
- D. overwegende dat het bedrijf ervoor heeft gekozen de werknemers van de fabriek geen enkele voorafgaande informatie te verschaffen zijn besluiten, noch hen op enigerlei wijze te raadplegen, maar hen eenvoudigweg voor een voldongen feit heeft geplaatst; dat het bedrijf, ondanks de door de Italiaanse regering aangeboden belastingfaciliteiten met het oog op voorkoming van de sluiting, op geen enkele wijze rekening heeft gehouden met de bereidheid van de werknemers om te helpen bij het vinden van alternatieve oplossingen die de sluiting van het bedrijf en de afvloeiing als gevolg daarvan zouden kunnen afwenden,
- E. overwegende dat de fabriek van Goodyear van de overheid financiële en andere steun voor een totaalbedrag van ITL 166 mld heeft ontvangen, waaronder belastingfaciliteiten voor opleidingsprogramma's,
- F. overwegende dat de onderneming er niet mee heeft ingestemd het productiebedrijf ter verkoop aan een concurrerende onderneming aan te bieden, waardoor de werkgelegenheid en vakbekwaamheid in het desbetreffende gebied behouden zouden kunnen blijven; overwegende dat Goodyear/Dunlop voornemens is de verkoop van zijn producten in Italië op te voeren,
- G. overwegende dat de Commissie in november 1999 instemde met de fusie tussen de ABB- en de Alstom-groep; dat als gevolg van deze fusie de nieuwe groep ABB-Alstom Power ontstond, die thans wereldwijd marktleider is op het gebied van energieproductie, en werk verschaft aan 58.000 werknemers (34.000 in Europa),
- H. overwegende dat de Europese ondernemingsraad van Alstom noch voor noch na de fusie op de hoogte werd gebracht,
- I. overwegende dat de vertegenwoordigers van de werknemers van ABB-Alstom na een aantal mededelingen over herstructurering en afvloeiingsregelingen, die afzonderlijk in een

reeks geografische locaties werden aangekondigd, vrezen dat zij de eerste tekenen waarnemen van een wereldwijd herstructureringsplan dat tot het verlies van maximaal 12.000 banen zou kunnen leiden,

- J. overwegende dat besluiten zoals deze over het herstructureren, overbrengen en sluiten van ondernemingen, afgezien van het verlies aan banen dat zij veroorzaken, vaak leiden tot ondermijning van de economische en sociale cohesie in de betrokken gebieden en in toenemende mate onrust onder de werknemers en het publiek in het algemeen veroorzaken,
 - K. overwegende dat het Europese mededingingsbeleid niet los kan worden gezien van de andere beleidsgebieden van de Europese Unie, zoals het sociale en werkgelegenheidsbeleid,
1. veroordeelt de door de directie van Goodyear/Dunlop genomen beslissing om het bedrijf in Italië zonder voorafgaande waarschuwing te sluiten overeenkomstig een op groepsniveau genomen economische beleidsbeslissing met als oogmerk een winstdoel op korte termijn te halen dat niet past in een gezond industrieel beleid en waarbij voorbij wordt gegaan aan de buitengewoon ernstige economische en sociale schade die hiermee in het betrokken gebied wordt aangericht; betuigt zijn steun aan de werknemers die deelnemen aan deze strijd ter bescherming van werkgelegenheid in Italië en Europa;
 2. betuigt zijn tevredenheid over de actieve rol die de Italiaanse regering tot dusver heeft gespeeld en spreekt de oprechte hoop uit dat verdere actie zal worden ondernomen om de sluiting (waaronder de beëindiging van leveringscontracten) te voorkomen en te zorgen voor de terugvordering van de verstrekte financiering indien Goodyear/Dunlop aan zijn besluit vasthoudt; hoopt verder dat er spoedig een manier zal worden gevonden voor het behoud van de banen en de verworven rechten van de werknemers;
 3. verzoekt de Italiaanse autoriteiten en de Europese instellingen ervoor te zorgen dat de afvloeiingsregeling wordt opgeschort zodat er serieuze, concrete discussies kunnen worden gevoerd;
 4. doet een beroep op de directie van Goodyear/Dunlop om haar onaanvaardbare standpunt inzake de eventuele verkoop van de fabriek aan een concurrent te heroverwegen, onder meer om de vakbekwaamheid en werkgelegenheid te behouden;
 5. is van oordeel dat de Commissie, toen zij toestemming gaf voor de fusie tussen ABB en Alstom, de eventuele sociale consequenties van deze transactie niet heeft geëvalueerd, en zich daarmee niet heeft gehouden aan artikel 127, lid 2, van het EG-Verdrag, dat voorschrijft dat "bij het bepalen en uitvoeren van het beleid en de activiteiten van de Gemeenschap rekening [wordt] gehouden met de doelstelling van een hoog werkgelegenheidsniveau";
 6. verzoekt de Commissie geen toestemming te geven voor fusies en andere soortgelijke transacties indien de betrokken bedrijven zich niet houden aan de Europese sociale wetgeving, met name op het punt van de informatieverstrekking aan en raadpleging van de werknemers;
 7. verzoekt de Commissie concrete stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat de nieuwe ABB-Alstom-groep zich volledig houdt aan richtlijn 94/45/EG;

8. verzoekt de Commissie en de lidstaten de communautaire of nationale steun aan bedrijven te koppelen aan lange-termijntoezeggingen inzake werkgelegenheid en de plaatselijke en regionale ontwikkeling; verzoekt de Commissie en de lidstaten voorts erop toe te zien dat de toepassing van deze bepalingen, die regelmatig gecontroleerd dienen te worden onder gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van de Commissie, de nationale, regionale en plaatselijke overheden alsmede de sociale partners, vergezeld gaat van sancties in geval van niet-nakoming van de gedane toezeggingen;
9. verzoekt de Commissie onverwijld over te gaan tot de opstelling van een evaluatie van de toepassing van de richtlijn inzake collectieve ontslagen en de sluiting van bedrijven, en met voorstellen te komen voor effectieve sancties (met name financiële) als de regels niet worden nageleefd, alsmede met voorstellen ter verbetering van deze richtlijn, die garanties moeten scheppen voor een doeltreffender bescherming van banen en werknemers;
10. onderstreept dat de Commissie meer druk moet zetten achter haar herziening van richtlijn 94/45/EG over de instelling van een Europese ondernemingsraad, onder meer met het oog op een aanscherping van de bepalingen inzake informatieverstrekking en raadpleging, om ervoor te zorgen dat deze plaatsvinden in de planningsfase, voordat enig besluit wordt genomen, waardoor zij effectief kunnen zijn en mogelijk enige invloed uitoefenen; geeft bovendien uiting aan de hoop dat er nieuwe bepalingen aan de richtlijn zullen worden toegevoegd om de instelling van dergelijke ondernemingsraden te bespoedigen en hun de mogelijkheid te geven op onafhankelijke wijze te functioneren;
11. verzoekt de Commissie de communautaire wetgeving en richtlijnen zodanig te herzien dat werknemers (of hun vertegenwoordigers) die worden geconfronteerd met plannen voor collectief ontslag om economische redenen een zaak kunnen aanspannen bij de ter plaatse bevoegde rechter, om zonder de aankondiging van de ontslagen af te wachten de economische basis van een dergelijk besluit aan te vechten;
12. doet een beroep op de Raad om zo spoedig mogelijk zijn gemeenschappelijk standpunt inzake het voorstel voor een algemeen kader voor de informatie en raadpleging van werknemers in de Europese Gemeenschap vast te stellen; doet een beroep op de Commissie en de Raad om zoveel mogelijk rekening te houden met de amendementen die het Parlement in eerste lezing heeft aangenomen; verwacht met name dat indien de beginselen en procedures die voortvloeien uit de omzetting van de richtlijn op enigerlei wijze niet worden nageleefd er sancties worden opgelegd, met inbegrip van nietigverklaring van het desbetreffende besluit;
13. verzoekt de lidstaten de dialoog tussen de directie en de werknemers en de samenwerking op bedrijfsniveau en regionaal niveau te bevorderen en te intensiveren met het oog op het opzetten van regelingen voor een voorafgaande raadpleging en dialoog bij besluiten met grote economische en sociale gevolgen; verzoekt voorts om het invoeren van effectieve maatregelen ter bescherming van vakbondsvertegenwoordigers;
14. acht de invoering van een geharmoniseerde sociale wetgeving in de Europese Unie, die met name gericht is op het voorkomen van "economische" ontslagen en sociale dumping door in de EU gevestigde ondernemingen, thans van vitaal belang voor de samenhang van de Unie; roept de Commissie en de Raad ertoe op met voorstellen te komen over de wijze waarop met het Europees sociaal beleid een stap kan worden voortgezet;
15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de regeringen en parlementen van de lidstaten, werkgeversorganisaties en vakbonden, alsmede

aan de werknemers en de directie van de Goodyear/Dunlop-fabriek in Cisterna di Latina en van de ABB-Alstom-groep.